

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 45' (95) - ΤΕΥΧΟΣ 3 - ΜΑΡΤΙΟΣ 2018
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς
Ἑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ κ. Κύριλλος,
Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ.: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακουνώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 3^ο,
ΜΑΡΤΙΟΣ 2018

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	148
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	149
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
‘Ο Έορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.....	150
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου,</i> Τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογοῦμεν.....	153
Τό Γεῦμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου	158
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ,</i> Ρήματα Ζωῆς. Ἡ μελέτη καὶ γνώση τῆς Ἁγίας Γραφῆς.....	162
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	172
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	195
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	197
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	208

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Μαρτίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε εἰδήσεις σχετικές μέ τόν Συνοδικό ἑορτασμό τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας καί τήν ἀπονομή τιμητικῆς διακρίσεως ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρός τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας (25.2.2018). Στήν ἐνότητα αὐτή μπορεῖτε νά διαβάσετε τήν ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου, πού ἦταν ὁ ἐπίσημος ὁμιλητής στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν. Ἐπίσης δημοσιεύουμε τίς προσφωνήσεις πού ἀντηλλάγησαν μεταξύ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου κατά τό γεῦμα πού παρέθεσε ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων στά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Στήν ἐνότητα τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων δημοσιεύουμε τή μελέτη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ μέ θέμα: «Ρήματα Ζωῆς. Ἡ μελέτη καί γνώση τῆς Ἁγίας Γραφῆς».

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τοῦ Πίνακος Ὑποψηφίων πρός Ἀρχιερατεῖαν, τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων. Ἡ Ἐκκλησιαστική Ἐπικαιρότητα παρουσιάζεται στίς στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Συμπληρωματικός Προκαταρκτικός Πίναξ
Υποψηφίων προς ΑρχιερατείανΗ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 632
 Αριθμ. Διεκπ. 543
 Αθήνησι 14η Μαρτίου 2018

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τό ἄρθρον 19 παρ. 3 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Συμπληρωματικόν Προκαταρκτικόν Πίνακα Κληρικῶν», ὑποψηφίων δι' ἐγγραφὴν εἰς τόν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικά καὶ οὐσιαστικά προσόντα.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 παρ. 1 τοῦ ν. 590/1977, ἐντός δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Πίνακος εἰς τόν ἡμερήσιον τύπον τῶν Ἀθηνῶν, δύναται παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἀσκηθῆ

ἔνστασις κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιεραματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ
 ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
 ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
 ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ἀρχιμ. Γρηγόριος Λιέπουρης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ.

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεραματεὺς
 Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

‘Ο Έορτασμός της Κυριακής της ‘Ορθοδοξίας

(25.2.2018)

Συνοδική Θεία Λειτουργία τελέσθηκε τό πρωί τής 25.2.2018 στόν ‘ιερό Μητροπολιτικό Ναό ‘Αθηνών μέ άφορμή τήν έορτή τής Α΄ Κυριακής τών Νηστειών, κατά τήν όποία έορτάζεται Πανορθόδοξος ή άναστήλωση τών ‘Ιερών Εικώνων, ή όποία καθιερώθηκε τό 843 από τήν Αύτοκράτειρα Θεοδώρα, τόν υίο της Μιχαήλ τόν Γ΄ και τόν Πατριάρχη Κωσταντινουπόλεως Μεθόδιο τόν ‘Ομολογητή. Τό μυστήριο τής θείας Εύχαριστίας τέλεσε ό ‘Αρχιεπίσκοπος ‘Αθηνών και πάσης ‘Ελλάδος κ. ‘Ιερώνυμος.

Παρέστη ό Πρόεδρος τής ‘Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος, μέλη τής Κυβέρνησης, Βουλευτές, Πρέσβεις τών ‘Ορθοδόξων Κρατών, έκπρόσωποι τών Σωμάτων ‘Ασφαλείας.

Τόν πανηγυρικό τής ήμέρας έκφώνησε ό Συνοδικός Μητροπολίτης Κερκύρας και Παξών κ. Νεκτάριος, ό όποίος αναφέρθηκε σέ δύο στοιχεία - κλειδιά, τά όποία αναδεικνύουν τήν κομβικότητα τής ‘Ορθοδοξίας για τόν ‘Ελληνισμό: Ταυτότητα και Διαφορετικότητα.

Συγκεκριμένα, έπεσήμανε ότι «ή ‘Ορθοδοξία έδωσε ταυτότητα στους ‘Ελληνες. Αυτό δέν σημαίνει ότι κατήργησε τήν ‘Ιστορία τών προγόνων μας, τή δίψα για έλευθερία, τή γλώσσα, τή φιλοσοφία, τό όραμα πολιτισμού τό όποιο διαδόθηκε μέχρι τά βάθη τής ‘Ασίας από τόν Μέγα ‘Αλέξανδρο τόν Μακεδόνα, τόν ‘Ελληνα, ό όποίος είχε τήν πίστη ότι στό πρόσωπό του ένωνε όλους τους ‘Ελληνες, έστω και άρχικώς «πλήν Λακεδαιμονίων». ‘Ο Χριστιανισμός συνήνησε τόν ‘Ελληνισμό, «δοκίμασε τά πάντα και κατέσχε τό καλόν». ‘Αξιοποίησε και άνανέωσε όλα τά στοιχεία τής έλληνικής ταυτότητας και προσέθεσε σ’ αυτά τό Πρόσωπο του Χριστού και δύο δρόμους και τρόπους μονα-

δικά λυτρωτικούς: τήν ‘Αγάπη και τήν ‘Ανάσταση. ‘Εκανε τους ‘Ελληνες όχι άπλως νά ενδιαφέρονται για τή διάδοση του πολιτισμού, τής γλώσσας, τής σκέψης, αλλά νά νοιάζονται για τή ζωή όλων τών ανθρώπων. Τους έκανε ιεραποστόλους τής αλήθειας και τής αγάπης του Χριστού σέ όλους τους λαούς, τους όποίους μπορούσαν νά συναντήσουν. Δέν χρησιμοποίησε ως όχημα τήν έλληνική γλώσσα και παράδοση, αλλά έδωσε γλώσσα και νόημα μέ τόν τρόπο τόν όποιο οι λαοί μπορούσαν νά αντιληφθούν. ‘Ας θυμηθούμε τόν έκχριστιανισμό τών Μοραβών και τών Σλάβων. Τό άλφάβητο τών ‘Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου. Τήν ένθάρρυνση για τή δημιουργία ‘Εκκλησιών, οι όποιες άποτέλεσαν τόν συνδετικό κρίκο τής ‘Ελληνικής Αύτοκρατορίας του Βυζαντίου μέ τους λαούς εκείνους. Τήν αντίσταση στόν έκφραγισμό τής ‘Ανατολής».

‘Υπογράμμισε άκόμη ότι «ή ‘Ορθοδοξία βοήθησε τόν ‘Ελληνισμό νά συνειδητοποιήσει και τή διαφορετικότητά του σέ σχέση μέ τήν Δύση. Τό ότι πιστεύουμε στόν Χριστό δέν σημαίνει ότι ‘Ορθόδοξοι και Δυτικοί είμαστε ίδιοι. Τό ότι αγαπούμε τους άρχαίους ‘Ελληνες φιλοσόφους, τόν Σωκράτη, τόν Πλάτωνα, τόν ‘Αριστοτέλη, δέν σημαίνει ότι μιλούμε τήν ίδια γλώσσα ή τους κατανοούμε μέ τόν ίδιο τρόπο και περιεχόμενο. Παραμένουμε μία ‘Εκκλησία δημοκρατική, στήν όποία ύπάρχει μέν πρωτείο, αυτό τής τιμής, αλλά δέν γίνεται άποδεκτή ή όδός τής έξουσίας, του καταναγκασμού τών ανθρώπων, τής καθυποτάξεως τής έλευθερίας τους στό όνομα τής σωτηρίας. ‘Αλλά είμαστε και διαφορετικοί σέ σχέση μέ παραδόσεις όπως τό ‘Ισλάμ και οι μονοφυσίτες χριστιανοί. Τιμούμε τίς ιερές εικόνες, διότι σ’ αυτές άπει-

κονίζεται τό Θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί δέν πιστεύουμε σέ ἕναν θεό ἀσώματο ἢ μόνο πνευματικό. Ἀκολουθοῦμε τήν ὁδό τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία γίνεται ἐπιείκεια, συγχωρητικότητα, ἀποδοχή τῆς τρωτότητος τοῦ πλησίον ὅπως καί τῆς δικῆς μας, ὄχι διότι θέλουμε νά δικαιολογοῦμε καί νά ἀμνηστεύουμε τίς πτώσεις μας, ἀλλά διότι «ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος». Δέν προηγείται ἡ δικαιοσύνη στόν Θεό, ἀλλά ἡ ἀγάπη. Καί ἐπειδή ὁ Θεός ἔγινε «ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν», προσλαμβάνοντας τήν ἀνθρώπινη φύση μας, δώσαμε στόν Ἑλληνισμό τή δυνατότητα νά ὑπερασπίζεται τά δίκαιά του καί τήν ἐλευθερία του, μὴ ἀρνούμενος ὁμως τή συνύπαρξη μέ τούς ἄλλους λαούς. Νά εἶναι χαρούμενος γιά τά ἐπιτεύγματά του, ὄχι ὁμως αὐτάρκης καί ἀδιάφορος γιά τόν πόνο τοῦ ἄλλου. Νά θέλει νά κρατᾶ ἀνόθευτη τήν πίστη, ἀλλά νά εἶναι ἄρχοντας πρός τούς ἄλλους, δηλαδή νά ἔχει «τόπο ἐν τῷ καταλύματι» καί νά μὴ βλέπει τά πάντα μέ μόνο γνώμονα τό στενωῶς νοούμενο συμφέρον. Νά σέβεται τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἀκόμη κι ἂν αὐτό δέν κάνει τή ζωή μας τόσο εὐκόλη».

Τό πλήρες κείμενο τῆς ὁμιλίας τοῦ Σεβασμιωτάτου δημοσιεύεται στή συνέχεια.

Πρό τῆς Ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ἔλαβε χώρα Λιτάνευση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων σέ ἀνάμνηση τῆς ἀναστήλωσης τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων τό ἔτος 843.

Στή συνέχεια ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τίμησε τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλο μέ τήν ἀνώτατη τιμή τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τόν Μεγαλόσταυρο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

* * *

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, κατά τήν ἀντιφώνησή του, τόνισε:

«Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, ἅγιοι πατέρες, χριστεπώνυμο πλήρωμα, ἀποδέχομαι τήν ὑψιστή αὐτή διάκριση ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁμολογώντας εὐθέως ὅτι γνωρίζω ἐκ προοιμίου πὼς ἢ ὡς ἄνω διάκριση δέν ἀφορᾶ στό πρόσωπό μου, ἀλλά στόν Θεσμό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὁ ὁποῖος ἔχει, κατά τόν ὄρκο του, ὡς πρόπαιστο καθήκον τήν τήρηση τοῦ Συντάγματος, ἰδίως δέ τήν τήρηση τῶν διατάξεων πού ὀρίζουν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἶναι Ρυθμιστής τοῦ Πολιτεύματος. Ἐπομένως, καί θεματοφύλακας τῶν ἀρμονικῶν, πάντα στό πλαίσιο τοῦ Συντάγματος, σχέσεων μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

Γιά νά δικαιώσω λοιπόν στό μέτρο τῶν ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων τήν πρός ἐμένα μεγαθυμία σας καί, πολλῶ μᾶλλον, γιά νά μὴ διαψεύσω τίς προσδοκίες σας, δεσμεύομαι ἐνώπιόν σας νά τηρήσω στό ἀκέραιο τό Σύνταγμα, ἔχοντας πλήρη ἐπίγνωση ἀφ' ἑνός ὅτι οἱ κάθε εἶδους ἐνέργειές μου γίνονται στό φῶς τῆς δημοσιότητας καί τῆς διαφάνειας. Καί ἀφ' ἑτέρου καί συνακόλουθα, ὅτι

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐπιδίδει τό διάσημα καί τό δίπλωμα τῆς Ἀνωτάτης Τιμητικῆς Διακρίσεως τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στόν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

κατ' ἐξοχήν γιά τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας οὐδέν κρυπτόν ὑπό τόν Ἥλιον, ἐν προκειμένῳ δέ οὐδέν κρυπτόν ἀπό τούς ὀφθαλμούς Λαοῦ καί Κλήρου.

Κατόπιν τούτων, κλείνω τήν εὐχαριστήρια ἀντιφώνησή μου ἀναφερόμενος στούς ἐξῆς στίχους τοῦ 138ου Ψαλμοῦ τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ:

Πρῶτον: Κύριε, ἐδοκίμασάς με, καί ἔγνωσ με.

Καί δεύτερον: Ποῦ πορευθῶ ἀπό τοῦ πνεύματός

σου καί ἀπό τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; Ἐάν ἀναβῶ εἰς τόν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐάν καταβῶ εἰς τόν ἄδην, πάρει· ἐάν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγας μου κατ' ὄρθρον καί κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης, καί γάρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὀδηγήσει με, καί κατέξει με ἡ δεξιὰ σου.

Ἄς μέ συνοδεύουν, ὡς τό τέλος τῆς θητείας μου καί ὄχι μόνον, ἡ Εὐλογία Σας καί ἡ Προσευχή Σας».

Τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν,
λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ
καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογοῦμεν

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου

(Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἱερός Μητροπολιτικὸς Ναὸς Ἀθηνῶν,
25.2.2018)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε,
Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημο-
κρατίας,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ Παιδείας, Ἐρευνας καὶ
Θρησκευμάτων,
Ἀξιότιμοι Κύριοι Πρεσβευτές,
Ἀγαπητοί μου συμπρεσβύτεροι, Χριστοῦ
διακονία,
Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

«Τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν,
λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκό-
σιν ὁμολογοῦμεν»¹ σήμερα, Κυριακὴ τῆς Ὁρθο-
δοξίας. Ὁμολογοῦμε τὴν παρουσία τοῦ ζῶντος
Θεοῦ ἀνάμεσά μας. Δέν χαιρόμαστε γιὰ μία ἰδέα,
οὔτε γιὰ ἓνα φιλοσοφικὸ κίνημα. Δέν χαιρόμαστε
οὔτε γιὰ ἓνα θρησκευτικὸ σύστημα. Δέν χαιρόμα-
στε οὔτε γιὰ μία μεταφυσικὴ ἐλπίδα. Ζοῦμε τὴ χα-
ρὰ τῆς ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ δευτέρου
Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λό-
γου τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον, μία παρουσία πού γιὰ
μᾶς ξεκινᾷ ἐν χρόνῳ καὶ συμπορεύεται μεθ' ἡμῶν
πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Μία παρουσία ζωῆς καὶ
ἀνακαινίσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, δηλαδή
καὶ τοῦ καθενὸς ἀπὸ ἐμᾶς. Μία παρουσία τοῦ
πάντοτε στό νῦν, τό ὁποῖο μᾶς ἀφορᾷ, ἀλλά καὶ
στό αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Καὶ αὐτὴ
ἡ παρουσία εἶναι ὁρατὴ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν
αἰσθήσεων, ἀλλά καὶ ἀόρατη. Εἶναι περιγραφτὴ
διὰ τῶν λέξεων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν εἰκόνων,
ἀλλά καὶ ἀπερίγραφτη καθὼς βιώνεται ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν. Εἶναι μία ὁμολογία, ἡ ὁποία μᾶς

σώζει ἐκ τῶν ποικίλων φόβων τοῦ πονηροῦ, ἀλλά
καὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους γεννᾷ τό ἴδιο τό μυστή-
ριο τῆς ἐν χρόνῳ καὶ κόσμῳ ζωῆς. Εἶναι μία ὁμο-
λογία, τὴν ὁποία μόνο ἡ ζωσα ἐμπειρία τῆς Ἐκ-
κλησίας μπορεῖ ὄχι ἀπλῶς νά καταγράψει ὡς ἱστο-
ρικό γεγονός, ἀλλά νά τὴν κοινωνήσει ὡς ἐλπίδα
ἀναστάσεως στίς καρδιές μας, στίς σχέσεις μας μέ
τόν συνάνθρωπο καὶ τόν κόσμον, στοὺς καιροὺς
μας, αἰεὶ.

Εἶναι χαρὰ αὐτὴ ἡ ὁμολογία διότι συνδέει τὴν
Ἐκκλησία μέ τὴν Ἱστορία. Δέν εἶναι μόνο μνήμη
τοῦ παρελθόντος, τὴν ὁποία χρειαζόμαστε νά δια-
φυλάξουμε ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ, διότι ἡ Ὁρθοδο-
ξία μᾶς ἔδωσε ταυτότητα καὶ διαφορετικότητα καὶ
ἄνευ τούτων δέν θά ὑπῆρχαμε ἐν ἐλευθερίᾳ. Εἶναι
καὶ γιατί ἡ Ὁρθοδοξία θά σώσει τόν κόσμον, ὅσο
κι ἂν αὐτός ἀρνεῖται νά παραδώσει ἐν ταπεινώσει
τό θέλημά του στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Σωτηρία δέν
εἶναι ἀπλῶς μία ὑπόσχεση τοῦ μέλλοντος ἢ τῆς
ἄλλης ζωῆς. Σωτηρία εἶναι ἡ ἀκεραιότητα τοῦ
ἀνθρωπίνου προσώπου. Τό πάτημα στὴ γῆ καὶ ἡ
θέαση τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ ἁρμονία τῆς συμφυΐας
ψυχῆς καὶ σώματος. Εἶναι ἡ εὐρεση τῆς αὐθεν-
τικῆς κοινωνικότητος, ἡ ὁποία περνᾷ μέσα ἀπὸ
τόν τρόπο καὶ τό ἦθος τῆς κοινότητος. Τοῦ Ἐμεῖς
στό ὁποῖο τό κάθε ἐγὼ καταξιώνεται καὶ προσφέ-
ρει τὰ χαρίσματά του, ὄχι πρὸς δόξαν του, ἀλλά
πρὸς διακονίαν τοῦ πλησίον του καὶ λαμβάνει ὡς
ἀντίδωρο ἀπὸ τὸν Θεὸ «τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας»²,
ἡ ὁποία δίδεται μόνο σέ ὄσους ἀγαποῦν.

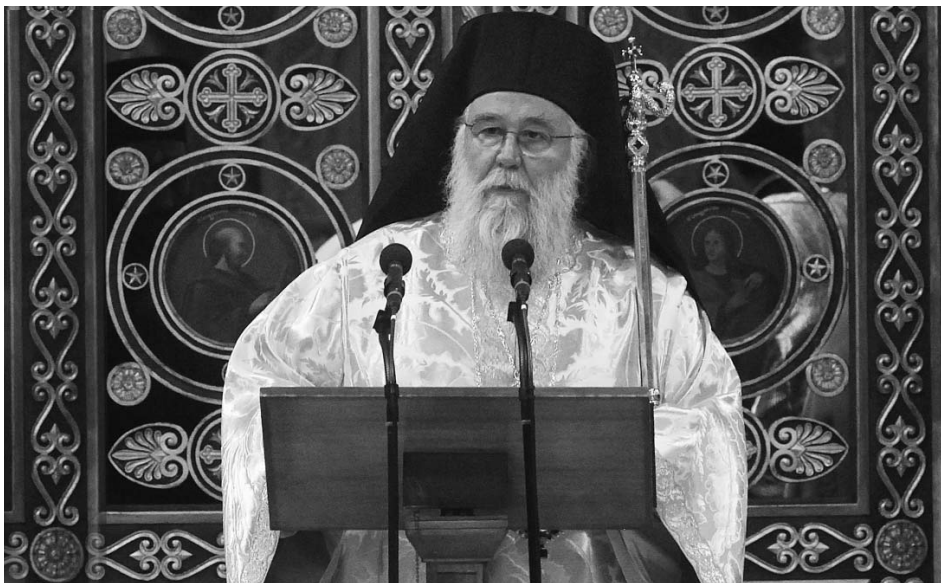
Ἄς σταθοῦμε σ' αὐτὰ τὰ δύο στοιχεῖα-κλειδιά,
τὰ ὁποία ἀναδεικνύουν τὴν κομβικότητα τῆς Ὁρ-
θοδοξίας γιὰ τὸν Ἑλληνισμό. «Ταυτότητα» καὶ
«Διαφορετικότητα».

Ἡ Ὁρθοδοξία ἔδωσε ταυτότητα στους Ἕλληνες. Αυτό δέν σημαίνει ὅτι κατήργησε τήν Ἱστορία τῶν προγόνων μας, τή δίψα γιά ἐλευθερία, τή γλῶσσα, τή φιλοσοφία, τό ὄραμα πολιτισμοῦ τό ὁποῖο διαδόθηκε μέχρι τά βάθη τῆς Ἀσίας ἀπό τόν Μέγα Ἀλέξανδρο τόν Μακεδόνα, τόν Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος εἶχε τήν πίστη ὅτι στό πρόσωπό του ἔβλεπε ὅλους τούς Ἕλληνες, ἔστω καί ἀρχικῶς «πλήν Λακεδαιμονίων»³. Ὁ Χριστιανισμός συνάντησε τόν Ἕλληνισμό, «δοκίμασε τά πάντα καί κατέσχε τό καλόν»⁵. Ἀξιοποίησε καί ἀνανέωσε ὅλα τά στοιχεῖα τῆς ἑλληνικῆς ταυτότητος καί προσέθεσε σ' αὐτά τό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί δύο δρόμους καί τρόπους μοναδικά λυτρωτικούς: τήν Ἀγάπη καί τήν Ἀνάσταση. Ἔκανε τούς Ἕλληνες ὄχι ἀπλῶς νά ἐνδιαφέρονται γιά τή διάδοση τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς γλῶσσας, τῆς σκέψεως, ἀλλά νά νοιάζονται γιά τή ζωή ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Τούς ἔκανε ἱεραποστόλους τῆς ἀλήθειας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλους τούς λαούς, τούς ὁποῖους μποροῦσαν νά συναντήσουν. Δέν χρησιμοποιήσε ὡς ὄχημα τήν ἑλληνική γλῶσσα καί παράδοση, ἀλλά ἔδωσε γλῶσσα καί νόημα μέ τόν τρόπο τόν ὁποῖο οἱ λαοί μποροῦσαν νά ἀντιληφθοῦν. Ἄς θυμηθοῦμε τόν ἐκχριστιανισμό τῶν Μοραβῶν καί τῶν Σλάβων. Τό ἀλφάβητο τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου. Τήν ἐνθάρρυνση γιά τή δημιουργία Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖες ἀποτελέσαν τόν συνδετικό

κρίκο τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου μέ τούς λαούς ἐκείνους. Τήν ἀντίσταση στόν ἐκφραγισμό τῆς Ἀνατολῆς.

Τήν ἴδια στιγμή ἐξωποιοῦσε τόν Ἕλληνισμό δίδοντας στόν ἄνθρωπο τήν προοπτική τῆς Ἀναστάσεως. Αυτό πού δέν μποροῦσαν νά διανοηθοῦν οἱ σπουδαιότατοι τῶν φιλοσόφων, τή σωτηρία ἀκέραιης τῆς υπάρξεως καί ὄχι μόνο τήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ἦρθε ὁ χριστιανισμός γιά νά προσφέρει. *Ποῦ σου θάνατε τό κέντρον; ποῦ σου Ἄδη τό νῆκος; Ἀνέστη Χριστός καί σὺ καταβέβησαι*⁶. Στό ὄριο τῆς φιλοσοφίας ἦρθε ἡ ὑπέρβαση τῆς πίστεως. Καί ὁ Ἕλληνισμός συνεξεύχθη μέ τήν Ὁρθόδοξη χριστιανική πίστη καί στήν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή ἔλαβε καινούρια ταυτότητα, τήν ὁποία προσπαθοῦμε νά διατηρήσουμε μέχρι σήμερα.

Ὅμως ἡ Ὁρθοδοξία βοήθησε τόν Ἕλληνισμό νά συνειδητοποιήσει καί τήν διαφορετικότητά του σέ σχέση μέ τή Δύση. Τό ὅτι πιστεύουμε στόν Χριστό δέν σημαίνει ὅτι Ὁρθόδοξοι καί Δυτικοί εἴμαστε ἴδιοι. Τό ὅτι ἀγαποῦμε τούς ἀρχαίους Ἕλληνες φιλοσόφους, τόν Σωκράτη, τόν Πλάτωνα, τόν Ἀριστοτέλη, δέν σημαίνει ὅτι Ὁρθόδοξοι καί Δυτικοί μιλοῦμε τήν ἴδια γλῶσσα ἢ τούς κατανοοῦμε μέ τόν ἴδιο τρόπο καί περιεχόμενο. Παραμένουμε μία Ἐκκλησία δημοκρατική, στήν ὁποία ὑπάρχει μέν πρωτεῖο, αὐτό τῆς τιμῆς, ἀλλά δέν γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ ὁδός τῆς ἐξουσίας, τοῦ καταναγκασμοῦ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος ἐκφώνησε τήν επίσημη ὁμιλία γιά τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας.

τῶν ἀνθρώπων, τῆς καθυποτάξεως τῆς ἐλευθερίας τους στό ὄνομα τῆς σωτηρίας. Ἄλλά εἴμαστε καί διαφορετικοί σέ σχέση μέ παραδόσεις ὅπως τό Ἰσλάμ καί οἱ μονοφυσίτες χριστιανοί. Τιμοῦμε τίς ἱερές εἰκόνες, διότι σ' αὐτές ἀπεικονίζεται τό Θε-ανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί δέν πιστεύουμε σέ ἕναν θεό ἀσώματο ἢ μόνο πνευματικό. Ἀκολουθοῦμε τήν ὁδό τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία γίνεται ἐπιείκεια, συγχωρητικότητα, ἀποδοχή τῆς τρωτότητος τοῦ πλησίον ὅπως καί τῆς δικῆς μας, ὄχι διότι θέλουμε νά δικαιολογοῦμε καί νά ἀμνηστεύουμε τίς πτώσεις μας, ἀλλά διότι «ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος»⁶. Δέν προηγείται ἡ δικαιοσύνη στόν Θεό, ἀλλά ἡ ἀγάπη. Καί ἐπειδή ὁ Θεός ἔγινε «ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν»⁷, προσλαμβάνοντας τήν ἀνθρώπινη φύση μας, δώσαμε στόν Ἑλληνισμό τή δυνατότητα νά ὑπερασπίζεται τά δίκαιά του καί τήν ἐλευθερία του, μὴ ἀρνούμενος ὅμως τή συνύπαρξη μέ τούς ἄλλους λαούς. Νά εἶναι χαρούμενος γιά τά ἐπιτεύγματά του, ὄχι ὅμως αὐτάρκης καί ἀδιάφορος γιά τόν πόνο τοῦ ἄλλου. Νά θέλει νά κρατᾶ ἀνόθευτη τήν πίστη, ἀλλά νά εἶναι ἄρχοντας πρὸς τούς ἄλλους, δηλαδή νά δίνει «τόπον ἐν τῷ καταλύματι»⁸ καί νά μὴ βλέπει τά πάντα μέ μόνο γνώμονα τό στενωῶς νοούμενο συμφέρον. Νά σέβεται τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἀκόμη κι ἂν αὐτό δέν κάνει τή ζωή μας τόσο εὐ-κολη.

* * *

Ἐκκλησία καί Ἑλληνισμός συμπορευτήκαμε σέ δύσκολους χρόνους. Στό καντήλι, τήν εἰκόνα, στό «σταυροκόπημα»⁹ ὁ Ἑλληνας ἔβρισκε τό ἀποκούμπι του. Στό σχολεῖο τῆς ἐκκλησίας καί τοῦ μοναστηριοῦ ὁ ἀπλὸς παπᾶς μάθαινε γράμματα στά ἐλληνόπουλα καί κρατοῦσε ἄσβεστη τή φλόγα τῆς πίστεως ἡ ὁποία συνοδεύονταν ἀπό τήν ἀναζήτηση τῆς ἐλευθερίας. Στὴν Κυρά Δέσποινα τήν πολυδακρυσμένη ἔμενε ζωντανή ἡ ἐλπίδα ὅτι πάλι μέ χρόνους μέ καιρούς, πάλι δικὰ μας θά ἔναι. Στά λείψανα καί τίς εἰκόνες τῶν Ἁγίων καί μετὰ τή λειτουργία τῆς Κυριακῆς καί τῆς γιορτῆς ὁ Ἑλληνας ἔκανε τό πανηγύρι του, ἐξέλεγε τούς προεστούς του, συζητοῦσε γιά τήν ἀντίστασή του, ἔβρισκε τή γυναῖκα του, παντρεύονταν καί ἔκανε τήν οἰκογένειά του. Ἀπό τήν ἐκκλησία του ξεκι-

νοῦσε τή ζωή του καί σ' αὐτήν ἔμπαινε γιά νά δη-λώσει τό Προσοδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν!

Ἐκκλησία καί Ἑλληνισμός μείναμε μαζί στή νίκη καί τήν ἦττα, στήν ἀντίσταση στόν κάθε ἐπί-βουλο ἐχθρό, στήν ἀπελευθέρωση καί στήν προσ-φυγιά, στά μεγάλα ΟΧΙ, στόν ἀγῶνα ἀνασυγκρο-τήσεως τῆς πατρίδος. Μαζί νικήσαμε καί μαζί χά-σαμε. Καί ὅσοι ἐπεχείρησαν νά διασπάσουν αὐ-τόν τόν ἀκατάλυτο δεσμό σκόνταψαν μπροστά στήν καρδιά τοῦ λαοῦ μας, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά δε-χθεῖ ιδέες, συστήματα, θεσμούς, ἐκσυγχρονισμούς σέ ὅλα, ἀλλά δέν δέχεται νά ἀρθεῖ αὐτή ἡ συναλ-ληλία Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, ὄχι γιατί ἡ Ἐκ-κλησία δέν θά ἐπιβιώσει, ἀλλά γιατί κάθε τέτοια ἀπόπειρα θά εἶναι ξερίζωμα τῆς καρδιάς τοῦ λα-οῦ. Διότι ἡ παράδοση δέν εἶναι μόνο χθές, μόνο ἱστορία, μόνο ἦθη καί ἔθιμα, ἀλλά «λάλον ὕδωρ», τό ὁποῖο «ἄλλεται εἰς ζωὴν αἰώνιον»¹⁰.

* * *

Ἡ ὀρθόδοξη παράδοση ἔχει πολλά νά πεί στοὺς καιρούς μας. Τρία εἶναι τά στοιχεῖα στά ὁποῖα θά μπορούσαμε νά δώσουμε ἔμφαση. Τό πρῶτο εἶναι ἡ ἀσκητικότητα, ἡ ὁποία δέν ἔχει νά κάνει μόνο με τό μέτρο καί τή λιτότητα, ἀξίες τίς ὁποῖες ἀφήσα-με κατὰ μέρος στόν βωμό τῆς ἀπληστίας καί τῆς αὐτάρκειας τῶν καιρῶν μας. Εἶναι καί ἡ στροφή στόν ἔσω ἄνθρωπο. Αὐτόν ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται τήν αἰχμαλωσία του στά πάθη, δηλαδή στήν κυ-ριαρχία τοῦ ἐγώ του, ἡ ὁποία τοῦ φορᾷ ἕνα προ-σωπεῖο. Τόν κάνει νά πιστεύει ὅτι τά πάθη εἶναι δικαίωμά του καί, ταυτόχρονα, ὅτι κρύβοντάς τα μπορεῖ νά ἔχει τήν καλή εἰκόνα πρὸς τά ἔξω. Μέ τήν ἀσκητική τῆς πρόταξη ἡ Ἐκκλησία μᾶς δεί-χνει τήν ὁδό τῆς ταπεινώσεως. Νά φτάνουμε ὡς τά μέτρα μας, νά παραδεχόμαστε τά λάθη καί νά ἀναλαμβάνουμε τίς εὐθύνες μας καί τήν ἴδια σιγ-μὴ νά παλεύουμε νά εἴμαστε ἀληθινοί. Νά εἶναι τό πρόσωπό μας ἡ εἰκόνα ἡ ὁποία παλεύει νά μοιά-σει τοῦ Θεοῦ. Νά παραιτηθεῖ ἀπό τήν προτεραιό-τητα τοῦ δικαίωματος καί νά προτάξει τήν ἀγάπη στόν πλησίον. Νά παραιτηθεῖ ἀπό τήν προτεραιό-τητα τοῦ θυμοῦ καί τῆς ἐπιθυμίας γιά ἐκδίκηση καί νά προτάξει τή συγχωρητικότητα ἡ ὁποία γίνε-ται πηγὴ δημιουργικότητος γιά ὅλους. Νά παραι-τηθεῖ ἀπό τήν προτεραιότητα τοῦ ἐφήμερου, τό

όποιο νομίζουμε ότι δεν θα παρέλθει, και να φτάσει στην επίγνωση ότι κληθήκαμε «τέκνα Θεοῦ γενέσθαι»¹¹, δηλαδή «οἱ εἰς τὴν μέλλουσαν πόλιν ἐλπίζοντες»¹² και ἐργαζόμενοι διὰ τῆς ἀρετῆς νὰ λάβουμε εἰς χεῖρας τὰ κλειδιά τῆς ἀγάπης τὰ ὁποῖα τὴν ἀνοίγουν. Ἄς δοῦμε τὰ μοναστήρια μας, τὰ ὁποῖα δὲν διασώζουν μόνο λατρευτικά τυπικά, πολιτιστικούς θησαυρούς ἢ τὴν ἀγωνία γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ φανερώνουν τὴ χαρὰ καὶ τὴ χάρη τοῦ αὐθεντικοῦ ἀνθρώπου, αὐτοῦ ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ Θεὸ καὶ πλησίον!

* * *

Τὸ δεύτερο εἶναι τὸ ἦθος τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν προτεραιότητα τοῦ συλλογικοῦ, χωρὶς τὴν καταπίεση τοῦ ἀτομικοῦ. Σέ μία περίοδο στὴν ὁποία ἀκόμη θρηνοῦμε τὸν χαμένο Παράδεισο τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας, εἶναι καιρὸς μετανοίας καὶ ἀφυπνίσεως. Γιὰ νὰ ἔρθει ἡ ἀνάκαμψη χρειάζεται ἡ ἀντίσταση¹³. Ἡ ἀντίσταση εἶναι ἡ ἐλεύθερη ψυχὴ, ἡ ὁποία ζητᾷ τὴν πρόοδο καὶ τὴ χαρὰ γιὰ ὅλους, εἰ δυνατόν. Ζητᾷ θεσμούς ἰσχυρούς, οἱ ὁποῖοι θὰ διαφυλάττουν τοὺς νόμους, διότι δὲν θὰ ἀμνηστεύουν τὴν ἀ-ἠθεια, ἀλλὰ θὰ ζητοῦν τὴν λογοδοσίαν τῆς συνειδήσεως. Ἐχῶ συνείδηση σημαίνει ὅτι δὲν πρυτανεύει τὸ ἐγὼ μου καὶ τὸ συμφέρον του, ἀλλὰ ὁ κάθε πλησίον, τὸ σύνολο ἔναντι τοῦ ὁποῖου δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ παρανομῶ. Ἡ ὀρθόδοξη παράδοση ἐμπνέει πρὸς αὐτὸν τὸν δρόμο. Ἄς δοῦμε τίς ἐνορίες μας πῶς δίνουν τὸ φαγητὸ τὸ ὁποῖο λείπει ἀπὸ τοὺς ἐμπεριστατούς συνανθρώπους μας, καλύπτουν τὴν ἀνάγκη γιὰ μία κουβέντα, μία ἀγκαλιά παρηγορίας, τὴ δίψα τῶν νέων γιὰ ἀγάπη καὶ ἐλπίδα, μία φιλανθρωπία, ἡ ὁποία ἀγγίζει τὴ σύνολη ὑπαρξὴ καὶ δὲν περιορίζεται μόνο στὸν ἄρτο τὸν ἐπιούσιο. Οἱ ἱερεῖς μας, τὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, οἱ κυρίες οἱ ὁποῖες διακονοῦν στὰ φιλόπρωχα συμβούλια καὶ στὰ συσσίτια, οἱ κατηχητές καὶ τὰ στελέχη νεότητος, ὅσοι ἐνισχύουν παντοδαπῶς καὶ ἐθελοντικὰ κάθε προσπάθεια, δείχνουν ὅτι εἶναι κατορθωτὸ τὸ ἦθος τὸ ὁποῖο ἐνεργοποιεῖ τοὺς πολλούς!

* * *

Τὸ τρίτο εἶναι ἡ παιδεία, ἡ ὁποία ἔχει ὡς κέντρο τῆς τὸν ἄνθρωπο, τὴν ποιότητά του, τὴν ἀξία του ὡς εἰκόνας Θεοῦ, τὴν ἀξιοπρέπειά του, ὅταν δὲν

παραδίδεται στὴ φθίνεια τῆς ἀμαρτίας καὶ στὴν ἀλαζονείαν τῆς εὐκολίας, ὅπως μᾶς ἔχει ὀδηγήσει ὁ τεχνολογικὸς πολιτισμὸς. Παιδεία ἀξίων. Παιδεία μνήμης καὶ ὄχι λήθης τῆς Ἱστορίας. Παιδεία μεθρησκευτικά, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν ὡς πυρῆνα τοὺς τὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι, ὅπως ἔχει εἰσυχθεῖ δυστυχῶς στὰ σχολεῖα, ἕναν πανθησκευιακὸ συγκρητισμὸ. Διότι δὲν εἶναι ἡ Ὀρθοδοξία μία θρησκεία ἀνάμεσα στίς ἄλλες ἀνθρωποκεντρικὲς φιλοσοφίες, ἀλλὰ τὸ «πολύτιμον τζιβαιρικόν»¹⁴, μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ μπορούμε νὰ συνυπάρξουμε μετ' ἐπίγνωση τῆς διαφορετικότητάς μας, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπορροφηθοῦμε, ἀπὸ φόβο μήπως καὶ χάσουμε τίς ἐξελίξεις. Παιδεία ἡ ὁποία δὲν θὰ μᾶς ἀπομονώνει ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ θὰ μᾶς κάνει νὰ ἔχουμε κριτήρια οἰκειώσεως τῶν σπουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἀπορρίψεως νοστοροπιῶν, ὅπως αὐτές οἱ ὁποῖες καταρρακώνουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν ψυχὴ του, ἀποιεροποιοῦν τὴν οἰκογένεια, ἀποχρωματίζουν ἀπὸ Χριστό, ἀπὸ Ἀγάπη, ἀπὸ Ἀνάσταση τὸν κόσμον μας. Ἄς δοῦμε τὴν παιδείαν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὴν παιδείαν τῶν Ἁγίων μας, τὴν παιδείαν τῶν ποιητῶν μας, τοῦ Σολωμοῦ καὶ τοῦ Κάλβου, τοῦ Παλαμᾶ καὶ τοῦ Σεφέρη, τοῦ Ἐλύτη καὶ τοῦ μέγιστου Παπαδιαμάντη. Κυρίως ὅμως τὴν παιδείαν τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ ὁποία μετὰ τὰ νοήματα, τὴν γλῶσσα, τὴν κοινωνία μετὰ τὸν Χριστό καὶ τὸν Ἄλλο κάνει τὰ πάντα «πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ!».

Μακαριώτατε,

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Στὴν Κέρκυρα, τόπο τῆς ἐπισκοπικῆς μας διακονίας, τεθησαύρισται, μεταξὺ ἄλλων, τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγουστής, τῆς αὐτοκράτειρας ἡ ὁποία ἀναστήλωσε τίς ἱερὲς εἰκόνας, ἀπέδειξε τὴν συναλληλία Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ ἀντάλλαξε πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς αὐτοκρατορικῆς πορφύρας μετὰ τὸ μοναχικὸν τριβῶνιο. Καθὼς ἐνθυμούμεθα σήμερον τὴν Ὀρθοδοξίαν τὴν ὁποία περιφρούρησε ὄχι μόνο μετὰ τὴν διακονίαν τῆς ὡς αὐτοκράτειρα, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ζωὴ τῆς ἀγιότητος, ἅς θυμηθοῦμε καὶ τὸ χρέος μας: ὅλοι μας, ὁ καθένας «ἐφ' ᾧ ἐτάχθη», νὰ διαφυλάξουμε τὴν ἐνότητα καὶ συμπόρευση Ὀρθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ. Ὅχι ἀπὸ φόβο μήπως χαθοῦν πρόνομα ἢ ἀπὸ ἄγχος γιὰ νὰ μὴ γίνουν ἀλλαγές στὴ

ζωή μας, αλλά γιατί ὅ,τι ἔχει δοκιμασεῖ, ὅ,τι ἔχει δώσει ταυτότητα, ὅ,τι μᾶς κρατᾶ διαφορετικούς καί τήν ἴδια στιγμή ἀνταποκρίνεται στίς ἀνάγκες τῶν καιρῶν εἶναι ἡ ρίζα μας. Ἄν ξεραθεῖ, τότε τό δένδρον παύει ὄχι ἀπλῶς νά δίδει καρπούς, ἀλλά καί νά ὑφίσταται.

«Τούτων τοῖς ὑπέρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοισ τε καί ἀγωνίσμασι καί διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καί κρατύνεσθαι Θεόν ἐκλιπαροῦντες, καί μιμητές τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδεικνύσθαι ἐκδυσοποῦντες, ἀξιωθεῖμεν τῶν ἐξαιτουμένων»¹⁵. Ἀμήν!

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Συνοδικόν τῆς Ὁρθοδοξίας
2. *Ματθ.* 16, 19
3. Κ.Π. Καβάφης, «Στά 200 π.Χ.»
4. *Α΄ Θεσ.* 5,21
5. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, *Κατηχητικός λόγος εἰς τήν Ἀνάστασιν*
6. *Ψαλμ.* 135,23
7. *Γεν.* 3,22
8. *Λουκ.* 2,7.
9. Χρ. Γιανναρᾶς
10. *Ἰωάν.* 4,14
11. *Ἰωάν.* 1,12
12. *Ἐβρ.* 13,14
13. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου, «Μήνυμα Πρωτοχρονιάς 2008»
14. Στρατηγός Μακρυγιάννης
15. Συνοδικόν τῆς Ὁρθοδοξίας

Τό Γεῦμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

(25.2.2018)

«Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὑπάρχει γιὰ νὰ τηρεῖ τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. δ', 3)», τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, κατὰ τὸ ἐπίσημο γεῦμα πού παρέθεσε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Προεδρικό Μέγαρο μὲ ἀφορμὴ τὴν ἑορτὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας (25.2.2018).

Τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας διαχρονικῶς, ἀλλὰ καὶ εἰδικότερα τὸν «ἐμβληματικὸ κοινωνικὸ ρόλο» τῆς κατὰ τὴν περίοδο τῆς κρίσης πού περνᾷ ἡ χώρα, ἐπισήμανε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος.

Ἀναλυτικότερα, ἡ πρόποση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου:
Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

ἐκ προσώπου τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν οἱ ὅποιοι ἐφέτος συναπαρτίζουν τὴν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Μετριότης μου ἐκφράζει τὴ χαρὰ ὄλων μας γιὰ τὴν παρούσα συνάντηση στοὺς φιλόξενους χώρους τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου. Καί τοῦτο διότι, ὄχι μόνον εἶναι πρόδηλο τὸ οὐσιῶδες τῆς μεταξύ μας ἐπικοινωνίας, ἀλλὰ συνάμα διαπιστώνεται καὶ ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς καὶ ἡ ἀγαστὴ συμπόρευση δύο κορυφαίων θεσμῶν τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ μας. Πράγματι στὴν παρούσα τράπεζα, τὴν ὁποία ἡ Ἐξοχώτητά Σας ὄχι μόνον κατὰ τοὺς καθιερωμένους τύπους ἀλλὰ καὶ κατὰ εἰλικρινῆ φιλοτιμία παραθέτει, βιώνουμε τὴ συνέχεια τῆς Εὐχαριστιακῆς Ἀγίας Τραπέζης, ἡ ὁποία προσηγήθηκε στὸν Μητροπολιτικὸ μας Ναὸ καὶ ὑπάρχει γιὰ νὰ ἐκπορεύει καὶ νὰ καλλιεργεῖ τὸ μήνυμα τῆς ἀγαπητικῆς ἐνότητας καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν

ἄλλον, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι αὐτός. Αὐτὸ τὸ μήνυμα ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Ἀρχιερατικὴ προσευχὴ τοῦ Χριστοῦ μας ὡς αἴτημα «ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν» (Ἰω. ιζ', 21) καὶ ἐπεκτείνεται στὴν ἱστορία καὶ τὸν κόσμον ὡς ἀποστολὴ ἢ καλύτερα ἱεραποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας «ἄχρισ οὐ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως» (Ἐφ. δ', 13). Αὐτὴν τὴν ἐνότητα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἔχει ἀναλάβει νὰ κηρύττει καὶ νὰ ὑποστασιοποιεῖ ὄχι μόνον σὲ συνθήκες ἀνέσεως, ἀλλὰ καὶ δυσχερεῖς καὶ ἀντίξοες. «Θλιψίς ἢ στενοχωρία ἢ διωγμός ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα» (Ῥωμ. η', 35) πάντοτε ὑφίσταντο γιὰ νὰ κάμψουν τὸ φρόνημα καὶ νὰ καταπαύσουν τὸν ἀγῶνα μας. Δόξα τῷ Θεῷ, δὲν τὰ κατάφεραν ποτέ, ὅπως ἡ σημερινὴ Ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας πανηγυρικὰ διατρανώνει.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὑπάρχει γιὰ νὰ «τηρεῖ τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. δ', 3). Στὴν ἐποχὴ μας, ἐποχὴ μὲ ἐκδηλὰ τὰ σημεῖα τῆς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς κρίσεως, μᾶς κτυποῦν τὴν πόρτα πολλοί, ἀνθρώποι κάθε φυλῆς, χρώματος καὶ θρησκείας. Ἀπὸ τὸ φτωχὸ ὑστέρημά μας πού τὸ πλούσιο φιλότιμο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐνισχύει, προσπαθοῦμε νὰ ἀνακουφίσουμε, νὰ συμπαρασταθοῦμε καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέψουμε στὴν ἀπελπισία νὰ κυριαρχήσει στίς καρδιές καὶ τὰ μάτια. Συνάμα, ζητήματα τῆς ἐπικαιρότητας διεκδικοῦν τὴν ἀρθρωση ἐκκλησιαστικοῦ λόγου ἀληθείας καὶ συνέσεως. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ διάσταση στὸ ζήτημα τῆς ὀνομασίας τοῦ γειτονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων λόγω τῆς ἐκεῖ σχισματικῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἡ μέριμνα καὶ ἡ φροντίδα γιὰ τοὺς πληττόμενους ἀπὸ τὸν πόλεμον πληθυσμῶν, χριστιανικῶν καὶ μὴ, τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, σὲ συνδυασμὸ μὲ μία ἐπιχειρούμενη

ἀπομείωση τῶν ἐκεῖ ἀρχαίων χριστιανικῶν κοιτίδων, ἐπιβάλλουν τὴν ἐπαγρύπνηση μὲ ἤρεμο θάρρος γιὰ νὰ ἀντιμετωπιστοῦν ἀλυτρωτικές καὶ φονταμενταλιστικές διαθέσεις καὶ πρακτικές. Συνάμα ἡ εὐρωπαϊκὴ μας πατρίδα δείχνει διχασμένη καθὼς μοιάζει νὰ ξέχασε τίς ἰδρυτικές της ἀρχές καὶ ἀξίες καὶ στενάζει ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν ἀδικιῶν, τῶν ἀποκλεισμῶν καὶ τῶν διακρίσεων, τὰ ὁποῖα ἀντὶ νὰ καταστοῦν ἀντικείμενο θεραπείας καὶ αὐτοκριτικής, ἀποτελοῦν τὴν ἀφορμὴ σέ ἓνα συνεχῶς διογκούμενο ρεῦμα εὐρωσκεπτικισμοῦ μὲ πολλές ἐσωτερικὲς ἀποκλίσεις, ἀλλὰ πάντως διαιρετικό καὶ ὑπονομευτικό της κοινῆς μας πορείας.

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

στὴν πληθώρα τῶν προβλημάτων ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προτάσσει τὸ πνεῦμα ἐνότητας καὶ καταλλαγῆς πού τὴν διακρίνει. Χαίρομαστε δέ, διότι ἐκφραστής τοῦ αὐτοῦ πνεύματος εἴστε καὶ Σεῖς, ὅπως μαρτυροῦν ἡ πληθώρα τῶν δηλώσεών Σας, ἀλλὰ κυρίως ὁ δεξιότεχνικός τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπιτελεῖτε τὰ ὑψηλά Σας καθήκοντα. Ἡ ἐπιστημοσύνη Σας, τὰ πλούσια χαρίσματά Σας, ἡ μετριοπάθειά Σας, στρατευμένα στὴν ὑπόθεση τῆς διακονίας τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων, εὐλόγως καὶ ἐπαξίως Σᾶς ἀναδεικνύουν ὄχι ἀπλῶς τὸν Πρῶτο Πολίτη αὐτῆς τῆς Χώρας, ὄχι ἀπλῶς τὸν Ἀνώτατο Ἀρχοντα τοῦ Κράτους μας, ἀλλὰ Σύμβολο Ἐνότητας, τὸ ὁποῖο μπορεῖ

καὶ προσωποποιεῖ τὴν εἰρηνικὴ πολυσυλλεκτικότητα καὶ τὸ ἄρμονικό πολυδιάστατο τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Σύνοδος μας ἀποφάσισε καὶ ἀπένευμε στὴν Ἐξοχότητά Σας τὴν Ἀνώτατη καὶ Ὑψιστη Τιμητικὴ Διάκριση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένα, πολυκαρπα καὶ καλλίκαρπα ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ μας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας στὴν ἀντιφώνησή του ἀνέφερε:

«Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

ἡ Ἐορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, μὲσθ τῆς ἀνάμνησης τῆς ἀναστήλωσης τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, συνιστᾶ κατ' ἔτος γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, τὸν Κλῆρο καὶ τὸν Λαὸ μας ἀφετηρία καὶ λίκνο συμβολισμῶν καὶ διδαγμάτων, ἰδίως ὡς πρὸς τὸν ρόλο τὸν ὁποῖο διαδραματίζει, διαχρονικῶς καὶ ἀδιαλείπτως, ἡ Ἐκκλησία μας στὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους μας. Ὡς πρὸς τοῦτο, ἡ Ἐορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, μὲ ἀμάχητα ἱστορικῶς τεκμήρια, καλεῖ ἐμᾶς, τοὺς Ἕλληνες –καὶ μάλιστα ἀνεξαρτήτως θρησκευτικῶν πεποιθήσεων– ν' ἀναλογιζόμαστε καὶ ν' ἀναγνωρίζουμε, εἰλικρινῶς καὶ εὐθαρσῶς, τὴν καθοριστικὴ συμβολὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στοὺς μεγάλους Ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ μας καὶ τοῦ Ἔθνους μας. Συνακόλουθα δέ τὴν καθοριστικὴ συμβολὴ της στὴν ὑπεράσπιση τῆς Ἱστορίας μας καὶ τῆς Πατρίδας μας. Τὸ Ἔθνι-

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος προσφωνεῖ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καὶ τὰ μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

κό, κυριολεκτικῶς, τοῦτο χρέος ὀφείλουμε νά τό ἐκπληρώνουμε μέ συνέπεια πολύ περισσότερο σήμερα, ἐν ὄψει τῶν μεγάλων προκλήσεων πού βρίσκονται μπροστά μας, καί οἱ ὁποῖες θά καθορίσουν τελικῶς τήν εὐδὼση τοῦ ἱστορικοῦ μας προορισμοῦ.

Ἡ ἑορτή τῆς Ὁρθοδοξίας μοῦ παρέχει τήν εὐκαιρία ἀλλά καί μέ ὑποχρεώνει, στό πλαίσιο τοῦ θεσμικοῦ μου ρόλου, νά προβῶ καί στήν ἀκόλουθη, κατηγορηματική ἐπισήμανση, ἡ ὁποία ἐπέχει θέση κοινῆς ἀπόψεως γιά κάθε Ἑλληνα, πού σέβεται στοιχειωδῶς τήν ἀλήθεια: Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τηρεῖ στό ἀκέραιο τίς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, οἱ ὁποῖες ὀριοθετοῦν τό πεδίο τοῦ ρόλου της, προσηλωμένη αὐστηρῶς στήν ἐκπλήρωση τῆς Ἀποστολῆς της, δίχως ἀνάμειξη στίς κατά τίς συνταγματικές ρυθμίσεις ἀρμοδιότητες τῆς Πολιτείας. Στό ἴδιο θεσμικό καί πνευματικό πλαίσιο, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος παραμένει πιστή στήν ἀρχή, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ὑπάρχει ἀναποσπαστῶς ἐνωμένη δογματικῶς μέ τήν Μεγάλη Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί μέ κάθε ἄλλη ὁμόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἐπιπλέον, τηρώντας τίς ἀρχές τῆς συνταγματικῶς κατοχυρωμένης Θρησκευτικῆς Ἐλευθερίας, συνυπάρχει ἀρμονικῶς μέ τούς ταγούς καί λειτουργούς ἄλλων Δογμάτων καί ἄλλων γνωστῶν Θρησκειῶν, ἐντός καί ἐκτός ἐθνικῶν συνόρων.

Τέλος, ἡ ἑορτή τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπιβάλλει σέ κάθε Ἑλληνα καί πάλιν ἀνεξαρτήτως θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τό χρέος ν' ἀναγνωρίζει ὅτι, στή σημερινή ἐπώδυνη συγκυρία, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαδραματίζει ἕναν ἐμβληματικό κοινωνικό ρόλο. Καί τοῦτο διότι μέσα στήν «καρδιά», κυριολεκτικῶς, τῆς βαθιάς κοινωνικῆς καί οικονομικῆς κρίσης πού ἔχει πλήξει καιρίως τήν κοινωνία μας ἔχει ἀναλάβει, ὑπό τή φωτισμένη ἡγεσία σας, Μακαριώτατε, πλειάδα οὐσιαστικῶν –καί μακράν τῆς περιττῆς δημοσιότητας– πρωτοβουλιῶν, γιά τή στήριξη τοῦ χεμαζόμενου κοινωνικοῦ συνόλου, ἰδίως δέ τῶν οικονομικῶς ἀσθενεστέρων. Μέ τόν τρόπο αὐτόν, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κάλυψε πολλά καί σημαντικά κενά ὡς πρός τήν ἐπαρκῆ λειτουργία τοῦ Κοινωνικοῦ Κράτους, στά ὁποῖα ἡ Πολιτεία μόνη δέν θά ἦταν σέ θέση ν' ἀντεπεξέλθει. Ὑπό τά δεδομένα αὐτά ἔσπευσε ἐγκαίρως καί ἀποτελεσματικῶς πρός τήν κατεύθυνση τῆς υπεράσπισης τοῦ κοινωνικοῦ ἴσοῦ καί συνακόλουθα, τῆς ἀποφυγῆς τῆς ρήξης του, ἡ ὁποία θά εἶχε ἐπιπλέον ἀνυπολόγιστες συνέπειες γιά τήν πορεία πρός τήν ὀριστική ἔξοδο τοῦ Τόπου μας ἀπό τήν πολυετῆ καί ἐπώδυνη κοινωνική καί οικονομική κρίση. Μέσα ἀπό αὐτήν τήν πορεία, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπληρώνει τήν ἀποστολή της, σύμφωνα μέ τήν Ὁρθόδοξη Παράδοση τοῦ «Ἀγαπάτε Ἀλλήλους», ἀκόμη δέ περισσότερο

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καί τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

σύμφωνα με την Ὁρθόδοξη Παράδοση τοῦ «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν», ἡ ὁποία προσεγγίζει τὴν τελειότητα τῆς Οἰκειώσεως.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

σέ μίαν ἐποχή, ὅπως ἡ σημερινή, κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἁρμονικὴ συνύπαρξη καὶ συνεργασία Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας –πάντοτε σύμφωνα μὲ τὸν κατὰ τὸ Σύνταγμα ρόλο καθεμιᾶς- ἀποτελεῖ *conditio sine qua non* γιὰ τὴν υπεράσπιση τῆς Ἱστορίας μας καὶ

τῆς Πατρίδας μας, εὐχομαι ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ν' ἀποτελεῖ κοιτίδα καὶ λίκνο ἐμπνεύσεων, στοχασμῶν καὶ ἀποφάσεων γιὰ τὸν Λαό καὶ τὸν Κλῆρο καὶ αὐτονοήτως γιὰ τίς Ἡγεσίες τους, προκειμένου νά φέρουμε σέ πέρας, ὡς Ἔθνος μὲ ἀπαράμιλλη Ἱστορικὴ Κληρονομιά, τὴ δική μας Ἱστορικὴ Ἀποστολή ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ Τόπου μας καὶ ἐκτείνεται ἐντὸς τῆς Μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς μας Οἰκογένειας ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῆς, ἐντὸς τῆς Διεθνoῦς Κοινότητος ἐν γένει».

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ρήματα Ζωής

Ἡ μελέτη καὶ γνώση τῆς Ἁγίας Γραφῆς

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ

Ὁ πιστός καθοδηγεῖται στή ζωή του ἀπό τόν Θεό γιά νά ἀποκτήσει ἐπίγνωση τοῦ θελήματός Του καί τῆς ἀληθείας Του προφυλάσσοντάς τον ἀπό τήν κακία, ὥστε ἀποκτώντας τίς ἀρετές νά γίνει «κοινωνός θείας φύσεως»¹. Αὐτή τῆ βοήθεια ὁ πάνσοφος Δημιουργός τήν προσφέρει μέ τήν Ἁγία Γραφή.

1. Ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ τοῦ θελήματός Του καί τῶν ἔργων Του στήν Ἁγία Γραφή

Στήν Ἁγία Γραφή ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός, ἡ φύση Του, τό θέλημά Του καί τά ἔργα Του. Δέν ἦταν δυνατό νά γνωρίσει ὁ ἄνθρωπος τόν Θεό, ἄν ὁ ἴδιος ὁ Θεός δέν φανερωνόταν σ' αὐτόν. Ἀλλά ὁ Θεός θέλησε ν' ἀποκαλυφθεῖ ὁ ἴδιος στόν ἄνθρωπο καί, ὅπως παραστατικώτατα ἀναφέρεται στήν Γένεση τοῦ Μωυσέως ἀμέσως μετά τήν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου καί τήν ἐγκατάστασή του στόν Παράδεισο τῆς Ἑδέμ, ὁ Θεός ἐπισκεπτόταν τό ζεῦγος τῶν Πρωτοπλάστων καθημερινῶς κατά τό δειλινό².

Μετά τήν παρακλή καί παράβαση τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ ἀπό τούς Πρωτοπλάστους (Γενέσεως γ' καί ἔξῃς) διατηρήθηκε ἡ περί τοῦ Θεοῦ γνώση στούς Πρωτοπλάστους πού τήν μετέδωσαν στούς ἀπογόνους τους. Βαθμηδόν ὅμως περιορίσθηκε σέ λίγους μόνον ἀπογόνους τοῦ Σήθ, τοῦ τρίτου υἱοῦ τῶν Πρωτοπλάστων πού γεννήθηκε μετά τόν φόνο τοῦ Ἄβελ ἀπό τόν Κάιν, μέχρι τοῦ Νῶε, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκογένεια ἐπέζησε τοῦ κατακλισμοῦ.

Ἐπειδή ὅμως καί οἱ ἀπόγονοι τοῦ Νῶε μετά τόν κατακλισμό ἀπομακρύνθηκαν καί αὐτοί βαθμηδόν ἀπό τήν ἀλήθεια, ὁ Θεός εὐδόκησε νά ἀνανεώσει τήν ἀποκάλυψή Του ἐμφανιζόμενος στόν Ἄβραάμ καί τούς ἀπογόνους του.

Ὅλα αὐτά διατηρήθηκαν μέ τήν προφορική παράδοση, ἀπό στόμα σέ στόμα, μεταξύ τῶν ἀνθρώπων πού ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Ἄβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ καί τοῦ Ἰακώβ σύμφωνα πρός τήν ἐπαγγελία πού εἶχε δώσει πρός αὐτούς ὁ Θεός μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Μωυσέως.

* * *

Στόν Μωυσῆ στόν ὁποῖο δόθηκε γραπτά ὁ θεῖος νόμος (Δεκάλογος) στό ὄρος Σινᾶ ἀποκαλύφθηκε μ' ἓνα μοναδικό τρόπο ὁ Θεός³. Ὁ Μωυσῆς ἔγραψε τήν ἱστορία τῆς ἐπιδόσεως σ' αὐτόν τοῦ γραπτοῦ νόμου, μαζί καί μέ ὅσα ἄλλα φανέρωσε σ' αὐτόν ὁ Θεός, καθώς καί ἐκεῖνα πού μέχρι τῆς ἐποχῆς του εἶχαν διασωθεῖ ἀπό τήν προφορική παράδοση τῶν προγόνων του. Μέ τόν τρόπο αὐτό προέκυψαν τά πρῶτα ἱερά βιβλία τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης, ἀλλά καί μετά ταῦτα, νά διατηρήσει τήν πίστη στόν Ἕνα καί ἀληθινό Θεό, μέσα σ' ὅλες τίς ἐθνικές περιστάσεις ἀπό τίς ὁποῖες πέρασε σ' ὄλο τό διάστημα ἐκεῖνο. Αὐτά τά πέντε πρῶτα ἱερά βιβλία εἶναι γνωστά μέχρι σήμερα μέ τό κοινό ὄνομα «Πεντάτευχος τοῦ Μωυσέως». Ἀναλόγως δέ τοῦ περιεχομένου του ἔλαβε τό καθένα ἀπ' αὐτά καί τό ἰδιαίτερο ὄνομά του, ἀπό τήν ἐποχή πού μεταφράσθηκαν ἀπό τά ἑβραϊκά στήν ἑλληνική, ἐνώστά ἑβραϊκά ἀποκαλοῦνται μέ τήν πρώτη λέξη, μέ τήν ὁποία ἀρχίζει κάθε βιβλίο, π.χ. ἡ Γένεση ἔλαβε τό ὄνομα «μπερεσίθ», ἐπειδή ἀρχίζει μέ τόν ἐμπρόθετο προσδιορισμό «μπερεσίθ» δηλαδή «ἐν ἀρχῇ».

Σ' αὐτά τά πρῶτα πέντε βιβλία τοῦ Μωυσέως προστέθηκε ἔπειτα τό βιβλίο τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, πού περιέχει τήν ἔνδοξη ἱστορία τῆς εἰσόδου τῶν

Ἰσραηλιτῶν στήν γῆ τῆς ἐπαγγελίας καί ἀργότερα προστέθηκε τό βιβλίο τῶν *Κριτῶν*, πού περιέχει τά κατορθώματα τῶν διαδόχων τοῦ Ἰησοῦ τοῦ *Ναυῆ*. Ὑστερα δέ ἀπ' αὐτό γράφηκαν τά τέσσερα Βιβλία τῶν *Βασιλειῶν* καί κατόπιν τά βιβλία τῶν *Παραλειπομένων*, στά ὁποῖα περιλαμβάνεται ἡ ἱστορία τῶν Βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ καί ὅλα τά ἄλλα βιβλία, ποιητικά καί διδακτικά, καθώς καί τό βιβλίο τῶν *Ψαλμῶν*. Τά βιβλία τῶν δεκαέξι *Προφητῶν* συγκροτοῦνται σέ δύο ἐνότητες ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεώς τους. Ἐλάσσονες *Προφῆτες* εἶναι μικρότερα σέ ἔκταση βιβλία. *Μεῖζονες Προφῆτες* εἶναι ἐκτενέστερα βιβλία. Τελευταῖα γράφηκαν τά τρία βιβλία τῶν *Μακκαβαίων*.

Μέ τά τρία αὐτά βιβλία συμπληρώνεται τό πρῶτο τμήμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, πού περιλαμβάνει 49 στό σύνολό της βιβλία, τά ὁποῖα γράφηκαν πρό τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ σέ διάστημα 1100-1300 ἐτῶν. Αὐτή εἶναι ἡ *Παλαιά Διαθήκη*.

* * *

Τά βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γράφηκαν τά περισσότερα πρωτοτύπως στήν ἑβραϊκή καί μερικά στήν ἑλληνική. Σταδιακά ὁμως οἱ Ἑβραῖοι πού ζοῦσαν στή διασπορά ἐκτός τοῦ Ἰσραήλ ἔπαψαν νά ὀμιλοῦν τή μητρική γλῶσσα τους καί χρησιμοποιοῦσαν τήν ἑλληνική τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Αὐτό ἀποτέλεσε τήν ἀφορμή ὅλα τά βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης νά μεταφραστοῦν στήν ἑλληνική. Αὐτό τό ἔργο τό ἀνέλαβαν νά τό πραγματοποιήσουν οἱ ἑβδομήκοντα δύο λόγιοι Ἰουδαῖοι γνῶστες τῆς ἑλληνικῆς μέ ἐντολή τοῦ Κυβερνήτου τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαίου Β' τοῦ Φιλαδέλφου στήν Ἀλεξάνδρεια πού παρακινήθηκε ἀπό τόν διευθυντή τῆς Ἀλεξανδρινῆς Βιβλιοθήκης Δημήτριο Φαληρέα νά ζητήσει τή νομοθεσία τῶν Ἑβραίων γιά νά ἐμπλουτίσει τήν Βιβλιοθήκη. Ἔτσι ἡ ἑλληνική μετάφραση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης φέρει τό ὄνομα τῶν «Ἑβδομήκοντα Δύο» ἢ συνοπτικά (Ο') ὅπου τό γράμμα (ο') ἀντιστοιχεῖ στόν ἀραβικό ἀριθμό 70. Μεταξύ τῶν δύο κειμένων ἑβραϊκοῦ καί ἑλληνικοῦ ὑπάρχουν μερικές διαφορές, ἄλλα βιβλία συμπύσσονται - ἄλλα διαχωρίζονται. Ἐπί τοῦ περιεχομένου ὁμως δέν σημειώνεται διαφωνία.

Ὅπως ἐλέχθη στήν προηγούμενη παράγραφο, ἡ Παλαιά Διαθήκη περιέχει τήν πρώτη γραπτή ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ θέλημάτος Του. Ἐπειδή ὁμως ὁ ἄνθρωπος εἶχε καταπέσει, ἔνεκα τῆς ἁμαρτίας, καί δέν ἦταν σέ θέση ν' ἀντιληφθεῖ ἀκόμη περισσότερα πράγματα περί τοῦ Θεοῦ, οὔτε καί ὀλόκληρο τό θέλημά Του, ὁ Ἰδιος ὁ Θεός θέλησε ν' ἀποκαλυφθεῖ τότε ἐν μέρει μόνον, δηλ. ὅσον ἦταν δυνατόν νά γίνει τήν ἐποχή ἐκείνη ἀντιληπτό ἀπό τούς ἀνθρώπους «καθώς ἠδύναντο» καί δέν ζήτησε περισσότερα πράγματα ἀπ' αὐτούς, παρά μόνον ὅσα ἦταν ἀπαραίτητα γιά νά κάμουν τά πρῶτα καλά βήματα στόν δρόμο τοῦ Θεοῦ, ἀπό τόν ὁποῖο τόσο πολύ εἶχαν ἀπομακρυνθεῖ.

* * *

Αὐτή ἡ ἀποκάλυψη δέν ἔγινε πρὸς ὄλους γενικά τούς ἀνθρώπους, διότι στούς περισσότερους ἀπ' αὐτούς οὔτε αὐτή δέν ἦταν δυνατό νά γίνει ἀντιληπτή. Ἀλλά μέ μεγάλη σοφία ὁ Θεός προετοίμασε τό κατάλληλο ἔδαφος μέ ἕνα λαό, τόν λαό τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ὁποῖος γι' αὐτό ὀνομάσθηκε στήν ἱστορία «ἐκλεκτός» λαός τοῦ Θεοῦ δηλ. ἐκλεγμένος λαός ἀπό τόν Θεό γιά νά ἐκπληρώσει ἕνα συγκεκριμένο σκοπό στά σχέδια τοῦ Θεοῦ. Γιά τόν καταρτισμό αὐτοῦ τοῦ λαοῦ ἐργάσθηκε μέ πολλή ὑπομονή καί μακροθυμία γιά πολλούς αἰῶνες. Μεταξύ αὐτοῦ τοῦ λαοῦ ἀνεδείχθηκαν ἄνθρωποι ἱκανοί νά τοῦ μεταδώσουν ὅσα ὁ Θεός τούς φανέρωνε. Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι οἱ Πατριάρχες, οἱ Προφῆτες καί οἱ Δίκαιοι τοῦ Ἰσραήλ. Σέ αὐτούς ὀφείλεται καί ἡ συγγραφή τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, στά ὁποῖα περιέχονται καί ὅσα ὁ Θεός θέλησε τότε νά φανερώσει γιά χάρη τοῦ λαοῦ Του καί ὅσα ἔπραξε, ἐπίσης χάρη τοῦ ἰδίου λαοῦ, γιά νά τόν καταρτίσει καί νά τόν καταστήσει ἱκανό νά χρησιμεύσει ὡς κέντρο καί πυρήνας τῆς θρησκευτικῆς καί ἠθικῆς ἀναμορφώσεως τῆς ἀνθρωπότητας. Αὐτό ἀκριβῶς ἀργότερα τό ἀντιλήφθηκε καί θαυμάσια τό καθ' ὅρισε ὁ δίκαιος Συμεών στήν περίφημη εὐχαριστήριο προσευχή του, ὅταν ἀξιώθηκε νά δεχθεῖ στίς ἀγκάλες του τόν Σωτῆρα ὡς βρέφος 40 ἡμερῶν⁴.

Μεταξύ ἐκείνων, πού ὁ Θεός θέλησε νά φανερώσει τήν ἐποχή ἐκείνη, τή σπουδαιότερη θέση

κατέχουν όσα αναφέρονται στην προαναγγελλομένη έλευση του Σωτήρα· πρόκειται για τις Μεσσιανικές Προφητείες. Αυτές δέ, όσο προχωρούσαν οι αιώνες, τόσο γίνονταν περισσότερες και λεπτομερέστερες και κατά γράμμα «*ότε ήλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*»⁵ ἐκπληρώθηκαν στό πρόσωπο και του Ἰησοῦ Χριστοῦ και στό ἔργο της Ἐκκλησίας Του.

«*Ότε ήλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*», γεννήθηκε ἐκ της Παρθένου Μαρίας ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτής, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱός και Λόγος του Θεοῦ. Τότε συμπληρώθηκε και ὀλοκληρώθηκε ἡ ἀποκάλυψη του Θεοῦ και του θελήματός Του. Διότι «*ἡ χάρις και ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο*»⁶ ὅπως λέγει και ὁ ἱερός Εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Ὁ τρόπος, μέ τόν ὁποῖο ἔγινε αὐτή ἡ συμπλήρωση και ἡ ὀλοκλήρωση της θείας ἀποκαλύψεως διὰ του Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τά γεγονότα της ζωῆς και ἡ διδασκαλία του Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκτέθηκε ἀπό τούς αὐτόπτες και αὐτήκοους μάρτυρές Του δηλαδή ἀπό ἐκείνους πού αὐτοπροσώπως Τόν γνώρισαν και Τόν ἄκουσαν και ἀπό ἐκείνους πού τά πληροφορήθηκαν ἀπ' αὐτούς σά τέσσερα Εὐαγγέλια (Κατά Ματθαῖον, Κατά Μάρκον, Κατά Λουκᾶν, Κατά Ἰωάννην). Συγχρόνως δέ μέ αὐτά γράφθηκαν και ὅσα συνέβηκαν μετά τήν Ἀνάληψη του Ἰησοῦ Χριστοῦ και ὅσα ἐν τῷ μεταξύ οἱ συνεχιστές του ἔργου Του ἐμπνεύσθηκαν ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό Ὅποιο Ἐκεῖνος ἀπέστειλε σ' αὐτούς κατά τήν ἡμέρα της Πεντηκοστής, σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεση πού τούς εἶχε δώσει: «*Όταν δέ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα της ἀληθείας, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, ... ἐκεῖνος ὑπομνήσει ὑμῖν πάντα ὅσα εἶπον ὑμῖν... ἐκεῖνος ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν*»⁷. Αὐτά ὅλα περιέχονται στίς «*Πράξεις τῶν Ἀποστόλων*» στίς 14 ἐπιστολές του Ἀποστόλου Παύλου και στίς 7 Καθολικές (Ἰακώβου, Α' και Β' Πέτρου, Α', Β' και Γ' Ἰωάννου, Ἰούδα) και στήν Ἀποκάλυψη του Ἰωάννου.

Αὐτά τά ἱερά βιβλία, 27 στόν ἀριθμό, γράφθηκαν τμηματικά και βαθμηδόν σέ διάστημα 50 περίπου ἐτῶν μετά τήν Ἀνάληψη του Ἰησοῦ Χριστοῦ και ἀποτελοῦν τό δεύτερο τμήμα της Ἁγίας Γραφῆς, τήν Καινή Διαθήκη.

Αὐτές λοιπόν οἱ δύο «*Διαθήκες*», ἡ Παλαιά πού γράφτηκε πρὸ Χριστοῦ και ἡ Καινή πού γράφτηκε μετά Χριστόν, ἀποτελοῦν τήν Ἁγία Γραφή (ἡ τίς Ἁγίες Γραφές ἢ τήν Βίβλο) πού περιέχεται ὁ γραπτός λόγος του Θεοῦ, ἡ γραπτή ἀποκάλυψη περί του Θεοῦ και του θελήματός Του, και ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τή μία ἀπό τίς δύο ἱερές πηγές της ὀρθοδόξου πίστεως της «*Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς και Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μας*».

Ἡ δεύτερη πηγή της Ὀρθοδόξου πίστεώς μας εἶναι ἡ «*Ἱερά Παράδοσις*».

2. Παιδεία Κυρίου

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται στήν ἀποκάλυψη του Θεοῦ πού ἔγινε σταδιακά, ὅπως ἐξηγήσαμε και κορυφώθηκε μέ τήν ἐνανθρώπιση του Υἱοῦ και Λόγου του Θεοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Λέγει ὅτι σκοπός αὐτῆς της σωτηρίας γιά τούς ἀνθρώπους ἐνέργειας του Θεοῦ εἶναι νά τούς καθοδηγήσει νά ἀρνηθοῦν τήν ἀσέβεια και τίς ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες και νά ζήσουν μέ σωφροσύνη, μέ δικαιοσύνη και μέ εὐσέβεια στόν παρόντα αἰώνα⁸. Συνεπῶς ὅπως ὁ ἐπιστήμων και ὁ ἐπαγγελματίας πρέπει νά ἔχουν κάποια μόρφωση της εἰδικότητάς τους, γιά νά ζήσουν, ἐργασθοῦν και εὐδοκμήσουν, ἔτσι και ὁ Χριστιανός πρέπει νά θεωρήσει καθήκον του ἀσυγκρίτως ἀνώτερο και ἀναγκαιότερο νά μελετήσῃ τήν Ἁγία Γραφή, τό Εὐαγγέλιο του Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τό ὁποῖο θά ἀποκτήσῃ ἐπίγνωση της ὑψηλῆς ιδιότητος πού ἔχει ὡς Χριστιανός. Κάθε γνώση ἄλλη, ὅσον και ἂν εἶναι χρήσιμη, ἔχει ὅμως τόν περιορισμό του χρόνου, καθ' ὅσον μέχρι του τάφου μόνον ἀκολουθεῖ. Ἐνῶ ἡ κατά Χριστόν μόρφωση, πού παρέχει ἡ Ἁγία Γραφή, καθιστᾶ τόν ἀνθρώπο εὐτυχή και στήν παρούσα ζωή και στήν αἰωνιότητα⁹.

Στήν συνέχεια τονίζονται ὀρισμένα χαρακτηριστικά πού ἀναδεικνύουν τήν Ἁγία Γραφή ὡς τό μέσο πού διαμορφώνει τόν χαρακτήρα του ἀνθρώπου κατά τήν «*ἀνωθεν σοφία*»¹⁰.

α' . Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι τό ὑπέροχο σχολεῖο τῶν Ἁγίων

Ἀπό τόν Ψαλμό 118 (119) τόν γνωστό «*Ἄμωμο*» φαίνεται ὅτι ὁ βασιλεύς Δαυίδ μελετοῦσε ἐπισταμένως τίς Ἁγίες Γραφές ἀδιάκοπα και περιγράφει

τόν δίκαιο άνθρωπο μέ τίς ἀρετές του¹¹. Εἶθε αὐτός νά ἦταν ὁ χαρακτηρῆρας ὄλων, ὅσοι ἀποκαλοῦνται Χριστιανοί. Εἶθε, ὄχι μόνον νά ἀναγίνωσκαν ἀδιακόπως τίς Ἅγιες Γραφές, νά ἔχαιραν σ' αὐτές ἀλλά καί νά τίς τηροῦσαν. Ὁ θεῖος Διδάσκαλος καί Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἐπισημάνει: «Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν»¹².

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπισημαίνει: «οὐ γάρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. ὅταν γάρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καί μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καί ἀπολογουμένων ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ»¹³.

Δηλαδή: «Γιατί στό θεϊκό δικαστήριο δέν δικαιώνονται ὅσοι ἄκουσαν ἀπλῶς τὸ νόμο ἀλλά μόνον ὅσοι τήρησαν τὸ νόμο. Ὅσο γιά τὰ ἄλλα ἔθνη, πού δέν γνωρίζουν τὸ νόμο, πολλές φορές κάνουν ἀπό μόνονι τους αὐτό πού ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. Αὐτό δείχνει πῶς, ἂν καί δέν τούς δόθηκε ὁ νόμος, μέσα τους ὑπάρχει νόμος. Ἡ διαγωγή τους φανερώνει πῶς οἱ ἐντολές τοῦ νόμου εἶναι γραμμένες στίς καρδιές τους καί σ' αὐτό συμφωνεῖ καί ἡ συνείδησή τους, πού ἡ φωνή της τούς τύπτει ἢ τούς ἐπαινεῖ, ἀνάλογα μέ τή διαγωγή τους. Ὅλα αὐτά θά γίνουν τὴν ἡμέρᾳ πού ὁ Θεὸς θά κρίνει διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τίς κρυφές σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, ὅπως λέει τὸ εὐαγγέλιό μου».

* * *

Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφότης προτρέπει:

«Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καί μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς, ὅτι εἰ τις ἀκροατῆς λόγου ἐστὶ καί οὐ ποιητῆς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· κατενόησε γάρ ἑαυτὸν καί ἀπελήλυθε, καί εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καί παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατῆς ἐπιλησιμονῆς γεγένηται, ἀλλὰ ποιητῆς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται»¹⁴.

Δηλαδή: «Αὐτὸν τὸ λόγο νά τὸν κάνετε πράξη καὶ ὄχι μόνον νά τὸν ἀκοῦτε ξεγελώνοντας τοὺς ἑαυτούς σας. Γιατί ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καί δέν τὸν ἐφαρμόζει, αὐτὸς μοιάζει μέ ἄνθρωπο πού βλέπει τὸν ἑαυτό του μέσα σ' ἓναν καθρέφτη, τὸν βλέπει καί φεύγοντας ξεχνάει ἀμέσως πῶς ἦταν. Ὅποιος ὁμως μελέτησε τὸν τέλειο νόμο, δηλαδή τὸ νόμο τῆς ἐλευθερίας, καί ἔμεινε σταθερὸς σ' αὐτόν, ὁποῖος δέν ὑπῆρξε ἀπλὸς ἀκροατῆς πού ξεχνάει, ἀλλά τὸν ἐφήρμοσε στὴν πράξη, αὐτὸς μέ τὴν ἐμπρακτὴ αὐτὴ ἐφαρμογὴ θά εἶναι μακάριος».

Ὁ Ἀπόστολος Τιμόθεος ἐγνώριζε τίς Γραφές παιδιόθεν, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος «ὅτι ἐκ βρέφους οἶδε τὰ ἱερά γράμματα»¹⁵. Ὁ Ἀπολλῶς ἦταν δυνατὸς «ἐν ταῖς γραφαῖς ...εὐτόμως γάρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγετο»¹⁶. Πόση σεμνὴ παραγγελία δίνει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος στοὺς Χριστιανούς τῆς Θεσσαλονίκης «Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς»¹⁷. Παραδείγματα κάλλιστα, γιά νά τὰ ἀκολουθοῦμε.

β'. Ἡ Ἅγία Γραφή προβάλλει τὰ ἄξια μιμήσεως πρότυπα

Ἡ Ἅγία Γραφή ἀπέβη ἡ καθημερινὴ σπουδὴ διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, τῶν σοφωτέρων, σεμνωτέρων καί ὑπεροχοτέρων ἀνδρῶν, τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔλαβαν τὴ φλόγα τῆς πίστεως, μέ τὴν ὁποία διακρίνονταν ὡς καιόμενοι¹⁸ καί φέγγοντες λύχνοι¹⁹ κατὰ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου «ὕμεις ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου»²⁰. Ἡ θεοσέβεια τοῦ Δαυὶδ ὁ ζῆλος τοῦ Ἡλία, ἡ ἀκεραιότητα τοῦ Ἰωσήφ, ἡ σοφία τοῦ Μωυσέως, τὸ ὑψηλὸ φρόνημα τοῦ Ἡσαΐα, τὰ τρυφερά αἰσθήματα τοῦ Ἰερεμία, ἡ σφοδρότητα τοῦ Ἰεζεκιήλ, ἡ ἀκλόνητη πίστις τοῦ Δανιήλ, ἡ αὐτοθυσία τοῦ Παύλου, καί ἡ ἔνθερμη ἀγάπη τοῦ Πέτρου, πάντα ταῦτα καί ἄλλα ἀκόμη, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκουμε στὴ Ἅγία Γραφή, προβάλλουν μπροστά μας ὡς πρότυπα ἄξια μιμήσεως.

γ'. Ἡ Ἅγία Γραφή ἀποτελεῖ κώδικα οἰκογενειακῶν καθηκόντων

Ἄλλὰ οἱ Γραφές, ἐφ' ὅσον μιλοῦν περὶ τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ τρόπου τῆς σωτηρίας του, διαφωτίζουν τὸν ἀναγνώστη γενικότερα καί περὶ τῶν

κοινωνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν καθηκόντων, διότι καθορίζουν τὰ καθήκοντα τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς, τῶν συζύγων καὶ τέκνων στήν οἰκογένεια.

*δ'. Ἡ Ἁγία Γραφή ἐξυγιαίνει
τούς κοινωνικούς θεσμούς καί
τίς διαπροσωπικές σχέσεις*

Οἱ Ἁγίες Γραφές ἀπευθύνονται καί πρὸς τὴν κοινωνία καὶ μιλοῦν περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων καὶ καθηκόντων ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ δημιουργοῦν τούς φιλονόμους καὶ ἐντίμους πολίτες καὶ ἠθικούς χαρακτήρες, μέ τούς ὁποίους ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κοινωνία ἠθικῶς ἐξυψώνεται καὶ εὐημερεῖ²¹. Μέ τὴν Ἁγία Γραφή ἀποκτοῦν ὅλοι πλήρη τὸν ἠθικό καὶ πνευματικό καταρτισμό καὶ ἐξοπλισμό τους²².

Ὁ ἱερός Αὐγουστίνος ἔλεγε, ὅτι μέ τὴν πίστη εἶχε λάβει τὸν Χριστό ἐξ ὀλοκλήρου ὡς Σωτῆρα του, καὶ τὴν Βίβλο ἐξ ὀλοκλήρου ὡς ὁδηγό. Κατὰ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου του, ὁ ἄπιστος Wilmont ἔβαλε τὸ χέρι του πού ἔτρεμε ἐπὶ μιᾶς Ἁγίας Γραφῆς λέγοντας: «*Τό μόνον πρᾶγμα, πού δύναται νά ἀντιτάξει τις εἰς τό βιβλίον αὐτό, εἶναι μία κακή ζωή*».

*ε'. Ἡ Ἁγία Γραφή στηλιτεύει τὴν ἁμαρτία
καὶ προβάλλει τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία*

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐπιχειρηματολογεῖ γιὰ τὴν χρησιμότητα τῶν ἐντολῶν τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ, ὑποστηρίζοντας ὅτι «*διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις τῆς ἁμαρτίας*»²³ καὶ ὅτι «*ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου*»²⁴.

Ὁ Θεός δίδοντας τὸν Νόμο καὶ ἀποστέλλοντας τὸν Υἱόν Του στὸν κόσμο γιὰ νά διδάξει στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀλήθειά Του καὶ τὰ δικαιώματά Του ἀφήρεσε ἀπὸ τούς παραβάτες τῶν ἐντολῶν Του καὶ τοῦ ἁγίου θελήματός Του κάθε δικαιολογία γιὰ τίς παρακοές τους καὶ κυρίως ὅτι δέν γνώριζαν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καὶ ὁ Κύριος τόνισε «*εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον, νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν*»²⁵.

Ἡ Ἁγία Γραφή δέν καταδικάζει μόνο τὴν ἁμαρτία, ἀλλὰ καὶ μᾶς ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας καὶ τοῦ ἠθικοῦ καταρτισμοῦ μας καὶ ἐπιδορᾷ

στήν πραγματοποίηση αὐτῶν διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ.

*στ'. Ἡ Ἁγία Γραφή διδάσκει καὶ στηρίζει
τὴν πίστη στὸν ἀληθινό Θεό*

Ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στήν πίστη καὶ τὴν ἐπίγνωση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Πρῶτο καὶ κύριο ἔργο κάθε ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀπόκτηση τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Γι' αὐτό ζῆ καὶ ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος. Δέν ἔχει καμμία ἀξία ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς πίστη, ἀπερχόμενος δὲ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτό μέ τὸν θάνατο εἶναι δυστυχής, ἐάν δέν ἔδωσε τὴν ἐτυμηγορία τῆς πίστεώς του στὸν Δημιουργό Θεό καὶ Σωτῆρα Ἰησοῦ Χριστό.

* * *

Ὅταν ρωτήθηκε ὁ Κύριος «*τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;*» ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε: «*Τοῦτό ἐστὶ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος*»²⁶. Στὴν ἀποχαιρετιστήρια ὁμιλία Του στὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸς τούς μαθητές Του τούς προέτρεψε νά ἔχουν ἐμπιστοσύνη καὶ νά μὴν ταραχθοῦν καὶ κλονισθοῦν ἀπὸ ὅσα θά συνέβαιναν τὸ βράδυ ἐκεῖνο καὶ τὴν ἐπομένη ἡμέρα, εἶπε:

*«Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε»*²⁷.

Ἡ πίστη λοιπὸν στὸν Χριστό εἶναι ἔργο τοῦ Θεοῦ. Τό θέλει ὁ Θεός. Τό ζητεῖ ἀπὸ ὅλα τὰ λογικά πλάσματα. Ἡ πίστη ἐδῶ καλεῖται ἔργο. Εἶναι ἡ ἀπάντηση στήν ἐρώτηση: «*τί νά κάμουμε*». Δέν πρόκειται δηλαδή περὶ θεωρητικῆς ἀπλῶς πίστεως, ἀλλὰ περὶ ζώσης πίστεως ἡ ὁποία ἔχει μεταβάλλει τὴν φωνή σὲ ἐνεργό δράση, καὶ στήν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου μέ πλήρη ἀφιέρωση²⁸.

* * *

Ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφότητος ἐπισημαίνει ὅτι ἡ πίστη φανεροῦται, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰ ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου²⁹ καὶ ἐπιχειρηματολογεῖ θεολογικά³⁰.

Ἄλλ' ἡ πίστη αὐτὴ, γιὰ νά ἀποκτηθεῖ, προϋποθέτει ὅσα «*γέγραπται*». «*Ταῦτα δὲ γέγραπται*», γράφει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, «*ἵνα πιστεύσητε ὅτι*

Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ». Ἐάν τὰ «γέγραπται» τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἔχουν τόση δύναμη, πόσον μᾶλλον ὅλες «αἱ Γραφαί», «αἱ μαρτυροῦσαι περὶ τοῦ Χριστοῦ»³¹ τῶν ὁποίων ἡ μελέτη θαυματουργήσε ἤδη ἀπὸ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου οἱ Χριστιανοὶ καλοῦνται Ἅγιοι, ὡς ἐξιστοροῦν οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Ἡ θέληση τοῦ Πατρὸς ἦταν στή σκέψη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πιστεύοντας στὸν Χριστό, πού εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ καρδίας λατρεύοντας καὶ ὑπηρετώντας Αὐτόν, συναντιώμαστε μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ πραγματοποιεῖται μέ αὐτό τὸν τρόπο ἡ πνευματικὴ ἔνωση, καθὼς στήν ἀρχιερατικὴ προσευχὴ Του ὁ Χριστός λέει, «ἵνα πάντες ἐν ᾧσι καθὼς σύ, Πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σὺ με ἀπέστειλας»³².

ζ'. Ἀνάγκη ὁμολογίας τῆς πίστεως

Δέν μπορεῖ νά νοηθεῖ Χριστιανός, πού λέει ὅτι πιστεύει, ἀλλὰ δέν ὁμολογεῖ μετὰ παρηρησίας τὴν πίστη του. Μᾶς τό εἶπε αὐτό καθαρά ὁ Χριστός: «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς»³³. Τό διεκήρυξε αὐτό καὶ ὁ θεῖος Παῦλος³⁴. Ἀφοῦ συνοψίζει τό λυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τό περιεχόμενον τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἐπιλέγει «ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστίν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. Τοῦτ' ἐστὶ τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν: ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δέ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν».

Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν ὁ ἄνθρωπος νά ὁμολογήσῃ, χωρὶς νά ἔχει προηγουμένως πιστεύσει; Καὶ ἔπειτα τί νά ὁμολογήσῃ, ἀφοῦ δέν γνωρίζει τό τί πιστεύει; Ἀλλὰ καὶ ποία ἄλλη διδαχὴ εἶναι ἱκανὴ νά τὸν μορφώσει χωρὶς τίς Γραφές; Μέ τὴ μελέτη τῶν Γραφῶν θά ὀδηγηθεῖ στή γνῶση τῆς ἀληθείας, καὶ θ' ἀποκτήσῃ τὴ θερμότητα τῆς πίστεως καὶ τὴ δύναμη τῆς ὁμολογίας καὶ μαρτυρίας, ὥστε νά μπορεῖ νά λέει μετὰ τοῦ θεοῦ Παύλου: «Ἐπίστευ-

σα διὸ καὶ ἐλάλησα καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν διὸ καὶ λαλοῦμεν»³⁵. Τότε θά εἶναι ὁ «ἀντεχόμενος κατὰ διδαχὴν πιστοῦ λόγου. ἵνα ἧ δυνατός... καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν»³⁶. Ὁ πιστὸς παραβάλλει τὰ ἀπὸ τὸν Κύριο χρησιμοποιηθέντα «γέγραπται» ὡς ὄπλα κατὰ τοῦ Σατανᾶ³⁷, καὶ θά ἀποκτᾷ τὴν δύναμη νά νικήσῃ «διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας»³⁸. Πόσο ἐπιτακτικὸ προβάλλει τό ἔργο τοῦτο τῆς ὁμολογίας, κατὰ τοὺς σημερινούς σκοτεινοὺς τῆς ἀποστασίας καὶ πλάνης καιροῦς, πρὸς διδασκαλία, ἀφύπνιση καὶ ἐπιστροφή τῶν ἀπιστούντων καὶ κακουργούντων!

* * *

Εἶναι ἐποχὴ μαρτυρίας καὶ ὁμολογίας. Διατρέχουμε αἰῶνα σκότους, ἀμαθείας καὶ πλάνης περὶ τὴν ἀληθινὴ πίστη. Τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἐπωφελοῦμενα τὰ ὄργανα τοῦ σκότους, κατορθώνουν νά συλλαμβάνουν τὴ λεία τους.

Ποία ἄλλη τακτικὴ θετικότερη ἐργασίας καὶ ἀποδόσεως μπορούμε νά ἐφαρμόσουμε πρὸς περιτολή τουλάχιστον τοῦ σημερινοῦ κακοῦ, εἴτε πρὸς ἐπαναφορὰ «τῶν θυμάτων» στὴ μάνδρα τοῦ Χριστοῦ, εἴτε πρὸς προφύλαξη τοῦ ἀνήκοντος στήν Ἐκκλησία μέλους, τό ὁποῖο δέν ὑπέστη ἀκόμη τὴν ἐπίθεση τῶν ἐχθρῶν καὶ τό ὁποῖο ἐμμένει στήν πίστη του καὶ προσέχει, ὥστε νά μὴ μολύνει τὸν λευκὸ χιτῶνα τοῦ θεοῦ βαπτίσματος, καθ' ὃ ὁμολόγησε ὅταν βαπτίσθηκε ὅτι συντάχθηκε μέ τὸν Χριστό.

η'. Διαμορφώνει τὸν κατὰ Θεὸν τέλειο ἄνθρωπο

Ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς δημιουργεῖ τὸν κατὰ Θεὸν «ἄρτιο»³⁹ ὀλοκληρωμένο καὶ τέλειο ἄνθρωπο. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, στήν Πρὸς Τιμόθεον Β', γ' 17, ὀμιλεῖ περὶ «ἀρτιότητος» τοῦ ἀνθρώπου, πού δημιουργεῖ «ἢ θεόπνευστος Γραφή», πού εἶναι «ἀφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ...».

Ὁ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος⁴⁰, τιθέμενος ἀντιμέτωπος στὸν Νόμο τοῦ Θεοῦ, θά δεῖ σάν σέ κάποτρο τὴν ἠθικὴ γυμνότητά του. Θά ἀναγνωρίσει ὅτι

είναι «πεπραμένος υπό την άμαρτίαν»⁴¹ και αιχμάλωτος. Θά αναγνωρίσει τήν ἀθλιότητά του καί θ' ἀναφωνήσει: «ταλαίπωρος ἐγώ ἄνθρωπος, τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;»⁴², καί ἔτσι, «παιδαγωγούμενος ἀπό τοῦ Νόμου»⁴³ θά ὀδηγηθεῖ στόν Χριστό, τόν Σωτήρα. Οἱ Γραφές θά τόν διαφωτίσουν περὶ τῆς μεγάλης ἀληθείας τοῦ «Εὐαγγελίου τῆς Χάριτος», κατά τό ὅποιο ὁ Χριστός, βασιτάζων ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τίς ἁμαρτίας ὄλων μας, ἐκούσια ἔπαθε «ἵνα τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπογενόμενος τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν»⁴⁴. Αὐτή ἡ Χάρις καί ἡ διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πνευματική αὔξησις καί ὁ ἠθικός καταρτισμός⁴⁵ παρέχεται στόν ἄνθρωπο, τόν ἐν μετανοίᾳ καί πίστει προσερχόμενον στόν Χριστό.

* * *

Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διά τοῦ θείου Παύλου ὁμιλεῖ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ «μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες... εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι...»⁴⁶. Ὁ θεῖος Παῦλος νουθετεῖ τούς Φιλιππησίους γράφοντας, «ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καί ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καί διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λόγον ζωῆς ἐπέχοντες» (β' 15)... Καί ἐρωτᾶται, πού θά ἀποκτήσει κανεῖς τά προσόντα αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ καί ἠθικοῦ καταρτισμοῦ; Μόνο μελετώντας τίς θεόπνευστες Γραφές.

Οἱ Ἁγίες Γραφές εἶναι τό ὑπέροχο Σχολεῖο, τό Πανεπιστήμιο τῆς θείας γνώσεως, στό ὅποιο καλεῖται καθένας νά φοιτήσῃ καί μάλιστα ὅπως ὁ Τιμόθεος «ἀπό βρέφους»⁴⁷, γιά νά ἀποκτήσῃ τόν πλήρη πνευματικό καί ἠθικό καταρτισμό του.

3. Ὡφέλεια ἀπό τήν μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τήν γνώση καί τήν ἐφαρμογή του

«Ἐγώ, λέγει ὁ Θεός, θά σέ συνετίσω, θά σέ διδάξω τήν ὁδόν, στήν ὁποία πρέπει νά περιπατεῖς. Θά σέ συμβουλευσω, ἐπάνω σου θά εἶναι ὁ ὀφθαλμός μου»⁴⁸.

Ἄς μή λησμονοῦμε ὅτι ζοῦμε στούς «ἐσχάτους καιρούς», κατά τούς ὁποίους «ἄνθρωποι ἀνθιστάμενοι εἰς τήν ἀλήθειαν, διεφθαρμένοι τόν νοῦν,

ἀδόκιμοι δέ εἰς τήν πίστιν»⁴⁹ ἔχουν παραταχθεῖ ἀντίπαλοι. Πῶς θ' ἀντιμετωπίσουμε αὐτούς, ἐάν δέν εἴμαστε ἐμεῖς ἀληθινοί καί πεφωτισμένοι μαθητές τοῦ Χριστοῦ, νά, ἕνα καθῆκον τό ὁποῖο ἐπιβάλλει τόν πνευματικό καί ἠθικό καταρτισμό μας μέ τήν γνώση τῆς Γραφῆς. Μέ αὐτή «τήν μάχαιρα τοῦ Πνεύματος» θά καθοδηγήσουμε καί θά ἐπαναφέρουμε τίς πλανηθεῖσες ψυχές πρός τόν Σωτήρα Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Ὁριγένης σχολιάζοντας τόν στίχο ια' τοῦ ρλη' (138) Ψαλμοῦ (καί εἶπα: Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καί νύξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου) παρατηρεῖ: «Εἰ ἡ ἄγνοια καρδίας σκότος ἐστίν («ἐσκοτίσθη γάρ, φησίν, ἡ ἀσύνητος αὐτῶν καρδία»)»⁵⁰ εἰκότως ἄρα ὁ αἴτιος ἡμῶν τοῦ σκότους τούτου γινόμενος, καί αὐτός ὀνομάζεται σκότος, ὅστις ἡμῶν τήν ἐν γνώσει τρυφήν προαιρεῖται σκοτίζειν, τοῦ Θεοῦ μὴ συγχωροῦντος, ἀλλά τό σκότος φωτίζοντος· «Τὸ γάρ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καί ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν»⁵¹. Ὡς γάρ τήν ἄγνοιαν διὰ τῆς κακίας ἐπεκτησάμεθα, οὕτως καί τήν γνώσιν διὰ τῆς ἀρετῆς προσελάβομεν»⁵². Εἶναι δεῖγμα συνέσεως καί αὐτογνωσίας ὁ Χριστιανός νά ὁμολογεῖ τήν ἄγνοιά του, γιά νά ζητήσῃ σέ κάθε βῆμα τῆς ζωῆς του τήν ἄνωθεν φώτιση καί ὁδηγία⁵³. Ἐνας ἐπιφανῆς Ἅγιος, ὁ ἱερός Αὐγουστίνος ἔλεγε: «Κινδύνευσα νά γίνω σκεπτικιστής ὅταν ἤμουν νέος, ἀλλ' ἡ ζωὴ τῆς μάνας μου μ' ἐμπόδισε». Ἀλλά ἡ Γραφή καθόσον εἶναι «ρημάτα ζωῆς» ὀδηγεῖ στήν ὀλοκλήρωση τῆς ἠθικῆς ζωῆς καί τῆς πίστεως πού διαλύει στόν ἄνθρωπο τόν σκεπτικισμό καί τήν ἀπιστία καί τόν σῶζει.

* * *

Ἐνας δάσκαλος δίδασκε στούς μαθητές του τίς ἀντωνυμίες, «ἐγώ, σύ, αὐτός». Στήν Χριστιανική Γραμματική, λέγει, πρέπει νά ἀρχίζουμε ἀντιστρόφως. Δηλαδή ὡς πρῶτο πρόσωπο πρέπει νά ἔχουμε τό «αὐτός», ὡς δεῦτερο τό «σύ», καί τρίτο τό «ἐγώ». Μέ ἄλλα λόγια, πρέπει πρῶτα νά σκεπτόμαστε τόν Θεόν, ἀλλά καί νά ἔχουμε στήν πρώτη καί κυρία θέση τῶν σπουδῶν μας τίς Γραφές, τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς ὁμιλεῖ, καί ὕστερα τά ἐπαγγελματικά καί ἄλλα βιβλία. Δεῦτερο νά σκεπτόμαστε τόν πλησίον μας καί τρίτο τόν ἑαυτό μας. Πόσο μεγάλο εὐτύχημα θά ἦταν γιά τούς νέ-

ους και τίς νέες να διανοίξουν τούς όρίζοντες της ζωής τους αναβαίνοντας τίς ύψηλές κορυφές τών νοημάτων και έννοιών της Άγίας Γραφής. Έάν ένας έπιστήμονας για να ειδικευθεί στον κλάδο της έπιστήμης του, πρέπει να σπουδάσει επαρκώς την έπιστήμη του ως Χριστιανός, πού είναι τίτλος και κλάδος άσυγκρίτως μεγαλύτερος από κάθε άλλο, πρέπει να μείνει άγραμματος; Η άρτιότητα του χαρακτήρα του δέν πραγματοποιείται με την πανεπιστημιακή σπουδή, όσονδήποτε αξιόλογος και αναγκαία αν είναι αυτή, αλλά με τή μελέτη της Άγίας Γραφής, ή όποια και μόνον αυτή διεκδικεί τον τίτλον της άναδείξεως του «άρτιου» ανθρώπου του «σφου του σοφου» (Πρός Τιμόθεον Β΄ 48-16). Τουτό έχει αποδειχθεί με την θαυματουργή επίδραση, πού άσκησε στον χαρακτήρα εκείνων πού καθοδηγήθηκαν στή ζωή τους από την Άγια Γραφή.

Ο Χριστός παραβάλλει αυτόν πού άκούει τούς λόγους Του με αυτόν πού πράττει τό θέλημα του Θεού προς άνθρωπο φρόνιμο, πού έκτισε την οικίαν του επί την πέτρα την ασάλευτη⁵⁴. Η εφαρμογή του θελήματος του Θεού δεικνύει τον άληθή Χριστιανό. Άλλά τουτό προϋποθέτει τή γνώση της Άγίας Γραφής, ή όποια είναι ή αποκαλυφθείσα από τον Θεό σοφία. Η κατανόηση του λόγου του Θεού και ή με τή βοήθεια της Χάριτος του Κυρίου ή τήρηση τών Θείων παραγγελμάτων, ασφαλώς δημιουργεί τούς στέρρεους και άκλόνητους στην πίστη χαρακτηρες πού πριν από κάθε πειρασμό, άκόμενη και αυτού του θανάτου έξαιρουμένου, φαίνεται ότι είναι «τεθμελιωμένοι επί την πέτραν».

4. Οί συνέπειες της άγνοίας του λόγου του Θεού

Έάν «πάσα παράβασις και παρακοή έλαβεν ένδικον μισθαποδοσίαν»⁵⁵ και έμμονή στην άγνοια του θείου λόγου συνεπάγεται όδυνηρές συνέπειες. Θα δώσουμε τον λόγο σ' αυτή την ίδια την Άγια Γραφή, πού κρούει τον κώδωνα του κινδύνου κατά του περιφρονητού της. Ο Χριστός είπε ότι άμαρτάνοντες δέν έχουμε καμμία δικαιολογία μετά τον επί γης έρχομό Του και τό θείο κήρυγμα Του⁵⁶ και ότι «ό λόγος τον όποιον έλάλησεν αυτός θα κρίνη κατά την έσχάτην ήμέραν»⁵⁷ εκείνους πού δέν Τόν δέχθηκαν και Τόν καταπατούν. Κρίση λοιπόν αγαπητοί και καταδίκη, να ή τιμωρία.

Άλλά και εκδίκηση και άπώλεια έπαπειλείται «εις τούς μη γνωρίζοντας Θεόν και εις τούς μη υπακούοντας εις τό Ευάγγελιον του Κυρίου ήμων Ίησου Χριστου»⁵⁸ και εις εκείνους (τούς άπολλυμένους) στους όποιους τό Ευάγγελιο είναι «κεκαλυμμένον»⁵⁹. Άλλά και άφανισμός, διότι «ό καταφρονών τον λόγον θα άφανισθής, ό δέ φοβούμενος την έντολήν, αυτός θα ανταμειφθής»⁶⁰, «έν όμως παρεκτραπή ή καρδιά σου και δέν υπακούσης... έγώ αναγγέλλω προς έσάς σήμεραν ότι έξάπαντος θα άφανισθήτε...»⁶¹. Επίσης, «ό λόγος μου ήφανισθη δι' έλλειψιν γνώσεως έπειδη συ άπέρριψας την γνώσιν και έγώ άπέρριψά σε...»⁶². Άλλά και κατάρα: «Έπικατάρατος όστις δέν έμμένει εις τούς λόγους του νόμου τουτου, δια να έκτελή αυτούς»⁶³. Άλλά και ό θάνατος άπειλείται: «Διαμαρτύρομαι προς έσάς σήμεραν τον ουρανόν και την γην, ότι έθεσα ένώπιόν σας την ζωήν και τον θάνατον, την εύλογίαν και την κατάραν. Δια τουτό την ζωήν, δια να ζητε συ και τό σπέρμα σου, δια να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου, δια να υπακούη εις την φωνήν αυτού, και δια να είσαι προσηλωμένος εις αυτόν. Διότι τουτό είναι ή ζωή σου, και ή μακρότης τών ήμερών σου...»⁶⁴.

* * *

Όταν ό Θεός προλέγει την επί γης έλευση του Χριστου ως Προφήτου, εκφέρει και την άπειλή: «ό άνθρωπος όστις δέν υπακούση εις τούς λόγους μου, τούς όποιους αυτός θα λαλήση, έγώ θα εκζητήσω τουτό παρ' αυτού»⁶⁵. Ο λόγος αυτός ό προφητικός άφορα σ' έμάς περισσότερο τούς Χριστιανούς, έφ' όσον κωφεύουμε στή φωνή του Ευαγγελίου. Πλάνη, λοιπόν⁶⁶, εκδίκηση, κατάρα, άπώλεια, άφάνιση, θάνατος, κ.λπ. λέξεις βαρειές, πού δείχνουν ότι δέν είναι άζήμιος και άβλαβής ή άθέτηση του λόγου του Θεού, είτε από άγνοια, είτε από άμέλεια είτε από άπίθεια.

Άντιθέτως στους εύσεβεις υπόσχεται ό Θεός πλουτισμό και άφθονία αγαθών: «Και θα σε πληθύνη Κύριος ό Θεός Σου, εις πάντα τά έργα τών χειρών σου, εις τον καρπόν της κοιλίας σου, και εις τον καρπόν τών κτηνών σου και εις τά γεννήματα της Γης σου, εις αγαθόν ... έν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, ώστε να φυ-

λάττης τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Νόμου τούτου, ἐὰν ἐπιστραφῆς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου»⁶⁷.

Τό σπουδαιότερο, τό ὅποιο τόσο νοσταλγοῦμε στίς σημερινές τραγικές συνθήκες εἶναι ἡ φυγα-

δευθεῖσα εἰρήνη, γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς ὁποίας: «Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Λυτρωτής ... ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ διδάσκων σε διὰ τὴν ἀσφάλειά σου, ὁ ὀδηγῶν σε διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃς. Εἶθε νὰ ἤκουες τὰ προστάγματα μου. Τότε ἡ εἰρήνη σου θὰ ἦτο ὡς ποταμός, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κύματα θαλάσσης...»⁶⁸.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Β' Πέτρον α', 4
2. Γενέσεως γ', 8
3. Ἐξόδου κ' 1-17
4. Λουκᾶ β', 25-35
5. Πρὸς Γαλάτας δ', 4
6. Ἰωάννου α', 17
7. Ὁ.π., σ. ιε', 26· ιδ', 26· ιστ', 13
8. Πρὸς Τίτον β', 12
9. Πρὸς Τιμόθεον Α', α', 8
10. Ἰακώβου γ', 17
11. Ψαλμός α', 1 καὶ ἐξῆς
12. Λουκᾶ ια', 28
13. Πρὸς Ῥωμαίους β', 13-16
14. Ἰακώβου α', 22-25
15. Πρὸς Τιμόθεον Β', γ', 15
16. Πράξεων ιη', 24, 28
17. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α', ε' 27
18. Λουκᾶ κδ', 32
19. Ἰωάννου ε', 35
20. Ματθαίου ε', 14
21. Παροιμιῶν 8,1-5, 10-13, 17, 32-36 κ.λπ.
22. Πρὸς Τιμόθεον Β', γ', 15-17
23. Πρὸς Ῥωμαίους γ', 20
24. Ὁ.π., σ. ε', 13
25. Ἰωάννου ιε', 22-23
26. Ὁ.π., σ. α', 8-29
27. Ὁ.π., σ. ιδ', 1
28. Ὁ.π., σ. κ', 31
29. Ἰακώβου β', 17
30. Ὁ.π., σ. Ἰακώβου β', 20-26
31. Ἰωάννου ε', 39
32. Ὁ.π., σ. ιζ', 21
33. Ματθαίου ι', 32
34. Πρὸς Ῥωμαίους ι', 1-18

35. *Πρὸς Κορινθίους Β΄, δ΄, 13*
36. *Πρὸς Τίτον α΄, 9*
37. *Ματθαίου δ΄, 1-11*
38. *Ἀποκαλύψεως ιβ΄, 11*
39. *Πρὸς Τιμόθεον Β΄, γ΄, 17*
40. *Πρὸς Ῥωμαίους γ΄, 9 - 28, Πρὸς Ἐφεσίους β΄, 1-3*
41. *Πρὸς Ῥωμαίους ζ΄, 14*
42. *Ὁ.π., σ. ζ΄ 7-23*
43. *Πρὸς Γαλάτας γ΄, 84*
44. *Πέτρου Α΄, β΄, 24*
45. *Πρὸς Ῥωμαίους ε΄, 1, Β΄ Πρὸς Κορινθίους ε΄, 17, Πρὸς Κολοσσαεῖς α΄, 10-11*
46. *Πρὸς Ἐφεσίους δ΄, 13-14*
47. *Β΄ Πρὸς Τιμόθεον γ΄, 15*
48. *Ψαλμός β΄, 8*
49. *Β΄ Πρὸς Τιμόθεον γ΄, 1-9*
50. *Πρὸς Ῥωμαίους α΄, 21*
51. *Ἰωάννου α΄, 5*
52. *Ὠριγένης, Εἰς τοὺς Ψαλμούς (ρλη΄), ΒΕΠΕΣ, τ. 16, 144*
53. *Ψαλμός ογ΄, 28*
54. *Ματθαίου ζ΄, 24*
55. *Πρὸς Ἑβραίους β΄, 2*
56. *Ἰωάννου ιε΄, 23*
57. *Ὁ.π., σ. ιβ΄, 48*
58. *Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β΄, α΄, 8-9*
59. *Πρὸς Κορινθίους Β΄, δ΄, 3*
60. *Παροιμιῶν ιη΄, 13*
61. *Δευτερονομίου λα΄, 17-18*
62. *Ὠσηέ δ΄, 6*
63. *Δευτερονομίου κζ΄, 26*
64. *Ὁ.π., σ. λ΄, 19-20*
65. *Ὁ.π., σ. ιζ΄, 19*
66. *Μάρκου ιβ΄, 44*
67. *Λευϊτικῶν λ΄, 9-10. ἴδε καί ια΄, 13-15*
68. *Ἡσαΐου μη΄, 16-19*

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 122/380/20.2.2018

Κανονισμός αριθμ. 303/2018

**«Περί λειτουργίας, διοικήσεως και διαχειρίσεως
του Ἐκκλησιαστικοῦ Προσκυνηματος
“Πανελλήνιον Ἱερὸν Προσκύνημα Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως”,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων»**

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ’ ὄψιν:

1. τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4, περίπτ. ε, 29 παραγρ. 2 καὶ 45 παρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α΄ 146) καὶ τοῦ ἀρθροῦ 68 παρ. 5α τοῦ Ν. 4235/2014,
2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,
3. τὴν ὑπ’ ἀριθ. 9/10.1.2018 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ,
4. τὴν ὑπ’ ἀριθ. 4/10.1.2018 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
5. τὴν ἀπὸ 10.1.2018 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ
6. τὴν ἀπὸ 8.2.2018 Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας,

Ἀποφασίζει

Ψηφίζει τὸν ὑπ’ ἀριθ. 303/2018 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός ἀρ. 303/2018
«Περί λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Προσκυνηματος
“Πανελλήνιον Ἱερὸν Προσκύνημα
Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων»

Ἄρθρον 1

Νομικὴ φύσις καὶ τίτλος

1. Οἱ μὴ ἐνοριακοὶ Ναοί, παλαιοὶ καὶ νέοι (ὑπόγειοι καὶ ἰσόγειοι) τῆς παλαιᾶς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως, ἀφιερωμένοι εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς Ἁγίας Εἰκόνοσ τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως (πανηγυρίζοντες τὴν 24ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 15ην Αὐγούστου, ἐπὶ τῇ σεπτῇ

Κοιμήσει τῆς Θεομήτορος), οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὴν νῆσον τῶν Κυθήρων καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν τοπωνυμίαν «Μυρτίδια», ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων, ἀναγνωρίζονται κατὰ τὸ ἀρθρο 59 τοῦ ν. 590/1977 (Α΄ 146) ὡς Ἱερὸν Προσκύνημα, ἦτοι Ἱεροὶ Ναοὶ ὑπερτοπικῆς καὶ δὴ καὶ Πανελλήνιου σημασίας, τεθέντες ἔκπαλαι εἰς τὴν δημοσίαν λατρείαν, καὶ ἀποτελοῦν Ἐκκλησιαστικὸν Προσκύνημα, θρησκευτικὸν καὶ κοινωφελὲς νομικὸν πρόσωπον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πανελλήνιον Ἱερὸν Προσκύνημα Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως Κυθήρων» καὶ καθίσταται διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ Ἱερὸν Προσκύνημα κατὰ τὰ ἀρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 1 τοῦ νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α΄ 146), ὅπως αὐτὰ ἔχουν τροποποιηθῆ (ἀρθρ. 68 παρ. 1 ν. 4235/2014), λειτουργοῦν πλέον ὡς ἐκκλησιαστικὸν νομικὸν πρόσωπον τοῦ ἀρθροῦ 1 παρ. 4 καὶ 59 παρ. 1 τοῦ ν. 590/1977 καὶ ἡ ἔδρα τοῦ νομικοῦ προσώπου ὀρίζεται εἰς τὰ Κύθηρα.

2. Ἀποκτᾶ ἰδίαν νομικὴν προσωπικότητα ὡς ἐκκλησιαστικὸν νομικὸν πρόσωπον μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος τοῦ ν. 590/1977 καὶ ἡ ἔδρα τοῦ νομικοῦ προσώπου ὀρίζεται εἰς τὰ Κύθηρα.

3. Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι χαραγμένη ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως καὶ ὁ τίτλος «Πανελλήνιον Ἱερὸν Προσκύνημα Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως Κυθήρων».

Ἄρθρον 2

Ἐποπτεία

Τὸ ὡς ἄνω νομικὸν πρόσωπον ὑπάγεται εἰς τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν πνευματικὴν ἐπιστασίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων, ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα.

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς

Σκοποὶ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι ὅσοι ὀρίζονται κατωτέρω, ὅπως καὶ πᾶς ἕτερος, ὁ ὁποῖος κρίνεται ὑπὸ

της Διοικήσεως αυτού ότι δύναται νά συντελέση προς εκπλήρωσιν της άποστολής του, εν συνεργασίá μετά της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων.

1. Ἡ διαφύλαξις της σεπτής καί περιπούτου θαυματουργοῦ Εἰκόνοσ της Παναγίας της Μυρτιδιωτίσσης, εὐρεθείσης θαυμαστώσ υπό εὐσεβοῦσ ποιμένοσ της περιοχῆσ κατ' ἄδηλον χρονολογίαν, προσδιοριζομένην ἀπό τοῦ 13ου - 15ου αἰώνοσ.

2. Ἡ φύλαξις τῶν Ἱερῶν Κειμηλίῶν τοῦ Κειμηλιαρχεῖοσ - Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ, ὡσ καί πασῶν τῶν Ἱερῶν εἰκόνων ἀρχαιολογικῆσ ἀξίασ καί σημασίασ τοῦ παλαιοῦ καί τοῦ νεωτέρου καθολικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ, μετά τῶν λοιπῶν ἐν τοῖσ Ἱεροῖσ αὐτοῖσ Ναοῖσ καί ἀλληλαχοῦ ἐν τῷ Μοναστηριακῷ συγκροτήματι φυλάσσομένων Ἱερῶν κειμηλίῶν.

3. Ἡ συμφώνωσ πρὸσ τᾶσ θρησκευτικᾶσ, ἐθνικᾶσ καί κοινωνικᾶσ παραδόσεσ της Ὁρθοδοξίασ καί της Κυθηραϊκῆσ Νήσου συντήρησισ τῶν ἀνωτέρω Ἱερῶν Ναῶν, ὡσ καί ἡ συμπλήρωσισ της ἀγιογραφῆσεωσ καί της διακοσμῆσεωσ, καθῶσ καί ἡ ἀποκατάστασισ - συντήρησισ τῶν ὑφισταμένων ἀγιογραφίῶν.

4. Ἡ διατήρησισ της ἱερότητοσ καί τοῦ προσκυνματικοῦ καί θρησκευτικοῦ χαρακτῆροσ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ, ὡσ καί της ἀπό ἑκατονταετιῶν διαφυλαχθείσεσ παραδόσεωσ μῆ τελέσεωσ τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμοσ ἐν αὐτῷ (παρά τόν σημειωθέντα μέχρι πρὸ 5ετίασ, κατὰ τᾶσ τελευταίασ δεκαετίασ, ἐκτροχιασμόν ἐξ αὐτῆσ).

5. Ἡ συντήρησισ τῶν κτισμάτων τῶν ἐντόσ τοῦ μοναστηριακοῦ περιβόλοσ καί τῶν ἐκτόσ αὐτοῦ ἀνεγερθέντων πρὸσ ἐξυπηρέτησιν τῶν προσκυνητῶν, ὡσ καί τῶν ἐν γένει βοηθητικῶν χώρων, ἡ βελτίωσισ, ἡ ἐπέκτασισ καί ἐπισκευῆ τούτων, ἐπὶ πλεόν δέ καί ἡ δημιουργίá πάσεσ ἀναγκαίασ κινητῆσ καί ἀκινήτου ὑποδομῆσ πρὸσ ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ.

6. Ἡ ἐκτέλεσισ κοινωφελῶν ἔργων εἰσ τὴν γενικωτέραν περιοχὴν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ, ὡσ ὁδοποιάσ, ἠλεκτροφωτισμοῦ, ὑδρεύσεωσ, ἐξυγιάνσεωσ, ἐξωραϊσμοῦ κ.λπ., ὡσ καί ἡ ἐκτέλεσισ ἔργων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν διαρρύθμισιν καί βελτίωσιν τῶν χώρων, οἱ ὁποῖοι περιβάλλουσι τοῦσ Ἱεροῦσ Ναοῦσ καί τὰ προσκίσματὰ των.

7. Ἡ ἀνάπτυξισ τῶν θρησκευτικῶν ἀλλῆλᾶ καί ἐθνικῶν δεσμῶν μεταξύ ὄλων τῶν καταγομένων ἐκ Κυθῆρων Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσι εἰσ τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰσ τὸ ἐξωτερικόν, καί ἡ μεταξύ των καλλιέργειá τοῦ πνεύματοσ τῶν παραδόσεων καί τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί ἡ δημιουργικῆ προβολῆ των. Ἐπίσης ἡ ἠθικῆ, ὑλικῆ καί οικονομικῆ συμπαράστασισ μὲ πνεῦμα χριστιανικῆσ ἀγάπης εἰσ ὄσοσ ἔχουσι ἀνάγκην, καθῶσ καί ἡ χορήγησισ ὑποτροφίῶν καί οικονομικῶν ἐνισχύσε-

ων εἰσ σπουδαστᾶσ ἢ εἰσ ὄσοσ προσφέρουσι ἐθελοντικᾶσ ὑπηρεσίασ πρὸσ τὸ ἀνωτέρω Ἱ. Προσκύνημα καί εἰσ τὸ προσωπικόν αὐτοῦ.

8. Ἡ διατήρησισ καί ἡ ἐπέκτασισ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου μὲ τὴν συγκέντρωσιν παλαιῶν εἰκόνων, Ἱερῶν σκευῶν, ἱερατικῶν ἀμφίων καί ἀλλῶν ἀρχαιολογικῆσ καί λαογραφικῆσ ἀξίασ ἀντικειμένων. Ὁ ἐμπλουτισμόσ της Βιβλιοθήκησ, ἡ ὁποῖά ἐξυπηρετεῖ τοῦσ σκοποῦσ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ. Ἡ καλλιέργειá καί προβολῆ της βυζαντινῆσ μουσικῆσ, ἡ προκήρυξισ βραβείων πρὸσ συγγραφῆν μελετῶν, ἡ ἔκδοσισ ἐργασιῶν μὲ θέματα, περὶ τῶν ὁποῖων θά ἀποφασίζη ἡ διοίκησισ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ.

ἄρθρον 4

Τὸ «Πανελλήνιον Ἱερόν Προσκύνημα Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης» πρὸσ ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν του, τὴν ἐξασφάλισιν τῶν πόρων του, ὡσ καί διὰ πᾶσαν ἑτέραν βασικὴν ἀνάγκην αὐτοῦ καί ἡψιν ἀναλόγων μέτρων, δύναται νά συνεργάζεται μετά παντόσ δημοσίου καί ιδιωτικοῦ φορέωσ, ἰδίωσ μετά τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων καί Ἀδελφοτήτων Ἀθηνῶν καί Πειραιῶσ, ὡσ καί τῶν ἀπανταχοῦ της γῆσ ὑφισταμένων Κυθηραϊκῶν τοιοῦτων.

ἄρθρον 5

Πόροι

Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ εἶναι:

1. Τὰ ἔσοδα ἐκ της προσκυνῆσεωσ της Ἱερᾶσ καί Σεπτήσ Εἰκόνοσ της Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης.

2. Αἱ εἰσπράξεισ ἐκ κηροπωλήσεων, Ἱεροπραξιῶν, Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί προσφορῶν ἢ ἀφιερωμάτων τῶν προσκυνητῶν.

3. Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ δωρεαί, κληρονομίαί, κληροδοσίαί, χορηγίαί πιστῶν, ὅπωσ καί τυχόν ἔκτακτοι ἐπιδοτήσεσ της Ἐκκλησίασ της Ἑλλάδοσ καί της Πολιτείας.

4. Ἄπαντα τὰ ἔσοδα ἐκ της κινητῆσ καί ἀκινήτου περιουσίασ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ, ὡσ καί τὰ ἔσοδα, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπό τὸ Ἐκθετήριον Ἱερῶν εἰκόνων, ἐντύπων καί ἀναμνηστικῶν, ὡσ καί ἀπό τὴν ἐν γένει δημιουργικὴν δραστηριότητα αὐτοῦ.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ διατίθενται:

1. Διὰ τὴν ἀνεγερσιν, συντήρησιν, ἐξωραϊσμόν καί ἐπέκτασιν αὐτοῦ καί τῶν ἀκινήτων του.

2. Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν λειτουργίαν, διοίκησιν, διαχείρισιν καί εὐπρέπειαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματοσ, πλὴν τοῦ Ἐφημερίου, ἐφ' ὅσον οὗτοσ μισθοδοτεῖται ὑπό τοῦ Δημοσίου.

3. Διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν προαιρετικὴν ἐνίσχυσιν κοινωνοφελῶν καί Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων της Ἱερᾶσ Μητροπόλεωσ Κυθῆρων καί της νήσου τῶν Κυθῆρων.

4. Διά τήν προμήθειαν τῶν ἀπαραιτήτων ἐπίπλων, σκευῶν καί βιβλίων.

~ Ἄρθρον 6

1. Τό ὡς ἄνω Ἐκκλησιαστικόν Προσκύνημα διοικεῖται ὑπό ἐπταμελοῦς (7) Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, τά μέλη τῆς ὁποίας διορίζονται ἐπί θτεία τριῶν (3) ἐτῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων, δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δημοσιευομένης διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τά ἐπτά (7) μέλη τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ὀρίζονται ὡς ἐξῆς:

- α) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων ὡς Πρόεδρος.
- β) Ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων, ἐκτελῶν χρέη Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων (ἀναπληρούμενος ὡς μέλος τῆς Δ.Ε. ὑπό τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γέν. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ὑπό τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Α' Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπείας Κυθήρων).
- γ) Ὁ Δήμαρχος Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ εἰς τόν Δῆμον.
- δ) Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων (Ε.Ε.-Π.Κ.Α.) ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ εἰς τήν Ἐπιτροπήν.

[Ἐν ἡ περιπτώσει παύση νά ὑφίσταται αὐτοτελῆς Δῆμος Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων διά τῆς ἀνευκταίας συγχωνεύσεως τοῦ ἡμετέρου Δήμου μεθ' ἑτέρου ὁ Δήμαρχος Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων ἀντικαθίσταται ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Χώρας Κυθήρων. Ὡσαύτως, ἐάν παύση νά ὑφίσταται καί ἡ Διοίκησις Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας ἀντικαθίσταται ὑπό τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, ἐφ' ὅσον δέν ἔχει συγχωνευθῆ μεθ' ἑτέρου Δήμου ὁ Δῆμος Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, ἢ μή ὑφισταμένου τοῦ οικείου Δήμου καί μή ὑπάρχοντος ἐν Κυθήροις Προέδρου Δημοτ. Συμβουλίου ἀντικαθίσταται ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Λιβαδίου ἢ ἄλλης γειτνιαζούσης Δημοτικῆς Κοινότητος (Μυρτιδίων ἢ Καρβουνάδων).

ε) Ὁ Ἱερεὺς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης ἀναπληρούμενος ὑπό κληρικοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ὀριζομένου ὑπό τοῦ Μητροπολίτου.

στ) Ἐν (1) τακτικόν μέλος, ἀντικαθιστάμενον ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὑπό ἀναπληρωματικοῦ μέλους, ἐκλεγόμενα διά μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκ καταλόγου ὑποψηφίων ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων ὑποψηφιότητα Προέδρων καί τῶν μελῶν τῶν συμβουλίων τῶν Δημοτικῶν διαμερισμάτων τῆς νήσου τῶν Κυθήρων, ὑπό

ἐκλεκτορικοῦ σώματος συγκειμένου ἐκ τῶν Προέδρων καί τῶν μελῶν τῶν συμβουλίων τῶν Δημοτικῶν διαμερισμάτων τῆς νήσου τῶν Κυθήρων, προσκαλουμένων πρὸς ὑποβολήν ὑποψηφιότητος καί συνεδρίασιν τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ὑπό τοῦ Δημάρχου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Χώρας ἢ τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος, ἢ ἄλλως προσκαλουμένων πρὸς ὑποβολήν ὑποψηφιότητος καί συνεδρίασιν 70 ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Χώρας Κυθήρων ἢ ἄλλως προσκαλουμένων πρὸς ὑποβολήν ὑποψηφιότητος καί συνεδρίασιν δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρὸς διενέργειαν τῆς ψηφοφορίας εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ὁποία ψηφοφορία βάσει τοῦ καταλόγου ὑποψηφίων διενεργεῖται ἓνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς. Ἀπαραίτητος ὅρος συμμετοχῆς εἰς τήν μυστικὴν ψηφοφορίαν εἶναι οἱ ἐκλέκτορες καί οἱ ἐκλεγόμενοι νά εἶναι Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι, τελέσαντες ἐκκλησιαστικόν γάμον, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐγγαμοί. Ἐάν δέν ὑπάρχουν ἢ ἀρνοῦνται νά συμμετέχουν τά ἐν λόγῳ πρόσωπα τῶν συμβουλίων τῶν Δημοτικῶν διαμερισμάτων τῆς νήσου τῶν Κυθήρων, πληροῦντα τοὺς ὡς ἄνω ὅρους, ἐκλέγονται κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων ἓν τακτικόν καί ἐν ἀναπληρωματικόν μέλος πληροῦντα τοὺς ἐν θέματι ὅρους. Προηγουμένως, συντάσσεται κατάλογος ὑποψηφίων, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἐκ προσώπων, τά ὁποία δύνανται νά ὑποδείξουν ὁ Πρόεδρος καί τά μέλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί ἐκ προσώπων, πού διαθέτουν τά προσόντα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί ὑποβάλλουν αἴτησιν ὑποψηφιότητος πρὸς τὸ Μητροπολιτικόν Συμβούλιον. Ὁ Πρόεδρος καί τά μέλη τοῦ Μ.Σ. δύνανται νά προτείνουν ἕως δύο μέλη ἕκαστος. Ὁ κατάλογος ὑποψηφίων κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἐκλέκτορας μετὰ τῆς προσκλήσεως πρὸς συμμετοχὴν εἰς τήν μυστικὴν ψηφοφορίαν.

ζ) Ἐν (1) μέλος, ἀντικαθιστάμενον ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὑπό ἀναπληρωματικοῦ μέλους, ἐκλεγόμενα διά μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκ τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς νήσου τῶν Κυθήρων, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης, προσκαλουμένων ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων ἐν τῷ νέῳ Καθολικῷ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Κυθήρων. Ὁ ὡς ἄνω ἀπαραίτητος ὅρος τῆς στ' παραγράφου ἐξυπακούεται ὅτι ἔχει τηρηθῆ κατὰ τήν ἐπιλογὴν καί τόν διορισμὸν τῶν Ἐκκλη-

σιαστικών Έπιτροπών, όποτε παρέλκει ή υπόμνησίς του ένταϋθα.

Άρθρον 7

1. Είς τάς συνεδριάσεις τής Δ.Ε. τοϋ Ίεροϋ Προσκυνήματος προεδρεύει ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων, ή τούτου κωλυομένου ό νόμιμος άναπληρωτής του, ό Γενικός Άρχιερατικός Έπίτροπος τής Ίερās Μητροπόλεως.

2. Τά μέλη τής Δ.Ε. συνέρχονται, κατόπιν προσκλήσεως τοϋ οικείου Μητροπολίτου, τήν πρώτην Κυριακήν μετά τόν διορισμόν των και μέ φανεράν ψηφοφορίαν εκλέγουν μεταξύ των τόν Γενικόν Γραμματέα, τόν Ειδικόν Γραμματέα και τόν Ταμίαν. Ή Δ.Ε. συνεδριάζει, έν ανάγκη, έν κληθέντων άπάντων παρίστανται τέσσαρα (4) τουλάχιστον εκ των μελών αυτής, αι δέ άποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν των παρόντων μελών έν ίσοψηφία κρατούσης τής ψήφου τοϋ Προέδρου.

3. Τά λαϊκά μέλη τής Δ.Ε., κατόπιν τής συγκροτήσεώς των είς Σώμα, παρέχουν τήν προβλεπομένην ένορκον διαβεβαίωσιν ένώπιον τοϋ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων ή τοϋ Γενικού Άρχιερατικού Έπιτροπου τής Ίερās Μητροπόλεως έντός του Ίεροϋ Ναοϋ και ένώπιον τής Άγίας Εικόνας τής Μυρτιδιωτίσσης.

4. Ή Δ.Ε. τοϋ Ίεροϋ Προσκυνήματος συνεδριάζει τακτικώς άπαξ τοϋ μηνός, εκτάκτως δέ όσάκις κρίνεται άναγκαίον, ή όταν ζητηθή έγγράφως υπό τεσσάρων (4) μελών της. Είς εκάστην συνεδρίασιν τηροϋνται πρακτικά. Είς περίπτωσιν ίσοψηφίας ίσχύει ή γνώμη τής μερίδος, προς τήν όποίαν συντάσσεται ό Πρόεδρος διά τής ψήφου του, ή τοϋ κατά τά ως άνω Προεδρεύοντος. Επί προσωπικών ζητημάτων μεταξύ των μελών τής Δ.Ε. γίνεται μυστική ψηφοφορία διά ψηφοδεητίων. Είς τάς συνεδριάσεις τής Δ.Ε. τό πενταμελές Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον τοϋ Ίεροϋ Προσκυνήματος Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Κυθήρων, εκπροσωπούμενον υπό τοϋ Ίερέως τοϋ Ίεροϋ Προσκυνήματος και Προέδρου αυτής, δύναται νά παρίσταται άνευ ψήφου και τά μέλη του νά ζητοϋν τόν λόγον παρά τοϋ Προέδρου, όσάκις παραστή ανάγκη.

Άρθρον 8

1. Εκλεγόμενος ή διοριζόμενος ως μέλος τής Διοικούσης Έπιτροπής κατά τό άρθρον 4 δύναται νά είναι μόνον όποιος έχει συμπληρώσει τό είκοστόν τέταρτον έτος τής ήλικίας του και είναι κυθηραϊκής καταγωγής και μόνιμος κάτοικος Κυθήρων, Έλλην πολίτης και Χριστιανός Όρθόδοξος (τελής εκκλησιαστικόν γάμον, έφ' όσον είναι έγγαμος) και ό όποιος διακρίνεται διά τό φιλοκοινωνικόν και χριστιανικόν πνεϋμα του και διά τήν έμπρακτον συμπάραστασιν του προς τό συντελούμενον έργον τοϋ Ίεροϋ Προσκυνήματος τής Παναγίας Μυρτι-

διωτίσσης Κυθήρων. Ή έν λόγω ιδιότης τοϋ όρθοδόξου χριστιανοϋ πιστοποιείται διά προσφάτων βεβαιώσεων τής Ένορίας τοϋ τόπου κατοικίας των, αι όποια αποστέλλονται πρό τής εκλογής ή διορισμοϋ υπό των Ένοριών κατόπιν έρωτήματος τοϋ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων. Έάν μέλος απολήση τās άνωτέρω ιδιότητας ή άρνεϊται τόν διορισμόν του ή εκλογήν του, εκλέγεται είς τήν θέση του αίρετόν μέλος κατά τήν διαδικασίαν τοϋ άρθρου 4 παρ. 2 περ. σ' ή ζ' κατόπιν άποφάσεως τοϋ Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

2. Δέν δύναται νά διορισθ ή ως μέλος τής Δ.Ε. τοϋ Ίεροϋ Προσκυνήματος πρόσωπον, τό όποϊον εύρίσκεται είς δικαστικήν διαμάχην μετά τοϋ Ί. Προσκυνήματος. Επίσης δέν δύναται νά διορισθ ή ως μέλος τής Δ.Ε. όποιος έχει καταδικασθ ή διά κακουρηματικήν πράξιν ή όστις αντίτιθεται είς τούς σκοπούς και τό καθεστώς λειτουργίας τοϋ Ίεροϋ Προσκυνήματος, όπως όρίζονται διά του παρόντος.

3. Μέλος τής Δ.Ε., άπουσιάζον άδικαιολογήτως επί τρείς (3) συνεχείς συνεδριάσεις μετά τόν διορισμόν του, εκπίπτει τοϋ αξιώματος τοϋ μέλους, κατόπιν άποφάσεως τής Δ.Ε.

Άρθρον 9

1. Ή Δ.Ε. διοικεί τό ως άνω εκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον και διαχειρίζεται τήν περιουσίαν αϋτοϋ προς εκπλήρωσιν των σκοπών, οι όποιοι καθορίζονται διά τοϋ άρθρου 3 τοϋ παρόντος.

Ειδικώτερον ή Δ.Ε. είς τό πλαίσιον των άρμοδιοτήτων της προβαίνει είς τās άκολουθους ένεργείας και είς τήν λήψιν των ένδεικνυομένων μέτρων και άποφάσεων:

α) Ή Δ.Ε. εισηγείται είς τόν Σεβ. Μητροπολίτην προς διορισμόν και ό Σεβ. Πρόεδρος διορίζει τά τέσσαρα (4) μέλη τοϋ Έκκλησιαστικού Συμβουλίου διά τās άνάγκας και τήν κανονικήν λειτουργίαν τοϋ Ίεροϋ Προσκυνήματος. Τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον δέν έχει διαχειριστικήν άρμοδιότητα, τά δέ πάσης φύσεως έσοδα τοϋ Ί. Ναοϋ παραδίδονται είς τόν ταμίαν τής Δ.Ε. και έγγράφονται είς τά διαχειριστικά βιβλία τοϋ έν λόγω Ί. Προσκυνήματος.

β) Ή καταμέτρηση των παγκαρίων διενεργείται υπό τής Δ.Ε. τοϋ Ίεροϋ Προσκυνήματος και εκ τοϋ Έκκλησιαστικού Συμβουλίου αϋτοϋ.

γ) Ή Δ.Ε. δύναται νά εκχωρήσει είς τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον τό ποσόν των χιλίων ευρώ (1.000 €) διά τās τρεχούσας άνάγκας τοϋ Ί. Προσκυνήματος, επί αποδοσει λογαριασμοϋ και έπισήμων παραστατικών, και τούτου δαπανωμένου νά άνανεοϋται ή χορήγησις τοϋ αϋτοϋ ποσοϋ.

2. Ή Δ.Ε. άποφασίζει διά τόν τρόπον και τό είδος τής επενδύσεως ή τής τοποθετήσεως των κεφαλαίων και

προσόδων του Ἱεροῦ Προσκυνημάτων καὶ ἐκποιήσεως τῶν τιμαλφῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἢ ὑποθήκευσιν ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν ἢ καθολικοῦ καταπιστεύματος.

3. Ἡ Δ.Ε. ἀποδέχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων πᾶσαν δωρεάν, κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν ἢ καθολικὸν καταπίστευμα, προερχόμενον ἐκ διαφόρων δωρητῶν. Συντάσσει κτηματολόγιον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, ἀντίγραφον τοῦ ὁποῖου ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἱεράν Μητροπόλιν Κυθῆρων.

4. Ἡ Δ.Ε. δύναται νὰ ἀνακηρύσσει μὲ ἀπόφασίν της Εὐεργέτας ἢ Δωρητὰς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, κατὰ τὴν κρίσιν της, ὡς καὶ ἐπίτιμα καὶ ἀρωγὰ μέλη.

5. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει καὶ ἐνεργεῖ διὰ λογαριασμόν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων τὰς ἀπαραιτήτους κατὰ τὴν κρίσιν της ἐκάστην φορὰν προμηθείας διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν γένει καὶ τῶν διερχομένων προσκυνητῶν ἢ ὅσων διαμένουν προσωρινῶς εἰς τοῦτο. Ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῶν πόρων, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐν συνδυασμῷ ἐκάστην φορὰν πρὸς τὰς οἰασδήποτε ἐμφανιζόμενας ἀνάγκας καὶ ἐπιδιώξεις κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, ἔστω καὶ ἂν δὲν προβλέπονται σχετικῶς εἰς τὸ παρόν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποφασίζει καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰουδήποτε ἔργου, συμφώνως πρὸς τὰς Κανονιστικὰς Διατάξεις ἐκτέλεσεως ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

6. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῶν πάσης φύσεως πόρων πρὸς συντήρησιν τοῦ ὅλου κτιριακοῦ συγκροτήματος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, τῶν ξενῶνων, τῶν δρόμων, τῶν πλατειῶν, τοῦ πρασίνου, διὰ τὴν καθαριότητα, τὴν φιλοξενίαν ἐπισήμων καὶ μὴ, ἐπισκεπτῶν, δωρητῶν, ἐθελοντῶν, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς πανηγύρεως, καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων, διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν βυζαντινῶν ἢ μεταβυζαντινῶν Ἱερῶν Ναῶν ἢ Παρεκκλησιῶν, ἢ διὰ τὴν συντήρησιν βυζαντινῶν ἢ μεταβυζαντινῶν εἰκόνων καὶ τοιχογραφιῶν ἀρχαιολογικῆς σημασίας, διὰ τὴν συμπάρστασιν κοινωφελῶν Ἰδρυμάτων ἢ Σχολεῖων ἢ Κατασκηνώσεων ἢ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων, διὰ τὴν συμπάρστασιν καὶ οἰκονομικὴν βοήθειαν οἰκογενειῶν, σπουδαστῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ διὰ τὴν χορήγησιν ὑποτροφιῶν. Ἡ συμπάρστασις πρὸς τὸ Γενικὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τοποθετήσεως μονίμου κυτίου, πηλοσίου του παγκαρίου, μὲ τὴν ἔνδειξιν «*Φιλόπτωχος Μέριμνα*». Τὸ κυτίον τοῦτο θὰ διανοίγεται καὶ θὰ καταμετρεῖται τὸ περιεχόμενόν του

παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ ταμίου τῆς Δ.Ε. καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων καὶ θὰ παραδίδεται διὰ διπλοτύπου εἰσπράξεως εἰς τὸ Γεν. Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων διὰ τὸ κοινωνικὸν ἔργον αὐτῆς. Ἐπίσης ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει διὰ τὸν τρόπον καὶ τὴν διάθεσιν τῶν πάσης φύσεως πόρων αὐτῆς πρὸς ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ διὰ οἰονδήποτε ἄλλον συναφῆ σκοπὸν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τοῦ Προσκυνημάτων.

7. Ἡ Δ.Ε. προβαίνει εἰς τὰς ἀπαιτούμενας μελέτας καὶ λαμβάνει μέτρα διὰ τὴν ἀρτίαν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, ὡς ἐπίσης διὰ τὴν αὔξησιν τῶν πόρων καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἀσκοῦσα κατὰ πλήρη ἀρμοδιότητα πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐξουσίαν, μὲ βᾶσιν πάντοτε ὅσα περιγράφονται καὶ ὀρίζονται διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις δύναται ἡ Δ.Ε. νὰ διορίξῃ καὶ εἰδικὰς ἐκάστοτε ἐπιτροπὰς, ὀρίζουσα ἐγγράφως τὸν κύκλον τῶν ἀρμοδιοτήτων των καὶ τὸν τρόπον λειτουργίας τῶν, ὅπως π.χ. διὰ τὴν μέριμναν καὶ τὸν συντονισμόν τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν μισθοδοσίαν του, διὰ τὴν πρόνοιαν διὰ τὰ κτήματα καὶ καταστήματα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων ἢ διὰ τὴν προμήθειαν ὑλικοῦ διὰ τὸ Ἐκθετήριον αὐτοῦ, ὡς καὶ νὰ προσλαμβάνῃ εἰδικούς συμβούλους, μετακλητοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰδικούς συνεργάτας.

9. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθῆρων, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος ἢ ἕτερον μέλος τῆς Δ.Ε., εἰδικῶς ἐξουσιοδοτημένον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ συγκεκριμένον σκοπὸν, ὡς μέλη τῆς Διοικουσίας Ἐπιτροπῆς, ἐκπροσωποῦν τὸ ὡς ἄνω νομικὸν πρόσωπον ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, ὡς καὶ ἐνώπιον παντὸς νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου.

10. Ἡ Δ.Ε. καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ ὑποβάλλει τοῦτον πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καταρτίζεται καὶ ὑποβάλλεται ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον πρὸς ἔγκρισιν. Τὸν Προϋπολογισμόν καὶ τὸν Ἀπολογισμόν συνυπογράφουν καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, παριστάμενα κατὰ τὰς συνεδριάσεις. Ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ διατυπώσῃ παρατηρήσεις.

11. Οἱ πόροι τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων κατατίθενται εἰς οἰονδήποτε ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνεγνωρισμένην Τράπεζαν. Ἡ Δ.Ε. δι' ἀποφάσεως αὐτῆς καθορίζει ἐν ποσόν, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ταμίας διὰ τὰς ἀμέσους ἀνάγκας ὑπὸ μορφήν παγίας προκαταβολῆς.

12. Ἡ Δ.Ε. δι' ἑσωτερικοῦ κανονισμοῦ, τόν ὁποῖον θά καταρτίσῃ δι' ἀποφάσεώς της, δύναται νά καθορίσῃ καί ἐξειδικεύσῃ θέματα ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν διαχείρισιν τοῦ ὑλικοῦ, τήν ἀπογραφήν, τόν τρόπον εἰσπράξεως καί τόν τρόπον πληρωμῆς καί πᾶσαν λεπτομέρειαν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν διοίκησιν καί λειτουργίαν τοῦ παρόντος Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

13. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει διά πᾶν θέμα προκύπτον καί ἀφορῶν εἰς τό ὡς ἄνω Ἱερόν Προσκύνημα, ἔστω καί ἄν δέν προβλήσεται σχετικῶς διά τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 10

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ὡς Πρόεδρος:

α) Καταρτίζει τήν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε., κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως, καί συγκαλεῖ τήν Δ.Ε. ἐκτάκτως, ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ ἀνάγκη, συμφώνως πρὸς τά ἀνωτέρω.

β) Φροντίζει μετά τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Δ.Ε. διά τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς.

γ) Ὑπογράφει μετά τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως τά ἐντάλματα πληρωμῶν ὡς καί πᾶν ἕτερον σχετικόν ἔγγραφον, τό ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τήν διαχείρισιν καί τήν ἐν γένει δραστηριότητα τοῦ Προσκυνηματος.

2. Τά εἰδικότερα καθήκοντα τοῦ γενικοῦ καί τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως τῆς Δ.Ε. καί τοῦ ταμίου ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.

3. Ὁ εἰδικός γραμματεὺς ἔχει τήν εὐθύνην τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ὁ δέ ταμίας τηρεῖ ἅπαντα τά κατά νόμον ἀπαιτούμενα βιβλία.

4. Ὁ γενικός γραμματεὺς μετά τοῦ ταμίου εἰσηγοῦνται πρὸς τήν Δ.Ε. τά τῆς διαχειρίσεως καί ἀξιοποιήσεως τῶν τιμηφῶν καί τῶν λοιπῶν ἀφιερωμάτων. Τά τιμηφῆ εἴτε ἐκποιοῦνται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Δ.Ε. εἴτε, ἐφ' ὅσον χαρακτηρισθῶν ὅτι ἔχουν ἰδιαιτέραν σημασίαν ἢ καλλιτεχνικήν ἀξίαν, καταγράφονται καί φυλάσσονται ἢ προβάλονται ἀναλόγως.

ἄρθρον 11

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τηρεῖ τά ἑξῆς διαχειριστικά βιβλία:

1. Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων
2. Διπλότυπα Ἐντάλματα Πληρωμῶν
3. Βιβλίον Πρακτικῶν
4. Βιβλίον Ταμείου
5. Καθολικόν Ἐσόδων - Ἐξόδων
6. Βιβλίον Τιμηφῶν καί λοιπῶν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων καί Κτηματολόγιον, ἀπάντων τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Διά πᾶσαν εἰσπραξίν ἐκδίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως, διά πᾶσαν δέ πληρωμὴν Ἐντάλμα Πληρωμῆς. Τά Γραμμάτια εἰσπράξεων καί τά ἐντάλματα πληρωμῆς ἀριθμοῦνται καί θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Τά ἐκδιδόμενα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καί Ἐντάλματα πληρωμῆς, εἰς ἃ ἐπισυνάπτονται πάντα τά δικαιολογητικά, φέρουν τήν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου καί τοῦ ταμίου τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς.

ἄρθρον 12

Τό ἐν λόγῳ Ἱερόν Προσκύνημα ὡς ἐκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον τοῦ ν. 590/1977, θρησκευτικοῦ καί κοινωφελοῦς σκοποῦ, μὴ ἐπιχορηγούμενον ὑπὸ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξαιρεῖται τῶν διατάξεων περὶ λογιστικοῦ τῶν ΝΠΔΔ (ν.δ. 496/1974) καί τὰς διατάξεις περὶ δημοσίου τομέως καί Γενικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τήν ὀργάνωσιν καί διοίκησιν του, τήν ἐν γένει περιουσιακὴν καί λογιστικὴν διαχείρισίν του. Τό ὡς ἄνω νομικόν πρόσωπον ἀπολαύει τῶν εὐεργετημάτων, ἀτελειῶν, διευκολύνσεων, ἀπαλλαγῶν, τά ὁποῖα ἰσχύουν κάθε φορά γιὰ τά ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν οὐδεμίαν ἔχει ἰσχύν διὰ τό Ἱερόν Προσκύνημα. Διά πᾶν μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος «Παναγία Μυρτιδιώτισσα» ἀποφασίζει ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

ἄρθρον 13

Α) Αἱ θέσεις διακονίας, ὑπηρεσίας καί ἐργασίας εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα εἶναι:

Μία (1) θέσις Ἱερέως

Β) Προσωπικὸν μέ σύμβασιν:

1. Μία (1) θέσις ὑπαλλήλου Γραμματείας - Λογιστηρίου
2. Δύο (2) θέσεις Ἱεροψαλτῶν
3. Δύο (2) θέσεις ἐργατοτεχνιτῶν
4. Δύο (2) θέσεις Νεωκόρων - εὐπρεπιστριῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν
5. Δύο (2) θέσεις καθαριστριῶν
6. Δύο (2) θέσεις φυλάκων

Γ) Τό ὡς ἄνω νομικόν πρόσωπον δύναται νά προσληθῆ βιβλίου προσωπικόν μέ σχέσιν ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, κυρίως κατά τήν περίοδον ἀπὸ Ἀπριλίου ἕως Νοεμβρίου, δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.

Δ) Διά τοῦ ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας, τόν ὁποῖον θά ἀποφασίσῃ ἡ Δ.Ε., θά καθορισθῶν εἰδικότερον αἱ ἀρμοδιότητες, τά καθήκοντα καί αἱ πρόσθετοι ἀμοιβαὶ τοῦ προσωπικοῦ, εἰς τό πλῆθισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος. Εἰς τό Μοναστηριακόν συγκρότημα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος δύναται νά διαβιοῖ μέ ἀπόφασιν τοῦ ἐπιχωρίου Σεβ. Μητροπολίτου μικρά Συνοδεία Ἱερομονάχων, διωρισμένων εἰς ἐνορία τῆς νήσου, διὰ τήν ἐθειλοντικὴν διακονίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

κυνήματος (καθημερινά Ἱερά Ἀκολουθία - ἐξυπηρέτησις Ἱεροῦ Ἀναλογίου - Ἱερά Ἐξομολόγησις προσκυνητῶν κ.λπ.).

ἄρθρον 14

1. Εἰς τοὺς χώρους τῶν ὑφισταμένων ξενῶνων δέν ἐπιτρέπεται ἡ παραμονή προσκυνητῶν πέραν τῶν τριῶν (3) ἡμερῶν, πλὴν τῶν Κληρικῶν καί τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα μέ τήν εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου καί τοῦ Ἐφημερίου θά προσφέρουν ἐθελοντικήν διακονίαν, καί ἐκτός τῶν ἡμερῶν τοῦ Δεκαπενταυγούστου (Δεκαπεντισμοῦ).

2. Ἀπαγορεύεται ἀπό ὁποιοδήποτε ἡ πώλησις πάσης φύσεως ἀντικειμένων μέ παραστάσεις, εἰκόνας καί τοπία τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης ἢ μέ τήν ἔνδειξιν «Παναγία Μυρτιδιώτισσα» εἰς τόν χώρον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ἄνευ ἀδείας τῆς Δ.Ε. τοῦ ὡς ἄνω νομικοῦ προσώπου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ μετακίνησις καί ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Σεπτῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης πέραν τῶν καθιερωμένων κατ' ἔτος ἐξόδων, καί ἱερῶν κειμηλίων, ἄνευ κοινῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος καί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων.

ἄρθρον 15

Ἡ θτεία τοῦ ὑφισταμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Ε.Π.Κ.Α., ἀναφορικῶς πρὸς τήν διοίκησιν καί δια-

χείρισιν τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων, θεωρεῖται λήξασα μέ τήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἐξακολουθεῖ ὁμως ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἕως τοῦ διορισμοῦ τῆς νέας Δ.Ε. ὑπό τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 16

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσίευσέως αὐτοῦ διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 17

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ἢ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Προσκυνηματος.

Ὁ Κανονισμός αὐτός νά δημοσιευθῇ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήναι, 8 Φεβρουαρίου 2018

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 122/381/20.2.2018

Κανονισμός άριθμ. 304/2018

«Περί λειτουργίας, διοικήσεως καί διαχειρίσεως
του έν τή Ίερα Μητροπόλει Κυθήρων
Ίεροϋ Προσκυήματος “Η Αγία Μόνη”,
της Ίερας Μητροπόλεως Κυθήρων»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοϋσα υπ' όψιν:

1. τας διατάξεις των άρθρων 4, περίπτ. ε, 29 παραγρ. 2 καί 45 παρ. 5 του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» (Α' 146) καί του άρθρου 68 παρ. 5α του Ν. 4235/2014,
2. Τας υποχρεώσεις της ποιμανούσης Έκκλησίας προς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αι όποια άπορρέουν άπό τας Εϋαγγελικάς Έπιταγάς, τούς Ίερούς Κανόνες καί τούς Νόμους του Κράτους,
3. τήν υπ' άριθ. 9/10.1.2018 πρόταση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφείμ,
4. τήν υπ' άριθ. 4/10.1.2018 Γνωμοδότηση του Ειδικού Νομικού Συμβούλου της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος,
5. τήν άπό 10.1.2018 Απόφασιν της Διαρκούς Ίερας Συνόδου καί
6. τήν άπό 8.2.2018 Απόφασιν της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας,

ΊΑποφασίζει

Ψηφίζει τον υπ' άριθ. 304/2018 Κανονισμόν έχοντα οϋτω:

Κανονισμός άρ. 304/2018
«Περί λειτουργίας, διοικήσεως καί διαχειρίσεως
του έν τή Ίερα Μητροπόλει Κυθήρων
Ίεροϋ Προσκυήματος “Η Αγία Μόνη”»

Άρθρον 1

Τό άχρι τουδε λειτουργοϋν Ίερόν Προσκύνημα «ή Κοίμησις της Θεοτόκου», τό έπονομαζόμενον «Άγία Μόνη», τό κείμενον έπί της περιφερείας του τ. Δ. Ποταμού της Νήσου Κυθήρων, κατασταν δέ άπό πολλών έτών Προσκυηματικών Κέντρον οϋ μόνον διά πάντας τούς κατοίκους της Νήσου, αλλά καί διά πάντας τούς άποδήμους Κυθηρίου καί τούς έπισκεπτομένους τήν Νήσον, καθίσταται διά του παρόντος Κανονισμού Ίερόν Προσκύνημα κατά τά άρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 1

του νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» (Α' 146), όπως αυτά έχουν τροποποιηθή (άρθρ. 68 παρ. 1 ν. 4235/2014), λειτουργοϋν πλέον ως έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον του άρθρου 1 παρ. 4 καί 59 παρ. 1 του ν. 590/1977 καί ή έδρα του νομικού προσώπου όρίζεται εις τά Κύθηρα.

Η Διοικούσα Έπιτροπή έχει σφραγίδα, φέρουσαν έν τῷ μέσῳ τήν Εικόνα της Θεομήτορος, της Μόνης των πάντων έλπίδος, καί περίξ τας λέξεις «Ίερόν Προσκύνημα Άγία Μόνη».

Άρθρον 2
Έποπτεία

Τό ως άνω έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον υπάγεται εις τήν έποπτεϊαν της Έκκλησίας της Ελλάδος καί τήν πνευματικήν έπιστασίαν του Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων, έντός της έπαρχίας του όποιου εύρίσκεται τό Ίερόν Προσκύνημα.

Άρθρον 3
Σκοπός

Σκοποί του Ίεροϋ Προσκυήματος είναι όσοι όρίζονται κατωτέρω, όπως καί πäs έτερος, ό όποιος κρίνεται υπό της Διοικήσεως αυτού ότι δύναται νά συντελέση προς έκπλήρωσιν της άποστολής του, έν συνεργασία μετά της Ίερας Μητροπόλεως Κυθήρων.

1. Η διαφύλαξις της σεπτής καί περιπύστου θαυματουργού Εικόνας της Άγίας Μόνης, εύρεθείσης θαυμαστάς υπό εύσεβοϋς ποιμένος της περιοχής τήν 23ην Σεπτεμβρίου 1766.

2. Η φύλαξις των Ίερών Κειμηλιών του συγκροτηθσομένου Κειμηλιαρχείου - Έκκλησιαστικού Μουσείου του Ίεροϋ Προσκυήματος, ως καί πασών των ιερών εικόνων άρχαιολογικής άξιας καί σημασίας του Καθολικού του Ίεροϋ Προσκυήματος μετά των λοιπών έν τῷ Μοναστηριακῷ συγκροτήματι φυλασσομένων ιερών κειμηλιών.

3. Η συμφώνως προς τας θρησκευτικές, έθνικάς καί κοινωνικάς παραδόσεις της Όρθοδοξίας καί της Κυθηραϊκής Νήσου συντήρησις του έν θέματι Ίεροϋ Ναοϋ, ως

καί ἡ συμπλήρωσις τῆς ἀγιογραφίσεως καί τῆς διακοσμήσεως, καθὼς καί ἡ ἀποκατάστασις - συντήρησις τῶν ὑφισταμένων ἀγιογραφιῶν.

4. Ἡ διατήρησις τῆς ἱερότητος καί τοῦ προσκυνηματικοῦ καί θρησκευτικοῦ χαρακτήρος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ὡς καί τῆς ἀπὸ ἑκατονταετιῶν διαφυλαχθείσης παραδόσεως μὴ τελείσεως τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἐν αὐτῷ (παρὰ τὸν σημειωθέντα μέχρι πρό 5ετίας, κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας, ἐκτροχιασμόν ἐξ αὐτῆς).

5. Ἡ συντήρησις τῶν κτισμάτων τῶν ἐντὸς τοῦ μοναστηριακοῦ περιβάλλοντος ἀνεγερθέντων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν προσκυνητῶν, ὡς καί τῶν ἐν γένει βοηθητικῶν χώρων, ἡ βελτίωσις, ἡ ἐπέκτασις καί ἐπισκευὴ τούτων, ἐπιπλέον δὲ καί ἡ δημιουργία πάσης ἀναγκαίας κινητῆς καί ἀκινήτου ὑποδομῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

6. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν θρησκευτικῶν, ἀλλὰ καί ἐθνικῶν δεσμῶν μεταξὺ ὄλων τῶν καταγομένων ἐκ Κυθέρων Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καί ἡ μεταξὺ τῶν καλλιέργεια τοῦ πνεύματος τῶν παραδόσεων καί τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί ἡ δημιουργικὴ προβολὴ τῶν.

7. Ἡ ἴδρυσις Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου μετὰ τὴν συγκέντρωσιν παλαιῶν εἰκόνων, ἱερῶν σκευῶν, ἱερατικῶν ἀμφίων καί ἄλλων ἀρχαιολογικῆς καί λαογραφικῆς ἀξίας ἀντικειμένων. Ὁ ἐμπλουτισμὸς τῆς Βιβλιοθήκης, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

Ἄρθρον 4

1. Τὸ ὡς ἄνω Ἐκκλησιαστικόν Προσκύνημα διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς (7) Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ μέλη τῆς ὁποίας διορίζονται ἐπὶ θτεία τριῶν (3) ἐτῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθέρων, δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ ἐπτὰ (7) μέλη τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθέρων, ὡς Πρόεδρος.

β) Ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθέρων ὡς Ἀντιπρόεδρος, ἐκτελῶν χρέη Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθέρων (ἀναπληρούμενος ὡς μέλος τῆς Δ.Ε. ὑπὸ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γεν. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Β' Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπείας Κυθέρων).

γ) Ὁ Δήμαρχος Κυθέρων καί Ἀντικυθέρων ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰς τὸν Δῆμον.

δ) Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθέρων καί Ἀντικυθέρων (Ε.Ε.Π.-

Κ.Α.) ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

[Ἐν ἡ περιπτώσει παύσῃ νά ὑφίσταται αὐτοτελὴς Δῆμος Κυθέρων καί Ἀντικυθέρων, διὰ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Δήμου Κυθέρων μετ' ἑτέρου, ὁ Δήμαρχος Κυθέρων καί Ἀντικυθέρων ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Χώρας Κυθέρων. Ὡσαύτως, ἐάν παύσῃ νά ὑφίσταται καί ἡ Διοίκησις Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθέρων καί Ἀντικυθέρων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κυθέρων καί Ἀντικυθέρων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει συγχωνευθῆ μετ' ἑτέρου Δήμου ὁ Δῆμος Κυθέρων καί Ἀντικυθέρων, ἢ μὴ ὑφισταμένου τοῦ οικείου Δήμου καί μὴ ὑπάρχοντος ἐν Κυθήροις Προέδρου Δημοτ. Συμβουλίου ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Ποταμοῦ ἢ ἄλλης γειτνιαζούσης Δημοτικῆς Κοινότητος (Φριλιγκιανικῶν ἢ Αὐλέμωνας)].

ε) Ὁ Ἱερεὺς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Ἁγίας Μόνης, ἀναπληρούμενος ὑπὸ κληρικοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

στ) Ἐν (1) τακτικόν μέλος, ἀντικαθιστάμενον ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὑπὸ ἀναπληρωματικοῦ μέλους, ἐκλεγόμενα διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκ καταλόγου ὑποψηφίων ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων ὑποψηφιότητα Προέδρων καί τῶν μελῶν τῶν συμβουλίῶν τῶν Δημοτικῶν διαμερισμάτων τῆς νήσου τῶν Κυθέρων, ὑπὸ ἐκλεκτορικῶν σώματος συγκειμένου ἐκ τῶν Προέδρων καί τῶν μελῶν τῶν συμβουλίῶν τῶν Δημοτικῶν διαμερισμάτων τῆς νήσου τῶν Κυθέρων, προσκαλουμένων πρὸς ὑποβολὴν ὑποψηφιότητος καί συνεδρίασιν τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Κυθέρων καί Ἀντικυθέρων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Χώρας /ἢ τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος, ἢ ἄλλως προσκαλουμένων πρὸς ὑποβολὴν ὑποψηφιότητος καί συνεδρίασιν 70 ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Χώρας Κυθέρων ἢ ἄλλως προσκαλουμένων πρὸς ὑποβολὴν ὑποψηφιότητος καί συνεδρίασιν δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρὸς διενέργειαν τῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ὁποία ψηφοφορία βάσει τοῦ καταλόγου ὑποψηφίων διενεργεῖται ἕνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀπαραίτητος ὄρος συμμετοχῆς εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν εἶναι οἱ ἐκλέκτορες καί οἱ ἐκλεγόμενοι νά εἶναι Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι, τελέσαντες ἐκκλησιαστικόν γάμον, ἐφ' ὅσον εἶναι ἔγγαμοι. Ἐάν δὲν ὑπάρχουν ἢ ἀρνοῦνται νά συμμετέχουν τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα τῶν συμβουλίῶν τῶν Δημοτικῶν διαμερισμάτων τῆς νήσου τῶν Κυθέρων, πληροῦντα τοὺς ὡς ἄνω ὄρους, ἐκλέγονται κατὰ πλειοψηφίαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθή-

ρων ἔν τακτικόν καί ἔν ἀναπληρωματικόν μέλος πληροῦντα τοῦς ἔν θέματι ὄρους. Προηγουμένως συντάσσεται κατάλογος ὑποψηφίων, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἐκ προσώπων, τὰ ὁποῖα δύνανται νά ὑποδείξουν ὁ Πρόεδρος καί τὰ μέλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί ἐκ προσώπων, πού διαθέτουν τὰ προσόντα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί ὑποβάλλουν αἴτησιν ὑποψηφιότητος πρὸς τὸ Μητροπολιτικόν Συμβούλιον. Ὁ Πρόεδρος καί τὰ μέλη τοῦ Μ.Σ. δύνανται νά προτείνουν ἕως δύο μέλη ἕκαστος. Ὁ κατάλογος ὑποψηφίων κοινοποιεῖται εἰς τοῦς ἐκλεκτορας μετὰ τῆς προσκλήσεως πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν μουσικὴν ψηφοφορίαν.

ζ) Ἐν (1) μέλος, ἀντικαθιστάμενον ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὑπὸ ἀναπληρωματικοῦ μέλους,

ἐκλεγόμενα διὰ μουσικῆς ψηφοφορίας ἐκ τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς νήσου τῶν Κυθέρων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Ἁγίας Μόνης, προσκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθέρων ἐν τῷ νέῳ Καθολικῷ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Κυθέρων.

ἄρθρον 5

Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος:

- α) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ δίσκου καὶ κυτίων
- β) Αἱ ἐκ τοῦ ἀποκήρου, ἐλαίου καὶ λοιπῶν ἀφιερωμάτων τῶν πιστῶν εἰσπράξεις
- γ) Αἱ ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τελουμένων Ἱεροπραξιῶν εἰσπράξεις
- δ) Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος δωρεαί, Κληρονομίαι, Κληροδοσίαι καὶ λοιπαὶ εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν
- ε) Πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος πρόσοδοι
- στ) Τὰ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὑπάρχοντα χρηματικὰ ἀποθέματα καὶ τιμητῆ, ὡς καὶ πᾶσα ἐκκρεμὴ εἰσπραξις ἐκ τῶν προηγουμένων χρήσεων

ἄρθρον 6

Τὰ εἰς τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα τιμητῆ καὶ λοιπὰ ἀφιερώματα, τὰ ἔχοντα ὑλικὴν μόνον ἀξίαν καὶ οὐχὶ καλλιτεχνικὴν, ἐκποιοῦνται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐιδικοῦ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα, τὸ δὲ εἰσπραττόμενον ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ἐκδιδομένου σχετικοῦ Γραμματίου Εἰσπράξεως.

ἄρθρον 7

1. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος προεδρεύει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθέρων, ἢ τοῦτου κωλυομένου ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του, ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δ.Ε.

2. Τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. συνέρχονται, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου - Προέδρου, τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν καὶ με φανεράν ψηφοφορίαν ἐκλέγουν μεταξύ τῶν τὸν γενικὸν γραμματέα, τὸν εἰδικὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμίαν. Ἡ Δ.Ε. συνεδριάζει, ἐν ἀνάγκῃ, ἐάν κληθέντων ἀπάντων παρίστανται τέσσαρα (4) τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

3. Τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς Δ.Ε., κατόπιν τῆς συγκροτήσεως τῶν εἰς Σῶμα, παρέχουν τὴν προβλεπομένην ἔνορκον διαβεβαίωσιν ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθέρων ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (Καθολικοῦ) καὶ ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Εἰκόνας τῆς Ἁγίας Μόνης, τῆς Μόνης τῶν πάντων ἐλπίδος.

4. Ἡ Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνεται ἀναγκαῖον ἢ ὅταν ζητηθῆ ἑγγράφως ὑπὸ τεσσάρων (4) μελῶν τῆς. Εἰς ἐκάστην συνεδριάσιν τηροῦνται πρακτικά. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἰσχύει ἡ γνώμη τῆς μερίδος, πρὸς τὴν ὁποίαν συντάσσεται ὁ Πρόεδρος διὰ τῆς ψήφου του, ἢ τοῦ κατὰ τὰ ὡς ἄνω Προεδρεύοντος. Ἐπὶ προσωπικῶν ζητημάτων μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. γίνεται μουσικὴ ψηφοφορία διὰ ψηφοδελτίων. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Δ.Ε. τὸ ἐκ τεσσάρων (4) μελῶν ἀποτελούμενον Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Μόνης Κυθέρων καὶ ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος καὶ Προέδρου αὐτῆς, δύναται νά παρίσταται ἄνευ ψήφου καὶ τὰ μέλη του νά ζητοῦν τὸν λόγον παρά τοῦ Προέδρου, ὅταν παραστῆ ἀνάγκη.

ἄρθρον 8

1. Ἐκλεγόμενος ἢ διοριζόμενος ὡς μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 δύναται νά εἶναι μόνον ὁποῖος ἔχει συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ εἶναι κυθηραϊκῆς καταγωγῆς καὶ μόνιμος κάτοικος Κυθέρων, Ἑλλήν πολίτης καὶ Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος (τελέσας ἐκκλησιαστικὸν γάμον, ἐφ' ὅσον εἶναι ἑγγαμος) καὶ ὁ ὁποῖος διακρίνεται διὰ τὸ φιλοκοινωνικὸν καὶ χριστιανικὸν πνεῦμα του καὶ διὰ τὴν ἔμπρακτον συμπαράστασίν του πρὸς τὸ συντελούμενον ἔργον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Ἁγίας Μόνης Κυθέρων. Ἡ ἐν λόγῳ ιδιότης τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ πιστοποιεῖται διὰ προσφάτων βεβαιώσεων τῆς Ἐνορίας τοῦ τόπου κατοικίας των, αἱ ὁποῖαι ἀποστέλλονται πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἢ διορισμοῦ ὑπὸ τῶν Ἐνοριῶν κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθέρων. Ἐάν μέλος ἀπολέσῃ τὰς ἀνωτέρω ιδιότητας ἢ ἀρνεῖται τὸν διορισμὸν του ἢ ἐκλο-

γίν του, εκλέγεται εις τήν θέσιν τοῦ αἰρετόν μέλος κατὰ τήν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 2 περ. στ' ἢ ζ' κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Δέν δύναται νά διορισθῆ ὡς μέλος τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος πρόσωπον, τό ὁποῖον εὐρίσκεται εις δικαστικήν διαμάχην μετὰ τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος. Ἐπίσης δέν δύναται νά διορισθῆ ὡς μέλος τῆς Δ.Ε. ὅποιος ἔχει καταδικασθῆ διά κακουργηματικήν πράξιν ἢ ὅστις ἀντιτίθεται εις τούς σκοπούς καί τό καθεστῶς λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ὅπως ὀρίζονται διά τοῦ παρόντος.

3. Μέλος τῆς Δ.Ε. ἀπουσιάζον ἀδικαιολογήτως ἐπί τρεῖς (3) συνεχεῖς συνεδριάσεις μετὰ τόν διορισμόν του, ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματος τοῦ μέλους κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.

ἄρθρον 9

1. Ἡ Δ.Ε. διοικεῖ τό ὡς ἄνω ἐκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον καί διαχειρίζεται τήν περιουσίαν αὐτοῦ πρός ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν, οἱ ὁποῖοι καθορίζονται διά τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

Εἰδικώτερον ἡ Δ.Ε. εις τό πλῆσιον τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς προβαίνει εις τās ἀκολουθούσους ἐνεργείας καί εις τήν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων καί ἀποφάσεων:

α) Ἡ Δ.Ε. εἰσηγείται εις τόν Σεβ. Μητροπολίτην πρός διορισμόν καί ὁ Σεβ. Πρόεδρος διορίζει τά τέσσαρα (4) μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου διά τās ἀνάγκας καί τήν κανονικήν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος. Τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον δέν ἔχει διαχειριστικήν ἀρμοδιότητα, τά δέ πάσης φύσεως ἔσοδα τοῦ Ἱ. Ναοῦ παραδίδονται εις τόν Ταμίαν τῆς Δ.Ε. καί ἐγγράφονται εις τά διαχειριστικά βιβλία τοῦ ἐν λόγῳ Ἱ. Προσκυνήματος.

β) Ἡ καταμέτρηση τῶν παγκαρίων διενεργεῖται ὑπό τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

γ) Ἡ Δ.Ε. δύναται νά ἐκχωρήσῃ εις τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον τό ποσόν τῶν χιλίων εὐρώ (1.000 €) διά τās τρεχούσας ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ἐπί ἀποδόσει λογαριασμοῦ καί ἐπισήμων παραστατικῶν καί τούτου δαπανωμένου νά ἀνανεοῦται ἡ χορήγησις τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ.

2. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει διά τόν τρόπον καί τό εἶδος τῆς ἐπενδύσεως ἢ τῆς τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων καί προσόδων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καί ἐκποίσεως τῶν τιμαλφῶν, ὡς καί διά τήν ἀγοράν ἢ πώλησιν ἢ ὑποθήκυσιν ἀκινήτων, τά ὁποῖα προέρχονται ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν ἢ καθολικοῦ καταπιστεύματος.

3. Ἡ Δ.Ε. ἀποδέχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος πᾶσαν δωρεάν, κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν ἢ

καθολικόν καταπίστευμα, προερχόμενον ἐκ διαφόρων δωρητῶν. Συντάσσει κτηματολόγιον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ἀντίγραφον τοῦ ὁποῖου ὑποβάλλει εις τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κυθῆρων.

4. Ἡ Δ.Ε. δύναται νά ἀνακηρύσῃ μέ ἀπόφασιν τῆς Εὐεργέτας ἢ Δωρητῆς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, κατὰ τήν κρίσιν τῆς, ὡς καί ἐπίτιμα καί ἀρωγὰ μέλη.

5. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει καί ἐνεργεῖ διά λογαριασμόν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τās ἀπαραιτήτους, κατὰ τήν κρίσιν τῆς, ἐκάστην φοράν προμηθείας διά τās ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, διά τās ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ του ἐν γένει καί τῶν διερχομένων προσκυνητῶν ἢ ὄσων διαμένουν προσωρινῶς εις τοῦτο. Ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως πάντων τῶν πόρων, συμφῶνως πάντοτε πρός τās διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐν συνδυασμῷ ἐκάστην φοράν πρός τās οἰασθῆποτε ἐμφανιζόμενας ἀνάγκας καί ἐπιδιώξεις κατὰ τήν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ἔστω καί ἂν δέν προβλήγονται σχετικῶς εις τό παρόν. Κατὰ τόν αὐτόν τρόπον ἀποφασίζει καί διά τήν ἐκτέλεσιν οἰουδήποτε ἔργου, συμφῶνως πρός τās Κανονιστικῆς Διατάξεις ἐκτέλεσεως ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

6. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῶν πάσης φύσεως πόρων πρός συντήρησιν τοῦ ὄλου κτιριακοῦ συγκροτήματος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, τῶν ξενῶνων, τῶν δρόμων, τῶν πλαιοῦν, τοῦ πρασίνου, διά τήν καθαριότητα, τήν φιλοξενίαν ἐπισήμων καί μή, ἐπισκεπτῶν, δωρητῶν, ἐθελοντῶν, διά τήν ὀργάνωσιν τῆς πανηγύρεως, καί ἄλλων ἐκδηλώσεων, διά τήν συντήρησιν βυζαντινῶν ἢ μεταβυζαντινῶν εἰκόνων καί τοιχογραφῶν ἀρχαιολογικῆς σημασίας. Ἡ συμπάραστασις πρός τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων δύναται νά πραγματοποιηθῆ διά τοποθετήσεως μονίμου κυτίου, πλῆσιον του παγκαρίου, μέ τήν ἐνδειξιν «Φιλόπτωχος Μέρμηνα». Τό κυτίον τοῦτο θά διανοίγεται καί θά καταμετρεῖται τό περιεχόμενον του παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ ταμίου τῆς Δ.Ε. καί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, θά παραδίδεται δέ διά διπλοτύπου εἰσπράξεως εις τό Γεν. Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων. Ἐπίσης ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει διά τόν τρόπον καί τήν διάθεσιν τῶν πάσης φύσεως πόρων αὐτῆς πρός ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, ὡς καί διά οἰονδήποτε ἄλλον συναφῆ σκοπόν πρός ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

7. Ἡ Δ.Ε. προβαίνει εις τās ἀπαιτούμενας μελέτας καί λαμβάνει μέτρα διά τήν ἀρτίαν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Προσκυνήματος, ὡς ἐπίσης διά τήν αὐξήσιν τῶν πόρων καί τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἀσκοῦσα κατὰ πλήρη ἀρμοδιότητα πᾶσαν πρός τοῦτο ἐξουσίαν, μέ βᾶσιν πάντοτε ὅσα περιγράφονται καί ὀρίζονται διά τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Εις ειδικάς περιπτώσεις δύναται ἡ Δ.Ε. νά διορίζη καί ειδικάς ἐκάστοτε ἐπιτροπάς ὀρίζουσα ἐγγράφως τόν κύκλον τῶν ἀρμοδιοτήτων των καί τόν τρόπον λειτουργίας των, ὅπως π.χ. διά τήν μέριμναν καί τόν συντονισμόν τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ καί τήν μισθοδοσίαν του, διά τήν πρόνοιαν διά τά κτήματα καί καταστήματα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων ἢ διά τήν προμήθειαν ὑλικοῦ διά τό Ἐκθετήριον αὐτοῦ.

9. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής αὐτοῦ Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος ἢ ἕτερον μέλος τῆς Δ.Ε., ἐιδικῶς ἐξουσιοδοτημένον ὑπό τῆς Ἐπιτροπῆς διά συγκεκριμένον σκοπόν, ὡς μέλη τῆς Διοικουσης Ἐπιτροπῆς, ἐκπροσωποῦν τό ὡς ἄνω νομικόν πρόσωπον ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, ὡς καί ἐνώπιον παντός νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου.

10. Ἡ Δ.Ε. καταρτίζει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν ἐντός τοῦ μηνός Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους καί ὑποβάλλει τοῦτον πρὸς ἔγκρισιν διά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς τήν Διοικητὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καταρτίζεται καί ὑποβάλλεται ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους διά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τήν Διοικητὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἔγκρισιν. Τόν Προϋπολογισμόν καί τόν Ἀπολογισμόν συνυπογράφουν καί τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, παριστάμενα κατὰ τὰς συνεδριάσεις. Ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ καί Ἀπολογισμοῦ τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον δύναται νά διατυπώσῃ παρατηρήσεις.

11. Οἱ πόροι τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων κατατίθενται εἰς οἰανδήποτε ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνεγνωρισμένην Τράπεζαν. Ἡ Δ.Ε. δι' ἀποφάσεως αὐτῆς καθορίζει ἐν ποσόν, τό ὅποιον κρατεῖ ὁ ταμίης διά τὰς ἀμέσους ἀνάγκας ὑπὸ μορφήν παγίας προκαταβολῆς.

12. Ἡ Δ.Ε. δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, τόν ὅποιον θά καταρτίσῃ δι' ἀποφάσεώς της, δύναται νά καθορίσῃ καί ἐξειδικεύσῃ θέματα ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν διαχείρισιν τοῦ ὑλικοῦ, τήν ἀπογραφὴν, τόν τρόπον εἰσπράξεως καί τόν τρόπον πληρωμῆς καί πᾶσαν λεπτομέρειαν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν διοίκειν καί λειτουργίαν τοῦ παρόντος Ἱεροῦ Προσκυνημάτων.

13. Ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει διά πᾶν θέμα προκύπτον καί ἀφορῶν εἰς τό ὡς ἄνω Ἱερὸν Προσκύνημα, ἔστω καί ἂν δέν προβλέπεται σχετικῶς διά τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 10

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ὡς Πρόεδρος:

α) Καταρτίζει τήν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε., κατόπιν εἰσπηγήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως, καί συγκαλεῖ τήν Δ.Ε. ἐκτάκτως, ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ ἀνάγκη, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω.

β) Φροντίζει μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς Δ.Ε. διά τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, καί

γ) Ὑπογράφει μετὰ τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν, ὡς καί πᾶν ἕτερον σχετικόν ἔγγραφο, τό ὅποιον ἀφορᾷ εἰς τήν διαχείρισιν καί τήν ἐν γένει δραστηριότητα τοῦ Προσκυνηματος.

2. Τά ἐιδικώτερα καθήκοντα τοῦ γενικοῦ καί τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως τῆς Δ.Ε. καί τοῦ Ταμίου ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε.

3. Ὁ εἰδικὸς γραμματεὺς ἐπιβλέπει τήν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ὁ δέ ταμίης τηρεῖ ἅπαντα τὰ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενα βιβλία.

4. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς μετὰ τοῦ ταμίου εἰσηγοῦνται πρὸς τήν Δ.Ε. τὰ τῆς διαχειρίσεως καί ἀξιοποιήσεως τῶν τιμαλφῶν καί τῶν λοιπῶν ἀφιερωμάτων. Τά τιμαλφῆ εἴτε ἐκποιοῦνται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Δ.Ε. εἴτε, ἐφ' ὅσον χαρακτηρισθοῦν ὅτι ἔχουν ἰδιαιτέραν σημασίαν ἢ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν, καταγράφονται καί φυλάσσονται ἢ προβάλλονται ἀναλόγως.

ἄρθρον 11

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τηρεῖ τὰ ἐξῆς διαχειριστικά βιβλία:

1. Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων
2. Διπλότυπα Ἐντάλματα Πληρωμῶν
3. Βιβλίον Πρακτικῶν
4. Βιβλίον Ταμίου
5. Καθολικόν Ἐσόδων - Ἐξόδων
6. Βιβλίον Τιμαλφῶν καί λοιπῶν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων καί Κτηματολόγιον, ἀπάντων τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Διά πᾶσαν εἰσπραξίν ἐκδίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως, διά πᾶσαν δέ πληρωμὴν Ἐντάλμα Πληρωμῆς. Τά Γραμμάτια εἰσπράξεων καί τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς ἀριθμοῦνται καί θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Τά ἐκδιδόμενα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καί Ἐντάλματα πληρωμῆς εἰς ἃ ἐπισυνάπτονται πάντα τὰ δικαιολογητικά, φέρουν τήν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καί τοῦ ταμίου τῆς Διοικουσης Ἐπιτροπῆς.

ἄρθρον 12

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων διατίθενται:

1. Διά τήν ἀνέγερσιν, συντήρησιν, ἐξωραϊσμόν καί ἐπέκτασιν αὐτοῦ καί τῶν ἀκινήτων του.

2. Διά τήν μισθοδοσίαν τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ ἀναγκαίου διά τήν λειτουργίαν, διοίκειν, διαχείρισιν καί εὐπρέπειαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, πλὴν τοῦ Ἐφημερίου, ἐφ' ὅσον οὗτος μισθοδοτεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

3. Διά τήν κατά τό δυνατόν προαιρετικήν ένίσχυσιν κοινωφελῶν καί Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων καί τῆς νήσου τῶν Κυθῆρων.

4. Διά τήν προμήθειαν τῶν ἀπαραιτήτων ἐπίπλων, σκευῶν καί βιβλίων.

ἄρθρον 13

1. Τό ἐν λόγῳ Ἱερόν Προσκύνημα ὡς ἐκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον τοῦ ν. 590/1977, θρησκευτικοῦ καί κοινωφελοῦ σκοποῦ, μή ἐπιχορηγούμενον ὑπό τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξαιρεῖται τῶν διατάξεων περί λογιστικοῦ τῶν ΝΠΔΔ (ν.δ. 496/1974) καί τὰς διατάξεις περί δημοσίου τομέως καί Γενικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρός τήν ὀργάνωσιν καί διοίκησίν του, τήν ἐν γένει περιουσιακὴν καί λογιστικὴν διαχείρισίν του. Τό ὡς ἄνω νομικόν πρόσωπον ἀπολαύει τῶν εὐεργετημάτων, ἀτελειῶν, διευκολύνσεων, ἀπαλλαγῶν, τὰ ὅποια ἰσχύουν κάθε φορά γιά τὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

2. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τήν παρόντα Κανονισμόν οὐδεμίαν ἔχει ἰσχύν διά τό Ἱερόν Προσκύνημα. Διά πᾶν μή προβλεπόμενον ὑπό τῆς παρούσης περί τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων «Ἡ Ἁγία Μόνη» ἀποφασίζει ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

ἄρθρον 14

Α) Αἱ θέσεις διακονίας, ὑπηρεσίας καί ἐργασίας εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα εἶναι:

Μία (1) θέσις Ἱερέως.

Β) Προσωπικό μέ σύμβασιν:

1. Μία (1) θέσις Ἱεροψάλτου
2. Μία (1) θέσις καθαριστρίας
3. Μία (1) θέσις φύλακος

Γ) Τό ὡς ἄνω νομικόν πρόσωπον δύναται νά προσλαμβάνη προσωπικόν μέ σχέσιν ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου πρός κάλυψιν τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, κυρίως κατά τήν περίοδον ἀπό Ἀπριλίου ἕως Νοεμβρίου, δι' ἀπόφασεως τῆς Δ.Ε.

Δ) Διά τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας, τόν ὁποῖον θά ἀποφασίσῃ ἡ Δ.Ε., θά καθορισθοῦν ἐιδικότε-

ρον αἱ ἀρμοδιότητες, τὰ καθήκοντα καί αἱ πρόσθετοι ἀμοιβαί τοῦ προσωπικοῦ, εἰς τό πλῆθισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων. Εἰς τό Ἱερὸν Προσκύνημα δύναται νά διαβιοῖ μέ ἀπόφασιν τοῦ ἐπιχωρίου Σεβ. Μητροπολίτου Μοναστική Συνοδεία διά τήν διακονίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων (καθημεριναί Ἀκολουθία - ἐξυπηρέτησις Ἱεροῦ Ἀναλογίου - εὐπρεπισμός Ἱεροῦ Μοναστηριακοῦ συγκροτήματος - ὑποδοχὴ καί ξενάγησις προσκυνητῶν κ.λπ.).

ἄρθρον 15

Ἡ θτεία τοῦ ὑφισταμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Ε.Π.Κ.Α., ἀναφορικῶς πρός τήν διοίκησιν καί διαχείρισιν τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων, θεωρεῖται λήξασα μέ τήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἐξακολουθεῖ ὁμως ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἕως τοῦ διορισμοῦ τῆς νέας Δ.Ε. ὑπό τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 16

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσίευσεως αὐτοῦ διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 17

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ἢ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Προσκυνημάτων.

Ὁ Κανονισμός αὐτός νά δημοσιευθῇ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 8 Φεβρουαρίου 2018

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 5859/275/7.2.2018

Άναγνώρισις συστάσεως Ἱερᾶς Μονῆς
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 258/12.12.2017 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίου,
3. τὴν ἀπὸ 5.2.2018 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας - Κολοκοτρῶνη Νέας Ἐκκλησιούλας Ἀρκαδίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως (μὲ παλαιὰ ὄνομασία «Ἱε-

ρά Μονή Παναγίας» ἢ «Ἁγία Μονή»), μὲ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Νέας Ἐκκλησιούλας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιτος Μεγαλοπόλεως, τοῦ Δήμου Μεγαλοπόλεως, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιτος Ἀρκαδίας, τῆς Περιφέρειας Πελοποννήσου, ἰδρυθείσης τὸ ἔτος 1841 ὑπὸ τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρῶνη, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐντετοιχισμένης ἐπιγραφῆς εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἡ παροῦσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Φεβρουαρίου 2018

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 249/382/15.2.2018

**Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως»**

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καὶ τὸ ἄρθρο 68 παρ. 1, ὑποπαρ. 5 τοῦ Ν. 4235/2014,

2. τὴν πρόνοιαν τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, διὰ παντός χρῆστοῦ καὶ προσφόρου μέσου, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνες καὶ τοὺς νόμους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ.Υ14/35/7.1.2018 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου,

5. τὴν ἀπὸ 25.1.2018 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ

6. τὴν ἀπὸ 5.2.2018 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

συνιστᾷ ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως», ἡ λειτουργία, διοικήσεις καὶ διαχειρίσεις τοῦ ὁποίου θὰ διέπονται ὑπὸ τοῦ ἐπόμενου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός συστάσεως καὶ λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Βυζαντινῆς
καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως»

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

1. Συνιστᾶται στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἀλεξανδρουπόλεως ἐκκλησιαστικό μορφωτικό - πολιτιστικό Ἰδρυμα

μέ τὴν ἐπωνυμία «Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως», ὡς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, μέ νομική καὶ λειτουργική αὐτοτέλεια, ἀνεξαρτησία καὶ διαχείριση, ὑπαγόμενο στήν πνευματικὴ δικαιοδοσία καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

2. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ἡ δημοτικὴ κοινότητα Ἀλεξανδρουπόλης τῆς δημοτικῆς ἐνότητος Ἀλεξανδρουπόλης τοῦ δήμου Ἀλεξανδρουπόλης τῆς περιφερειακῆς ἐνότητος Ἑβρου τῆς περιφέρειας Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ συγκεκριμένα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἴνου ἀριθμὸς 5. Ἡ ἔδρα δύναται νὰ μεταφέρεται σὲ ἄλλη ὁδὸ καὶ ἀριθμὸ ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., χωρὶς τροποποίηση τοῦ παρόντος. Τὸ Ἰδρυμα δύναται νὰ δημιουργεῖ παραρτήματα σὲ ὁποιαδήποτε δημοτικὴ ἐνότητα καὶ οἰκισμό τοῦ δήμου Ἀλεξανδρουπόλης ἢ ἄλλου δήμου τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

3. Τὸ Ἰδρυμα διαθέτει δική του σφραγίδα, στήν ὁποία ἀναγράφεται ἡ ἐπωνυμία καὶ τὸ ἔτος σύστασης.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

1. Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ διάσωση, προβολή, διδασκαλία καὶ διάδοση τῆς μουσικῆς παράδοσης τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἰδιαίτερα στὴ νεολαία καὶ στὸ πεδίο τῆς βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ τῆς παραδοσιακῆς - λαϊκῆς μουσικῆς, καθὼς καὶ τῆς συνολικότερης προβολῆς τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ διαπαιδαγώγηση τῆς νεολαίας μέ τίς ἀξίες τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς παράδοσης.

2. Μέσα γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ εἶναι:

α) Ἡ σύσταση καὶ λειτουργία Σχολῆς Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν - λαϊκῶν ὀργάνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως διαρθρωμένη σὲ τμήματα: Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς

- β) Ό συντονισμός των μουσικών συνόλων της Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως
- γ) Ἡ ψηφιοποίηση ἀρχαιακοῦ ὑλικοῦ Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς
- δ) Διοργάνωση ἐκπαιδευτικῶν - ἐρευνητικῶν σεμιναρίων - συνεδρίων ἐκδηλώσεων
- ε) Ἐκδόσεις βιβλίων (λειτουργικά, ἐκπαιδευτικά, ἱστορικά, βιογραφικά), ὀπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ, περιοδικοῦ τύπου, καθὼς καί ἡ δημιουργία καί ἀνάπτυξη ἱστοσελίδας
- στ) Ἡ σύσταση καί λειτουργία Βιβλιοθήκης στό πλαίσιο ἐξυπηρέτησης τοῦ ἄνω κύριου σκοποῦ του
- ζ) Κάθε ἄλλο μέσο πού ὑπηρετεῖ τόν σκοπό τοῦ Ἰδρύματος

ἄρθρον 3

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τό Ἐκκλησιαστικό Μορφωτικό Πολιτιστικό Ἴδρυμα μέ τήν ἐπωνυμία «Ἐκκλησιαστικό Ἴδρυμα Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως», τό ὁποῖο θά λειτουργεῖ ὡς αὐτοτελές λειτουργικῶς καί διοικητικῶς Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), ὑπαγόμενο στή διοικητική ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, διοικεῖται ἀπό τριμελές Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.), Πρόεδρος τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως, ἀναπληρούμενος, γιά τήν περίπτωση κωλύματός του, ἀπό τόν ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

2. Ἡ θητεία τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, ἐνῶ τά μέλη του διορίζονται ἀπό τόν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως.

3. Ἀπαραίτητα προσόντα γιά τό διορισμό των λοιπῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι:

- Πτυχίο ἀνώτατης ἐκπαίδευσης (Α.Ε.Ι. ἢ Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστική Ἀκαδημία).
- Ἀποδεδειγμένη ἐνασχόληση καί προσφορά στόν τομέα τοῦ Πολιτισμοῦ.

4. Κατά τήν πρώτη συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ., μετά τό διορισμό του, συγκροτεῖται σέ σῶμα καί ἐκλέγονται ὁ Γραμματέας καί ὁ ταμίας.

5. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικά μία (1) φορά κάθε τέσσερις μῆνες, καί ἔκτακτα κάθε φορά πού τό ἐπιβάλλουν οἱ ἀνάγκες. Ἡ σύγκληση τοῦ ἐκτάκτου Δ.Σ. γίνεται εἴτε ἀπό τόν Πρόεδρο ἢ Προεδρεύοντα, εἴτε ἐφ' ὅσον τό ζητήσουν ἐγγράφως δύο (2) μέλη τοῦ Δ.Σ.

6. Σέ περίπτωση κωλύματος τοῦ Προέδρου, στή συνεδρίαση προεδρεύει ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

7. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφία, ἐνῶ σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου (ἢ Προεδρεύοντος).

ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος

1. Τό Δ.Σ. ἀποφασίζει γιά κάθε θέμα πού ἀφορᾶ στήν ὀργάνωση, στή διοίκηση, στή λειτουργία καί στή διαχείριση τῶν οικονομικῶν καί τῶν περιουσιακῶν θεμάτων τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ διαχείριση τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος γίνεται μέ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. πού λαμβάνονται μέ ἀμιγῶς ἐκκλησιαστικά καί οικονομικά κριτήρια καί μέ ἀποκλειστικό γνώμονα τήν λυσιτελέστερη, ταχύτερη καί ἀσφαλέστερη ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, τηρουμένων τῶν ἀρχῶν τῆς χρηστῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων του καί τῆς διαφάνειας.

2. Πρός τόν σκοπό αὐτό, τό Δ.Σ. δύναται νά συνάπτει ἐλευθέρως καί μέ τούς ὄρους, πού αὐτό προκρίνει ὡς καταλληλότερους, τίς ἀναγκαῖες γιά τήν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος συμβάσεις παντός εἶδους, ποσοῦ καί ἀντικειμένου καί ἐιδικότερα νά ἀναθέτει μελέτες, νά συνάπτει συμβάσεις ἔργου, παροχῆς ὑπηρεσιῶν, ἐργασίας καί ὁποιαδήποτε ἄλλη σύμβαση κρίνεται ἀναγκαία γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, νά παρακολουθεῖ τήν ἐφαρμογή τους καί νά τίς ἐκτελεῖ, καί νά ἐκπροσωπεῖ τό Ἴδρυμα ἐνώπιον παντός τρίτου στίς συναλλακτικές του ἐπαφές καί δοσοληψίες καί νά διενεργεῖ κάθε ἀπαραίτητη κατά τήν κρίση του νομική καί ὑλική πράξη καί ἐνέργεια, στό πλαίσιο τῶν ἀρμοδιοτήτων του.

3. Τό Δ.Σ. συντάσσει τόν ἐτήσιο Προϋπολογισμό καί τόν Ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος καί ὑποβάλλει αὐτούς πρὸς ἔγκριση ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, προσλαμβάνει καί ἀπολύει τό ἀπαραίτητο γιά τήν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος προσωπικό, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις, καί καθορίζει τό ὕψος τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις.

4. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐκπροσωπεῖ τό Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς, δικαστικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καί οἰασδήποτε ἄλλης ἀρχῆς, καί ὑπογράφει τήν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος, λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων καί συντονίζει τά μέλη τοῦ Δ.Σ. γιά τήν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

5. Τό Δ.Σ. ὑπόκειται στήν ἐποπτεία καί τόν ἔλεγχο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, τούς σκοπούς τῆς ὁποίας ἐπικουρεῖ. Τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο δύναται νά ὀρίσει κατάλληλο ὀρκωτό ἢ μὴ ἐλεγκτή δυνάμενο νά ἀσκεῖ τόν ἔλεγχο διαχειρίσεως τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 5

Ὄργάνωση τοῦ Ἰδρύματος - Γενική Διεύθυνση - Τμήματα Προσωπικό - Παραρτήματα - Διοικητική Ἐποπτεία

α. Γιά τήν πληρέστερη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος θεσπίζεται θέση Διευθυντῆ, τόν ὁποῖο ὀρίζει τό Διοικητικό

Συμβούλιο του Ίδρυματος. Ο Διευθυντής έχει τή μερίμνα για τήν εκτέλεση τών αποφάσεων του Δ.Σ. πού άφορουν στήν όργάνωση καί τή λειτουργία του καί δύναται νά εκπροσωπεί αυτό ένώπιον κάθε άρχης, ύστερα από σχετική έξουσιοδότηση πού λαμβάνει από τόν Πρόεδρο. Ο Διευθυντής συντονίζει τή λειτουργία τών Τμημάτων του Ίδρυματος, εισηγείται στό Δ.Σ. τή σύσταση νέων τμημάτων, συνεργάζεται μέ τούς ύπευθύνους τών Τμημάτων καί τό προσωπικό του Ίδρυματος. Ο Διευθυντής είναι συγχρόνως καί Ύπεύθυνος του Τμήματος Βυζαντινής Μουσικής του Ίδρυματος. Ο Διευθυντής συμμετέχει στίς συνεδριάσεις του Δ.Σ. χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Γιά τήν θέση Διευθυντή άπαιτούνται τά ακόλουθα προσόντα:

- Νά είναι πτυχιούχος άνώτατης εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι. ή Άνωτάτη Έκκλησιαστική Άκαδημία).
- Νά πληροί τίς προϋποθέσεις του ΒΔ 16/1966 όπως έχει τροποποιηθεί καί ισχύει, όσον άφορά στήν κατοχή θέσεως Διευθυντή Σχολής Βυζαντινής Μουσικής.

β. Γιά τήν καλύτερη λειτουργία του Τμήματος Παραδοσιακής Μουσικής συνιστάται θέση Ύπευθύνου Τμήματος Παραδοσιακής Μουσικής, ό όποιος συντονίζει καί έποπτεύει τή λειτουργία του Τμήματος Παραδοσιακής Μουσικής, τά Μουσικά Σύνοδα Παραδοσιακής Μουσικής, όργανώνει τίς εκδηλώσεις καί τίς συναυλίες του Τμήματος Παραδοσιακής Μουσικής, συνεργάζεται μέ αντίστοιχους φορείς, έπιμελείται τών ήχογραφήσεων καί τών εκδόσεων του Μουσικού Τμήματος Παραδοσιακής Μουσικής, τής Ψηφιοποίησης τών άρχείων τής Παραδοσιακής Μουσικής καί γενικά κάθε δραστηριότητας του Τμήματος Παραδοσιακής Μουσικής.

Ο Ύπεύθυνος Τμήματος Παραδοσιακής Μουσικής πρέπει νά διαθέτει τά ακόλουθα προσόντα:

- Νά είναι πτυχιούχος Άνωτάτου Εκπαιδευτικού Ίδρυματος (Α.Ε.Ι.) Μουσικών Σπουδών μέ κατεύθυνση τήν Έλληνική Παραδοσιακή Μουσική.

γ. Μέ άπόφαση του Δ.Σ., ύστερα από εισηγήση τών Ύπευθύνων τών Τμημάτων Βυζαντινής καί Παραδοσιακής Μουσικής καί αναλόγως τών άναγκών του Ίδρυματος καί τής λειτουργούσης Μουσικής Σχολής, προσλαμβάνεται τό άπαιτούμενο προσωπικό, διδακτικό καί διοικητικό, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις. Τό προσωπικό του Ίδρυματος διακρίνεται σε έθελοντικό καί έμμισθο (μερικής ή πλήρους άπασχολήσεως). Τό έμμισθο προσωπικό προσλαμβάνεται, άπασχολείται, άμείβεται καί παύεται από τό Δ.Σ., σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τής εργατικής νομοθεσίας. Ο άπαραίτητος για τή λειτουργία του Ίδρυματος αριθμός προσωπικού καί τά καθήκοντα αυτού καθορίζονται μέ άποφάσεις του Δ.Σ. ύστερα από εισηγήση τών ύπευθύνων τών τμημάτων βυζαντινής καί παραδοσιακής μουσικής.

Άρθρον 6 Πόροι του Ίδρυματος

1. Πόροι του Ίδρυματος είναι:

- α) Οι ύπέρ αυτού προσφορές τής Ήρας Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως, τών Ήρων Μονών καί τών Ήρων Ναών αυτής.
- β) Οι έπιχορηγήσεις του κράτους καί τών ειδικών προγραμμάτων τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως, τίς όποιές τό Ίδρυμα θά εισπράττει βάσει τής κειμένης νομοθεσίας.
- γ) Δωρεές, κληρονομίες καί χρηματοδοτήσεις από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο.
- δ) Τόκοι από καταθέσεις.
- ε) Τό δικαίωμα έγγραφής καί ή μηνιαία εισφορά τών σπουδαστών στή Μουσική Σχολή.
- στ) Έσοδα από τίς μουσικές εκδόσεις, έφ' όσον αυτά δέν διατίθενται για κάποιο συγκεκριμένο σκοπό.
- ζ) Κάθε έσοδο τό όποίο προέρχεται από νόμιμη καί χρηστή πηγή καί συμφωνεί μέ τούς σκοπούς τής σχολής.

2. Η διαχείριση καί κατανομή τών οικονομικών πόρων γίνεται από τό Δ.Σ. του Ίδρυματος, ό δέ έλεγχος από τά άρμόδια έλεγκτικά όργανα τής Ήρας Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως, κατά τίς κείμενες διατάξεις.

3. Τό Δ.Σ. του Ίδρυματος ύποχρεούται νά συντάσσει τόν έτήσιο Προϋπολογισμό καί Άπολογισμό, τούς όποιους ύποβάλλει για έγκριση στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

Άρθρον 7 Τροποποίηση του Κανονισμού

Ο παρών Κανονισμός τροποποιείται μέ άπόφαση τής Ήρας Συνόδου τής Εκκλησίας τής Ελλάδος, ύστερα από πρόταση του Μητροπολίτη Άλεξανδρουπόλεως, κατόπιν άπόφασης του Δ.Σ. μέ πλειοψηφία 2/3.

Άρθρον 8

1. Τό παρόν Έκκλησιαστικό Ίδρυμα καταργείται, όταν καθίσταται άδύνατη ή λειτουργία του ή δέν εκπληρώνει τίς εκκλησιολογικές προϋποθέσεις καί τήν άποστολή του, ή παρεκκλίνει τών σκοπών του. Η άπόφαση καταργήσεως του λαμβάνεται από τήν Ήρα Σύνοδο, ύστερα από πρόταση του Μητροπολίτη Άλεξανδρουπόλεως, κατόπιν άποφάσεως - αιτήσεως του Δ.Σ. του Ίδρυματος. Τό Ίδρυμα καταργείται από τής δημοσίευσής τής άποφάσεως τής Δ.Ι.Σ. στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί τό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Σέ περίπτωση διαλύσεως του Ίδρυματος όλόκληρη ή κινητή καί άκίνητη περιουσία του Ίδρυματος περιέρχεται αυτοδίκαια στό Νομικό Πρόσωπο τής Ήρας Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως.

3. Για όποιοδήποτε θέμα πού δέν ρυθμίζεται ειδικώς από τόν παρόντα Κανονισμό λειτουργίας του Ίδρυματος ισχύει τεκμήριο άρμοδιότητας του Δ.Σ. νά τό ρυθμίζει μέ τίς σχετικές άποφάσεις του.

Άρθρον 9

Ίσχύς του παρόντος Κανονισμού

Ο παρών Κανονισμός ισχύει από της δημοσίευσής αυτού εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και εις τό επίσημον Δελτίον της Εκκλησίας της Ελλάδος Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 10

Κάλυψις δαπάνης

Εκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου δέν προκαλεῖται δαπάνη εις βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ νομι-

κοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως. Οἰαδήποτε μελλοντική δαπάνη θά ἐγγράφεται στόν οἰκεῖο Προϋπολογισμό.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῇ εις τήν Έφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 5.2.2018

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Αριθμ. 811/653/20.3.2018

**Κανονισμός Λειτουργίας
του Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἑπωνυμίαν:
«Ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις - Κέντρο Ἐπικοινωνίας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης»**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τά ἄρθρα 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καί τό ἄρθρο 68 παρ. 1, ὑποπαρ. 5 τοῦ Ν. 4235/2014,

2. τήν πρόνοιαν τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρ τοῦ κατά Χριστόν βίου τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, διά παντός χρστοῦ καί προσφόρου μέσου, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπό τό Εὐαγγέλιον, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς νόμους,

3. τās ὑφισταμένες κοινωνικές, ποιμαντικές καί πνευματικές ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης,

4. τήν ὑπ' ἀριθ. 75/163/15.2.2018 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου,

5. τήν ἀπό 2.3.2018 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

6. τήν ἀπό 14.3.2018 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἐπιφέρει

ἐγκρίνει τόν Κανονισμό λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπό τήν ἑπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις - Κέντρο Ἐπικοινωνίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης», ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός Λειτουργίας

τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἑπωνυμίαν:
«Ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις - Κέντρο Ἐπικοινωνίας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης»

Ἐπιφέρει

Σύσταση, ἑπωνυμία, ἔδρα

Τό ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα μέ τήν ἑπωνυμία «Ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις - Κέντρο Ἐπικοινωνίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης», συσταθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/24.3.1997 Πράξεως τοῦ Σεβα-

σμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου (ΦΕΚ 297/Β /11.4.1997), ἀποτελεῖ ἐφ' ἑξῆς νομικό πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977, ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ καί ἰσχύουν, μή κερδοσκοπικῆς χαρακτῆρα, τό ὁποῖο ἐπικουρεῖ τό ἐν γένει κοινωνικό, φιλιανθρωπικό καί πνευματικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης. Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ἡ πόλις τῆς Σπάρτης, καί συγκεκριμένα τά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης, ἡ δέ διοίκηση καί διαχείριση αὐτοῦ πραγματοποιεῖται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἐπιφέρει

Σκοπός τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ διοργάνωση, κατά τοὺς θερινούς μῆνες κάθε ἔτους, Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων γιά μαθητές, μαθήτριες, φοιτητές, φοιτήτριες, καί ἐργαζόμενους νέους, στίς ὁποῖες, μαζί μέ τήν εὐχάριστη καί ὑγιεινή θερινή διαμονή, θά προσφέρεται Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστική ἀγωγή.

β) Ἡ διοργάνωση συναντήσεων σέ μητροπολιτικό καί διαμνημονιακό ἐπίπεδο μέ σκοπό τήν ἐπικοινωνία, καθώς καί τήν ἀνάπτυξη καί συζήτηση θεολογικῶν καί ἀλλῶν θεμάτων.

γ) Ἡ διοργάνωση Ἱερατικῶν Συνάξεων γιά τήν ἐπιμόρφωση τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Ἡ φιλοξενία διαφόρων κοινωνικῶν ὁμάδων, πού προέρχονται ἀπό τίς Ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀλλῆ καί ἀπό ἀλλοῦς κοινωνικούς φορεῖς πού ἐπιθυμοῦν τήν προσωπική ἐπικοινωνία τῶν μελῶν τους καί τήν ἀπό κοινοῦ ἀντιμετώπιση καί συζήτηση θεμάτων πού τίς ἀφοροῦν.

Στίς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος μποροῦν νά φιλοξενηθοῦν Κατασκηνώσεις καί ἀλλῶν Μητροπόλεων ἢ Ἐνοριῶν τους.

Οἱ ὁμάδες πού δέν προέρχονται ἀπό τό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ ἀπό τίς Ἐνορίες της, προκειμένου νά φιλοξενηθοῦν στό Ἰδρυμα, ἔχουν τήν ὑποχρέωση νά συμ-

περιλάβουν στο πρόγραμμά τους την παρουσία εκπροσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως.

Άρθρον 3

Διοίκηση του Εκκλησιαστικού Ίδρύματος

1. Το Ίδρυμα «*Εκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις - Κέντρο Έπικοινωνίας της Ιεράς Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης*», ως Ίδρυμα της Ιεράς Μητροπόλεως, έχει άμεση και αποκλειστική εξάρτηση από αυτή και μόνον. Διοικείται από πενταμελή Διοικούσα Έπιτροπή, που απαρτίζεται από τόν εκάστοτε Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης ως Πρόεδρο, από δύο Κληρικούς της Ιεράς Μητροπόλεως και από δύο λαϊκούς, που διορίζονται από τόν Μητροπολίτη για μία τριετία. Τόν Πρόεδρο, όταν απουσιάζει, αναπληρώνει ο νόμιμος αναπληρωτής του.

2. Το αξίωμα των μελών της Διοικούσης Έπιτροπής του Ίδρύματος είναι τιμητικό και άμισθο.

3. Η αντικατάσταση κάποιου μέλους της Διοικούσης Έπιτροπής πριν από τή λήξη της θτείας του ή ο επαναδιορισμός του μετά από τή λήξη της έναπόκειται στην κρίση του Μητροπολίτου.

4. Η Διοικούσα Έπιτροπή κατά τήν πρώτη της συνεδρία εκλέγει εκ των μελών της τόν γραμματέα και τόν ταμία του Ίδρύματος.

5. Η Διοικούσα Έπιτροπή αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά στην εύρυθμη λειτουργία του Ίδρύματος και δύναται να συγκροτεί επιτροπές για τή μελέτη και διοργάνωση διαφόρων Έκδηλώσεων.

6. Το Ίδρυμα εκπροσωπείται από τόν Μητροπολίτη, ως Πρόεδρό του, ή από τό νόμιμο αναπληρωτή του σε όλες τις έννομες σχέσεις τους και σε όλες τις Αρχές, Δημόσιες ή μή, ο οποίος και υπογράφει όλα τά έγγραφα και τις συμβάσεις.

7. Το προσωπικό που μεριμνά για τις πρακτικές ανάγκες του Ίδρύματος υπό τήν έποπτεία της Διοικούσης Έπιτροπής, αποτελείται από ιεραποστολικά πρόσωπα, τά οποια προσφέρουν ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες τους (έθελοντές). Στην περίπτωση που δεν υπάρχουν τέτοια πρόσωπα ή Διοικούσα Έπιτροπή συνάπτει συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, πλήρους ή μερικώς απασχόλησης, ή συμβάσεις έργου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

Άρθρον 4

Πόροι του Εκκλησιαστικού Ίδρύματος

1. Πόροι του Ίδρύματος είναι οι εκάστοτε επιχορηγήσεις της Ιεράς Μητροπόλεως, του Κράτους, Δήμων και Κοινοτήτων, Οργανισμών, Ιερών Ναών, Μονών, του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου, δωρεές ιδιωτών, οι εισφορές των κοινωνικών ομάδων που φιλοξενούνται στο Ίδρυμα και δεν ανήκουν σε φορείς της Ιεράς Μητροπό-

λεως, καθώς και οι εισφορές των γονέων και κηδεμόνων των κατασκηνωτών, τό ύψος των οποίων για κάθε έτος καθορίζεται από τήν Διοικούσα Έπιτροπή, καθώς και τά έσοδα εκ της διαχείρισης της κινητής και άκινήτου περιουσίας του Ίδρύματος.

2. Τά έσοδα κατατίθενται σε τραπεζικό λογαριασμό επί ονόματι του Ίδρύματος και έκταμιεύονται κατόπιν απόφασης της Διοικούσης Έπιτροπής.

Άρθρον 5

Διαχείριση Οικονομικών

1. Το Ίδρυμα έχει δική του διαχείριση και τηρεί τά εξής βιβλία: Πρωτόκολλο Αλληλογραφίας, Βιβλίο Πράξεων της Δ.Ε., τά απαραίτητα βιβλία διαχείρισης (Βιβλίο Έσόδων - Έξοδων, Γραμμάτια Εισπράξεων και Έντάγματα Πληρωμών, Βιβλίο Κτηματολογίου, Βιβλίο Αποθήκης κ.λπ.) και Βιβλίο Κατασκηνωτών, στο οποίο αναγράφονται τά πλήρη στοιχεία των κατασκηνωτών και των στελεχών κάθε κατασκηνωτικής περιόδου. Τά διαχειριστικά βιβλία τηρούνται, κατά τεκμήριο, από τόν γραμματέα και τόν ταμία του Ίδρύματος, εκτός και εάν όρισει άλλως ή Διοικούσα Έπιτροπή.

2. Ο ταμίας του Ίδρύματος δύναται να κρατεί χρηματικό ποσό μέχρι τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ για τήν κάλυψη των τρεχουσών δαπανών.

3. Η Διοικούσα Έπιτροπή στο τέλος των κατασκηνωτικών περιόδων κάθε έτους συντάσσει Απολογισμό γι' αυτές και στο τέλος κάθε έτους συντάσσει Απολογισμό για όλο τό έτος και όλες τις δραστηριότητες του Ίδρύματος, καθώς και τόν Προϋπολογισμό του επομένου έτους και τά υποβάλλει στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο για έλεγχο και έγκριση.

Άρθρον 6

Σφραγίδα του Εκκλησιαστικού Ίδρύματος

Τό Εκκλησιαστικό Ίδρυμα έχει δική του στρογγυλή σφραγίδα, που αναγράφει στον πρώτο κύκλο: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ» και στον έσωτερικό: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ», και στο κέντρο φέρει σταυρό.

Άρθρον 7

Κατασκηνωτές και Διοικητικό Προσωπικό

1. Στις Εκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις γίνονται δεκτοί μαθητές, μαθήτριες, φοιτητές, φοιτήτριες και εργαζόμενοι νέοι, που προέρχονται από τήν περιφέρεια της Ιεράς Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης, ή παιδιά των όμογενών μας. Ο αριθμός τους μπορεί να συμπληρώνεται από κατασκηνωτές που προέρχονται από άλλες Μητροπολιτικές περιφέρειες. Οι κατασκηνωτικές περιοδοί κάθε έτους (χωριστά για άγόρια και κορίτσια) και ο αριθμός και τά κριτήρια επιλογής των κατασκηνωτών για κάθε περίοδο αποφασίζονται από τή Διοικούσα Έπιτροπή.

2. Μέ απόφαση του Μητροπολίτου ορίζεται κληρικός ή λαϊκός Γενικός Υπεύθυνος Λειτουργίας των Κατασκηνώσεων, ο οποίος έχει την ευθύνη για την υλοποίηση των αποφάσεων του Δ.Σ., φροντίζει για την εκτέλεση όλων των αναγκαίων προπαρασκευαστικών εργασιών για τη λειτουργία των Κατασκηνώσεων, επιβλέπει την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία των Κατασκηνώσεων και μεριμνά εν γένει γι' αυτήν.

3. Τό διοικητικό προσωπικό της Κατασκηνώσεως αποτελείται από τον Αρχηγό, τον Υπαρχηγό και τους ομάδρχες, οι οποίοι είναι φοιτητές ή πτυχιούχοι Ανωτέρων ή Ανωτάτων Σχολών ή υποψήφιοι Κληρικοί. Υπεύθυνος κάθε κατασκηνωτικής περιόδου είναι ένας Ιερέας που θα είναι και ο Πνευματικός των κατασκηνωτών και ορίζεται από τον Μητροπολίτη. Ο Μητροπολίτης επιλέγει τον Αρχηγό και εκείνος επιλέγει τα υπόλοιπα στελέχη της κατασκηνωτικής περιόδου, τα οποία προτείνει στη Διοικούσα Επιτροπή για έγκριση.

Τό διοικητικό προσωπικό που έγκρίνεται από την Δ.Ε. λαμβάνει διοριστήριο από τον Μητροπολίτη και έχει όλη την ευθύνη για την καλή λειτουργία της Κατασκηνώσεως και την εφαρμογή του προγράμματος. Είναι υπόλογο απέναντι στον Μητροπολίτη και την Διοικούσα Επιτροπή, στην οποία μετά τό τέλος της κατασκηνωτικής περιόδου, ο Αρχηγός της είναι υποχρεωμένος να υποβάλει λεπτομερή έκθεση πεπραγμένων.

Άρθρον 8

Κατάργησης του Εκκλησιαστικού Ίδρύματος

1. Τό παρόν Ίδρυμα καταργείται μέ απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου ύστερα από αιτιολογημένη

απόφαση του Δ.Σ. αυτού, παρόντων του Προέδρου και όλων των μελών, που έγκρίνεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, όταν δέν εκπληρώνει την αποστολή του ή καταστεί ανέφικτη ή λειτουργία του.

2. Σέ περίπτωση κατάργησης του Ίδρύματος κάθε κινητό και ακίνητο περιουσιακό στοιχείο του Ίδρύματος και κάθε δικαίωμα και αξίωση αυτού περιέρχεται αυτοδικαίως στό νομικό πρόσωπο της Ιεράς Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης, προκειμένου να τά χρησιμοποιήσει για την εξυπηρέτηση άλλου παρεμφερούς φιλάνθρωπικού σκοπού.

Άρθρον 9

Ίσχύς του Κανονισμού

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 10

Δαπάνη από την εφαρμογή

Από την εφαρμογή του Κανονισμού των Εκκλησιαστικών Κατασκηνώσεων - Κέντρου Έπικοινωνίας δέν προκαλείται δαπάνη σέ βάρος του νομικού προσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθηναι, 14.3.2018

† Ο Άθωνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματεύς

Ο Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 1112/720/27.3.2018

Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας τεχνικής υπηρεσίας της Ίερας Μητροπόλεως Περιστερίου

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψιν:

α) τās Διατάξεις τών άρθρων 29 παρ. 2 και 59 παρ. 2 του ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος», όπως αυτά έχουν τροποποιηθεί,

β) τήν ανάγκην οργάνωσης Τεχνικής Ύπηρεσίας παρᾶ τῆς Ίερας Μητροπόλεως Περιστερίου, διά τήν ἐκτέλεσιν τών ἐκκλησιαστικῶν ἔργων,

γ) τήν ἀπό 18.2.2018 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ίερας Μητροπόλεως Περιστερίου,

δ) τήν υπ' ἀριθμ. πρωτ. 28/7.3.2018 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου,

ε) τήν ἀπό 14.3.2018 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ίερας Συνόδου καί

στ) τό γεγονός ὅτι ἐκ τῆς παρούσης Ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται δαπάνη, τροποποιεῖ καί ἀντικαθιστᾶ τόν Κανονισμόν λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ύπηρεσίας τῆς Ίερας Μητροπόλεως Περιστερίου (ΦΕΚ 759/Β'/14.5.2007) ὡς ἐξῆς:

Κανονισμός

συστάσεως καί λειτουργίας τεχνικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ίερας Μητροπόλεως Περιστερίου

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατά τήν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ίερας Μητροπόλεως Περιστερίου.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατά τήν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καί τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ὁμοίως τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ίερας Μητροπόλεως Περιστερίου

3. Ὡς διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατά τήν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καί τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ίερας Μητροπόλεως Περιστερίου.

4. Ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τά μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τά ὁποῖα ἀσκοῦν καί καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπί πλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νά ἀνατεθοῦν καί εἰς ἕτερα πρόσωπα, ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νά προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ίερας Μητροπό-

λεως, διά συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τών ἀναγκῶν τών ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δέν δύνανται νά καθυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικόν Συμβούλιον, κατά τήν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καί τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται Εἰδική Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία γνωματεύει, εἰσηγεῖται καί ἐποπτεύει ἐπὶ τών ὑπὸ τέλεσιν ἔργων καί τών τυχόν ἀνακουφιστῶν διαφορῶν καί προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογή τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τών Δημοσίων Ἔργων διέπει τās καταρτισθισομένης Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ίερας Μητροπόλεως, ὑπὸ τήν ἔννοιαν ἰσχύος τών διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωναίαι, αἵτινες τυχόν θά προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τά ἀρμόδια Δικαστήρια, μέ βάση τήν καθ' ἕλλην καί τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτή ὀρίζεται ἀπό τό Κ.Π.Α., μετὰ τήν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὐτή προβλέπεται διά τοῦ Νόμου 1418/1984 καί τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τών αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ίερας Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τών πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δέ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

Διά τήν δημοπράτησιν τών ἔργων αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδή τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον, τό ὁποῖον ἐγκρίνει καί τήν σχετικὴν Διακήρυξιν.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νά συντάξῃ καί νά ἐκπονήσῃ τās σχετικὰς Μελέτας, δύναται νά ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικόν ἐμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης ἀρχῆς καί μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καί ἐγκρίνονται ἀπὸ τήν Προϊσταμένην Ἀρχήν

1. Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διά τήν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τήν Ίεράν Μητροπόλιν Περιστερίου καθορίζεται ὡς κάτωθι:

2. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχή καί ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχή εἶναι τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

3. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ δύο (2) Μηχανικῶν, ὀριζομένων ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον ὀρίζει ἓνα ἐκ τῶν δύο Μηχανικῶν ὡς Προϊστάμενον τῆς Ὑπηρεσίας.

4. Τό Τεχνικόν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ πέντε μελῶν, διορίζεται μέ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ θτεία τῶν ὡς ἄνω μελῶν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καί τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται τριετής, δυναμένη νά ἀνανεωθῆ ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ παροῦσα Ἀπόφασις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 14 Μαρτίου 2018

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ἱερά Μητρόπολις Κυθήρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Πελαγίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κυθήροις τῆ 12ῃ Μαρτίου 2018

† Ὁ Κυθήρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολαίου Καρδίτσας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρδίτῃ τῆ 13ῃ Μαρτίου 2018

Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Πρός

τόν Ἱερέα Πέτρον Βασιλείου

(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμεν σε ὅπως ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 55, καί τοῦ 110 τοῦ Ν. 5383/1932 Περί Ἐκκλησιαστικῶν

Δικαστηρίων καί τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας, ὡς οὗτος ἰσχύει κατά τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπό τοῦ ἀρθροῦ 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» τῆ 16ῃ Ἀπριλίου 2018 ἡμέρᾳ Δευτέρα καί ὥραν 12η π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ἐν Κυπαρισσίᾳ, ἵνα δικασθῆς ἐπί τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ καί ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῆ 29ῃ Ἰανουαρίου 2018

Ὁ Μητροπολίτης

καί Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Πρωτ. Δημήτριος Καραϊσκος

Ἱερά Μητρόπολις Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ

Κληῖσις

Ἀριθ. Πρωτ. 10

Ἐν Κηφισίᾳ τῆ 13ῃ Μαρτίου 2018

Πρός

τόν Πανοσ/τον Ἀρχιμανδρίτην

κ. Βαρθολομαῖον Τσιούμαν,

κατά κόσμον Χρῆστον, τοῦ Κωνσταντίνου,

Κληρικόν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως

Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ.

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι, ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Χαραλάμπη Θεοδώση, ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνφωδᾷ τῆ ὑπ' ἀριθμ. 883/14.12.2017 ἐντολῆ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ, κ. Κυρίλλου καί ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ, τῆ 7ῃ Μαΐου ἡμέρᾳ Δευτέρα καί ὥραν 12ην μεσημβρινήν, ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπί ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν, αἵτινες κρίνεται σκόπιμον ὅπως μὴ ἀναγραφῶσιν εἰς τήν παρούσαν κληῖσιν.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μὴ ἐμφανίσεώς σου τῆ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Ἀνακριτῆς

Πρωτ. Χαραλάμπης Θεοδώσης

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Κατάρας

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 15.3.2018

**Ἱερά Μητρόπολις
Μονεμβασίας καί Σπάρτης**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἑνορίας Κρεμαστῆς,
Ἁγίου Ἰωάννου, Ἑνορίας Ἀπιδέας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 22ᾳ Μαρτίου 2018

† Ὁ Μονεμβασίας καί Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Βασιλειωνοῦκου,
Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Χριστοῦ Ἐγρηγόρου,

Ἁγίου Παντελεήμονος Κηπουριῶν,
Ἁγίας Παρασκευῆς Φυτῶν

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χίῳ τῇ 27ῃ Μαρτίου 2018

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίῶν πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Γεωργίου Βροντάδου,
Ἁγίου Εὐστρατίου Θυμιανῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χίῳ τῇ 27ῃ Μαρτίου 2018

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Συνεδρία τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 7.3.2018

Συνήλθε σέ Συνεδρία τήν Τετάρτη 7 Μαρτίου 2018, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 161ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε μέ ἐκτενῆ καί ἐμπεριστατωμένη Εἰσήγησή του τή Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο περί τοῦ θέματος τοῦ κτήματος Προμπονά καί τοῦ ἐντός αὐτοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Κατά τήν Εἰσήγησή του ὁ Μακαριώτατος τόνισε ὅτι ἡ περίοδος πού διανύουμε εἶναι περίοδος καταλλαγῆς κατά τόν ἀποστολικό λόγο τοῦ Οὐρανοβάμονος Παύλου: «Ὅλες δέ αὐτές οἱ δωρεές πηγάζουν ἀπό τόν Θεό, ὁ ὁποῖος μᾶς συμφιλίωσε μέ τόν ἑαυτό του διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἔδωσε σέ ἐμᾶς τοὺς Ἀποστόλους τό τιμητικό ἔργο νά ὑπηρετοῦμε αὐτή τή συνδιαλλαγή» (Β΄ Κορ. 5,18) καί ὅτι μέ αὐτό τό πνεῦμα τῆς καταλλαγῆς καί τῆς συμφιλίωσης, τῆς προσευχῆς καί τῆς προσοχῆς, πρέπει νά ἀντιμετωπίσουμε τό ἀνακύψαν θέμα.

Ἐπακολούθησε συζήτηση, κατά τήν ὁποία τοποθετήθηκαν ὅλοι οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Σύνοδοι, στό αὐτό πνεῦμα τῆς Εἰσηγήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου. Ἀπό τή συζήτηση προέκυψαν τά ἑξῆς:

1. Κατά τό παρόν διάστημα ἀναμένονται δύο ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν γιά τό κύρος τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Ἁγίας Φωτεινῆς καί Ἁγίων Ἀναργύρων καί τοῦ περιβάλλοντος χώρου ἀπό τήν Ἐπιτροπή τοῦ Κληροδοτήματος Προμπονά. Παράλληλα βρίσκεται σέ ἰσχύ ἕως σήμερα Ἀπόφαση τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν, τό ὁποῖο ἔκρινε νόμιμη τήν Ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν περί σφραγίσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, λόγω λειτουργίας του, ἄνευ τῆς κανονικῆς ἀδείας του.

2. Γιά τή διερεύνηση τῶν ἀντικανονικῶς τελεσθέντων τήν 2αν Μαρτίου 2018, ἐντός τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, θά ἐπιληφθεῖ ἀρμοδίως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὡς ὁ οἰκεῖος Ποιμενάρχης.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος εὐχεται τό ὅλο θέμα νά ἐπιλυθεῖ εἰρηνικῶς καί μέσα στό πλαίσιο τῆς κανονικότητος καί τῆς νομιμότητος.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 13.3.2018.

Συνήλθε τήν Τρίτη 13 Μαρτίου, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 161ης Συνοδικῆς Περιόδου, στή δευτέρα Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Μάρτιο, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος γιά τήν ἐκδήλωση τῆς ἐπίσημης παρουσίας τοῦ Τόμου τῶν Πρακτικῶν του Ε΄ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου γιά τό 1821, γιά τίς προετοιμασίες τοῦ Ζ΄ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου γιά τό 1821 καί περί τῶν προτάσεών της γιά τίς ἐκδηλώσεις, κατά τό ἔτος 2021, τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση.

Ἀκολούθως ἐνέκρινε νέες Ἱερές Ἀκολουθίες καί τό αἶτημα τῆς Διευθύνσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Γραφείου τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας περί ἀνακηρύξεως τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις, ὡς Ἐφόρου καί Προστάτου τῆς Προεδρικῆς Φρουρᾶς.

Τέλος, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος κατήρτισε τόν Συμπληρωματικό Πίνακα ὑποψηφίων κληρικῶν πρὸς ἐγγραφή στόν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων καί ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

*Ἀνακοινωθέν τῆς Δ.Ι.Σ. (13.3.2018)
γιά τούς δύο ἔλληνες στρατιωτικούς*

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐκφράζει τήν συμπαράσταση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρός τούς δύο ἔλληνες στρατιωτικούς, οἱ ὁποῖοι κρατοῦνται στίς φυλακές τῆς Ἀδριανουπόλεως, καθώς καί τίς οἰκογένειές τους· εὐχεται δέ καί προσεύχεται γιά τήν σύντομη ἀπελευθέρωσή τους.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 14.3.2018

Συνήλθε τήν Τετάρτη 14 Μαρτίου 2018, στήν τρίτη Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Μάρτιο, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 161ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τή σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀκολούθως, κατόπιν προτάσεως τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητας ἀποφάσισε τήν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας προετοιμασία καί ὁργάνωση ἐκδηλώσεων, ὥστε νά τιμηθεῖ ἐπαξίως ἡ ἐπέτειος τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων, Εἰσηγήσεις Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀποσπάσεις κληρικῶν καί τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

**Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή
Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας
τοῦ Παιδιοῦ καί Δημογραφικοῦ
Προβλήματος**

«Ταυτότητα Φύλου.

Ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα»

Ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιήθηκε, τήν Τρίτη 6 Μαρτίου, στό φιλόξενο Συνεδριακό Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, στήν

περιοχή Μελισσιάτικα Βόλου, Ἡμερίδα ἐνημέρωσης τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα: «Ταυτότητα Φύλου. Ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα». Τήν ὁργάνωση τῆς Ἡμερίδος εἶχε ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καί Δημογραφικοῦ Προβλήματος, μέ τήν πολύτιμη καί οὐσιαστική ἀρωγή τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ, ἡ ὁποία καί ἀνέλαβε τό οικονομικό βάρος τῆς φιλοξενίας τῆς Ἡμερίδος.

Συνολικά 75 ἐκπρόσωποι ἀπό 50 Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμμετείχαν στήν ἡμερίδα καί παρακολούθησαν μέ ἐνδιαφέρον τίς ἐργασίες της, ἔχοντας τήν εὐκαιρία νά ἐνημερωθοῦν καί νά προβληματισθοῦν περὶ τοῦ ἀκανθώδους ζητήματος τῆς Ταυτότητας Φύλου, τό ὁποῖο βρίσκεται στό προσκήνιο τῆς ποιμαντικῆς προβληματικῆς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ Ἡμερίδα ξεκίνησε μέ τήν καθιερωμένη τέλεση τοῦ ἁγιασμοῦ ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὁποῖος στήν συνέχεια ἀνοίξε τίς ἐργασίες τῆς ἡμερίδος μέ σύντομο χαιρετισμό πρός τούς συνέδρους.

Ἀκολούθως σύντομο χαιρετισμό ἀπηύθυνε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καί Δημογραφικοῦ Προβλήματος καί ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ καλωσόρισε τούς συνέδρους, τόνισε τήν ἀναγκαιότητα τῆς ἐνημέρωσης τῶν ἱερέων γύρω ἀπό ἓνα ζήτημα γιά τό ὁποῖο ὑπάρχει μεγάλη ἄγνοια καί ὑπογράμμισε τήν ἀπαίτηση διαμόρφωσης σωστής θέσης ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας πού θά δίνει ὑπεύθυνες ἀπαντήσεις στά ἐρωτήματα τῆς κοινωνίας καί ἰδιαίτερος σέ ἐκεῖνα τῶν νέων ἀνθρώπων.

Τόν λόγο ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε ὁ κεντρικός ὁμιλητής τῆς ἡμερίδος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοθικῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ὁποῖος καί ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ταυτότητα Φύλου. Ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα».

Στά κυριώτερα σημεία της όμιλίας του ό Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε μεταξύ τών άλλων καί στά έξι:

Πρώτη μεταξύ τών άλλων εϋρωπαϊκών κρατών ή Έλλάδα νομοθέτησε τήν δυνατότητα διόρθωσης του φύλου άπροϋπόθετα, μέ μία άπλή συμβολαιογραφική πράξη, χωρίς τήν ίατρική καί ψυχική προηγουμένως γνωμάτευση.

Ή σεξουαλική άπελευθέρωση, ό διαχωρισμός της γενετήσιας όρμης άπό τόν άναπαραγωγικό σκοπό της, ή έπικέντρωση στό στοιχείο της άγάπης στή σχέση δύο ανθρώπων, άποτελούν μερικά άπό τά ίσχυρά έπιχειρήματα τών όμοφυλοφίλων καί γενεσιουργά αίτια του φαινομένου.

Ό Σεβασμιώτατος έκανε ιδιαίτερη άναφορά στά διάφορα ίσχυρά διεθνή κέντρα πού πιέζουν τά κράτη γιά τή νομοθέτηση νόμων υπέρ της όμοφυλοφιλίας καί τή διαμόρφωση μιās παγκόσμιας κοινωνικής άποδοχής καί προώθησης αυτής της διαστρωφής.

Ήπίσης έπικεντρώθηκε στήν άγιογραφική θεμελίωση της διαφορετικότητας τών δύο φύλων, ως μία θεία έπιλογή γιά τήν άλληλοσυμπλήρωσή τους, γεγονός τό όποίο άποδεικνύεται καί βιολογικά μέ τήν σωματική δομή τών δύο φύλων καί τήν κυτταρική τους διαφορετικότητα αλλά καί ψυχολογικά μέ τή διαφορετική ψυχοσύνθεση του άνδρα καί της γυναίκας.

Καταλήγοντας ό όμιλητής αναφέρθηκε στήν άσάφεια τών παραγόντων πού συντελούν στή διαμόρφωση του φαινομένου της όμοφυλοφιλίας. Δέν υπάρχουν άκόμα ξεκάθες έπιστημονικές άποδείξεις όσον άφορᾷ στά αίτια του φαινομένου ένῶ είναι πιθανόν πολλά άπό τά έπιστημονικά πορίσματα νά άποτελούν ύποκειμενικές σκοπιμότητες. Ή ίσως πρέπει να δεχθούμε μία διαταραχή σέ κάποιες περιπτώσεις όμοφυλοφιλίας, ώστόσο σέ πολλές περιπτώσεις ως αίτια της θά ήταν σωστότερο νά θεωρήσουμε μία προσωπική έμμονή στή σκέψη του άτομου πού καλλιεργείται καί διευρύνεται άπό τήν περιρρέουσα κοινωνική άτμόσφαιρα.

Στό δεύτερο μέρος της ήμερίδος άκολούθησε έκταταμένη συζήτηση όπου κατετέθησαν έρωτήματα άπό τους συνέδρους καί προσωπικές έμπειρίες άπό περιπτώσεις διαχείρισης προβλημάτων

πού άφορούν στήν ταυτότητα φύλου καί τήν όμοφυλοφιλία στό έπίπεδο της έξομολόγησης καί συνήχθησαν πολύτιμα συμπεράσματα γιά τήν καλύτερη ποιμαντική αντιμετώπιση τέτοιων περιπτώσεων.

Ή ήμερίδα ολοκληρώθηκε μέ τή διανομή άναμνηστικών εϋλογίων στους συνέδρους καί τήν παράθεση γεύματος άπό τήν Μητρόπολη Δημητριάδος. Στίς εργασίες της ήμερίδος παρέστη καί ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος.

*Έκ της Γραμματείας
της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής*

Συνοδικό Γραφείο Προσκυνηματικών Περιηγήσεων

*Ή Έκκλησία της Έλλάδος
στή Διεθνή Έκθεση Τουρισμού
στό Κίεβο*

Έφθασε τήν Τρίτη 27 Μαρτίου 2018, στό Κίεβο της Ουκρανίας, Άντιπροσωπεία του Συνοδικού Γραφείου Προσκυνηματικών Περιηγήσεων της Έκκλησίας της Έλλάδος, προκειμένου νά συμμετάσχει γιά δεύτερη συνεχόμενη φορά στήν Διεθνή Έκθεση Τουρισμού UITT 2018(28-30 Μαρτίου 2018).

Τήν άντιπροσωπεία του Συνοδικού Γραφείου άποτελοῦσα ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δωδώνης κ. Χρυσόστομος Πρόεδρος καί ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης κ. Σπυρίδων Κατραμάδος, Γραμματέυς αυτού.

Στό κεντρικό περίπτερο του Έλληνικού Όργανισμού Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.), μαζί μέ άλλους Έλληνες συνεκθέτες σέ ειδικά διαμορφωμένο χώρο διετίθετο επικαιροποιημένο ξενόγλωσσο (ρωσικά, άγγλικά, κ.λπ.) έντυπο καί όπτικοακουστικό υλικό Ήρωτων Μονών καί Προσκυνημάτων τών Μητροπόλεων της Έκκλησίας της Έλλάδος.

Ή Έκθεση UITT 2018, της όποίας τά έπίσημα έγκαίνια πραγματοποιήθηκαν τήν Τετάρτη 28 Μαρτίου 2018, άποτελεί μία άπό τίς σημαντικότερες Διεθνείς Έκθέσεις Τουρισμού, ή όποία μάλιστα συγκεντρώνει έντονο τό έλληνικό ένδιαφέρον.

Ειδικά σέ θέματα Προσκυνηματικών Περιηγήσεων ή συμμετοχή του Συν. Γραφείου κρίθηκε

καί γιά φέτος ἀπαραίτητη λόγω τοῦ αὐξημένου ἐνδιαφέροντος πού ἐπιδεικνύουν οἱ Οὐκρανοί γιά τά θρησκευτικά μνημεῖα καί προσκυνήματα τῆς χώρας μας καί ἰδιαίτερα γιά μοναστήρια.

Τά ἐγκαίνια τοῦ Ἑλληνικοῦ Περιπτέρου στήν Ἐκθεση ἔγιναν παρουσία τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπό τόν Ἐξοχώτατο κ. Γεώργιο Πουκαμισᾶ, Πρόεδρο τῆς Ἑλλάδος στό Κίεβο, τήν ἐρίτιμο κ. Εὐρυδίκη Κουρνέτα, Γενική Γραμματέα Τουρισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ο.Τ κ. Χαράλαμπου Καρίμαλη καί τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Ε.Ο.Τ κ. Κωνσταντίνου Τσέγα, τοῦ κ. Πολύκαρπου Εὐσταθίου, Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου ΕΟΤ Ρωσίας καί Χωρῶν ΚΑΚ (ὅπου ἀνήκει καί ἡ Οὐκρανία) καί ἐλλήνων ἐπιχειρηματιῶν πού δραστηριοποιοῦνται στόν κῶρο τοῦ Τουρισμοῦ.

Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρέμεινε στήν οὐκρανική πρωτεύουσα μέχρι καί τήν Παρασκευή 30 Μαρτίου 2018.

Κατά τό διάστημα αὐτό τά μέλη τῆς εἶχαν πολλές καί ἐποικοδομητικές συναντήσεις τόσο μέ τόν Προκαθήμενο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στήν Οὐκρανία Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας, κ. Ὀνούφριου καί μέ ἄλλους ἐκκλησιαστικούς φορεῖς καθώς καί ἐπαγγελματίες τοῦ τουρισμοῦ.

Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων καί Διαφώτισεως

*Ἡμερίδα στή Λάρισα
γιά τούς Ὑπευθύνους τῶν Γραφείων Τύπου*

Πραγματοποιήθηκε τήν Πέμπτη, 15 Φεβρουαρίου 2018, στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Νικαίας Λαρίσης, ἡ τέταρτη ἐνημερωτική Ἡμερίδα γιά τούς Ὑπευθύνους τῶν Γραφείων Τύπου καί ἄλλων προσώπων πού ἀσχολοῦνται μέ τήν ἐπικοινωνία τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, γιά τά στελέχη τῶν ἑξὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας.

Ἡ Ἡμερίδα διοργανώθηκε σέ ὑλοποίηση σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Συνεδρίας τῆς 2ας Ἰουνίου 2016, ὅπως διο-

γανωθοῦν Ἡμερίδες μέ τήν φροντίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων καί Διαφώτισεως γιά τά εἰδικά στελέχη τῶν ἀνά Περιφέρεια Ἱερῶν Μητροπόλεων. Ἐκτοτε ἔχουν διοργανωθεῖ ἐπιτυχῶς τρεῖς Ἡμερίδες γιά τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῶν Περιφερειῶν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας - Θράκης, Πελοποννήσου καί Ἡπείρου.

Τήν ὁργάνωση καί φιλοξενία τῆς Ἡμερίδας ἀνέλαβε ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λαρίσης καί Τυρνάβου. Στήν Ἡμερίδα παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιος, Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτων, Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος καί Τρίκκης καί Σταγῶν κ. Χρυσόστομος.

Μετά τήν προσευχή, ὁ φιλοξενήσας τήν Ἡμερίδα Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιος καλωσόρισε τοὺς κληρικούς καί λαϊκοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων. Ἀκολούθως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Τύπου, τῶν Δημοσίων Σχέσεων καί τῆς Διαφώτισεως μετέφερε τίς εὐχές τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου γιά ἐπιτυχία τῆς Ἡμερίδας καί ἀπνύθηνε χαιρετισμό.

Στή συνέχεια ὁ πρῶτος εἰσηγητής, ἀξιότιμος κ. Χάρις Κονιδάρης, Διευθυντής τοῦ Γραφείου Τύπου, Ἐνημερώσεως καί Ἐπικοινωνίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί Μέλος τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τοῦ Τύπου, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Μ.Μ.Ε. καί Ἐκκλησία». Ὁ κ. Κονιδάρης στήν εἰσήγησή του ἀπέβλεψε στόν προσδιορισμό τῆς ταυτότητας τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Μ.Μ.Ε. καί τήν μεταξύ τους σχέση.

Μετά τό διάλειμμα ἔλαβε τόν λόγο ὁ δεῦτερος εἰσηγητής, ἐλλογιμώτατος κ. Ἀλέξανδρος Κατσιάρας, Εἰδικός Ἐπιστημονικός Σύμβουλος Ἐπικοινωνίας, Ἐνημερώσεως καί Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Διευθυντής Συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ «ΘΕΟΛΟΓΙΑ», Διευθυντής τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καί Μέλος τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τοῦ Τύπου, καί εἰσηγήθηκε τό θέμα: «Ἡ μεταφυσική διάσταση τοῦ τεχνολογικοῦ πνεύμα-

τος». Ο κ. Κατσιάρας αναφέρθηκε στο ιστορικό υπόβαθρο της εμφάνισης του τεχνολογικού φαινομένου, στην ένδεχόμενη μεταφυσική του διάσταση και στις επιπτώσεις του στην αντίληψη περί Θεού, ανθρώπων και φυσικού περιβάλλοντος.

Μετά το πέρας της κάθε Εισηγήσεως έπακολούθησε συζήτηση μεταξύ των Εισηγητών και των Έκπροσώπων των Ίερών Μητροπόλεων και παρατέθηκε γεύμα από την Ίερά Μητρόπολη Λαρίσης και Τυρνάβου.

*Δήλωση του Μακαριωτάτου
για την απόφαση του Συμβουλίου
της Έπικρατείας*

«Έκκλησία και Πολιτεία θά συνεχίσουν τή συνεργασία τους» τόνισε στις 21.3.2018 ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερώνυμος μιλώντας σε δημοσιογράφους σχετικά μέ τήν απόφαση του ΣτΕ για τό μάθημα των Θρησκευτικών.

Συγκεκριμένα ο Αρχιεπίσκοπος δήλωσε:

«Σεβόμαστε πάντα τίς αποφάσεις των δικαστηρίων. Αυτό τό θέμα έχει μία συνέχεια. Έχουμε συμφωνήσει μέ τό ύπουργείο ή Έκκλησία και ή Πολιτεία νά συνεχίσουν τήν συνεργασία τους, ώστε αυτό πού θά βγει στό τέλος νά γίνει βιβλίο».

**Συνοδική Έπιτροπή
Πολιτιστικής Ταυτότητας**

*Παρουσίαση του Τόμου των Πρακτικών
του Ε' Διεθνούς Έπιστημονικού Συνεδρίου
για τό 1821*

Πραγματοποιήθηκε τήν Τρίτη 13 Μαρτίου 2018 στις 18:30, στην αίθουσα Έκδηλώσεων της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, ή παρουσίαση του Τόμου των Πρακτικών του Ε' Διεθνούς Έπιστημονικού Συνεδρίου μέ θέμα: «Ο διεθνής περιγυρός και ο φιλελληνισμός κατά τήν Έλληνική Έπανάσταση».

Παρέστησαν ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερώνυμος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Άλμυρού κ. Ίγνάτιος, Πρόεδρος της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητας,

ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός και ο Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης, Αρχιγραμματεὺς της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος. Έπίσης παρέστησαν ή Πρύτανις του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Ίσμήνη Κριάρη, άκαδημαϊκοί, κληρικοί και λαϊκοί.

Άκόμη παρέστησαν ο Γενικός Γραμματεὺς Θρησκευμάτων του Ύπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Γεώργιος Καλαντζής και ο Βουλευτής κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, ως εκπρόσωπος του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας.

Τήν έκδήλωση συντόνισε ο Γραμματεὺς της ΕΙΔ.Σ.Ε. Πολιτιστικής Ταυτότητας Αρχιμανδρίτης Βαρθολομαῖος Αντωνίου - Τριανταφυλλίδης, ο όποιος κατά τήν έναρξη της έκδηλώσεως ανέγνωσε τό μήνυμα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου. Ο Μακαριώτατος, στό μήνυμά Του μεταξύ άλλων ανέφερε ότι: «... Η Έπανάσταση του 1821 υπήρξε τόκος μακρās κυφορίας, συγκλονιστικός καρπός της ιστορίας του Έλληνισμού, μέ έκδηλες τίς ποιότητες της ελληνικής διαχρονίας, της αρχαιότητας, του Βυζαντίου, της τουρκοκρατούμενης ρωμοσύνης. Ταυτόχρονα, μέ τίς συντακτικές συνελεύσεις των Έλλήνων, κατέστη ή Έπανάσταση ίδρυτικό γεγονός για τό νέο ελληνικό κράτος. Είναι φυσικό ή έπιστημονική έπιτροπή αυτής της περιόδου, των ιστορικών αιτίων της, του διεθνούς περιγύρου, της πραγματικότητας του φιλελληνισμού, νά αποτελούν άναγκαία γνώση, γνώση εκ των ὄν οὐκ άνευ, για νά μπορέσουμε πραγματικά νά κατανοήσουμε τά γεγονότα και τήν ψυχή ενός λαού πού αποφασίζει νά προβεί σε μία τέτοια σημασίας πράξη...».

Εισηγήσεις πραγματοποίησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οίνουσσών κ. Μάρκος, Μέλος της Διαρκούς Ίερās Συνόδου και της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητας, ο Έλλογιμώτατος κ. Άπόστολος Νικολαΐδης, Κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και ο Έλλογιμώτατος κ. Άγγελος Συρίγος, Καθηγητής του Διεθνούς Δικαίου και της Έξωτερικής Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου.

Ἀκολούθως, ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, κλείνοντας τὴν ἐκδήλωση τῆς παρουσίας τοῦ Ε' Τόμου τῶν Πρακτικῶν τοῦ Ε' Διεθοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου ἐξέφρασε τὶς βαθύτατες εὐχαριστίες του πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καὶ πρὸς τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἐμπνέουν καὶ εὐλογοῦν τὶς ἐνέργειες τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος καὶ ἀναφέρθηκε σὲ ὄσους συμβάλλουν καθοριστικά στὴν διοργάνωση αὐτῶν τῶν συνεδρίων. Τέλος ἀνακοίνωσε ὅτι τὸ Ζ' Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο θὰ πραγματοποιηθεῖ στίς 19 καὶ 20 Ὀκτωβρίου 2018 μὲ θέμα: «Οἱ φιλελεύθεροι θεσμοὶ τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως».

Ραδιοφωνικός Σταθμός τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

*Μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ἑσχάτων -
Ἄγιοι οἱ φίλοι τοῦ Χριστοῦ
25.2.2018*

Στὴν παρουσίαση τῆς νέας ἔκδοσης τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ψηφιακοῦ δίσκου «Μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ἑσχάτων - from Athens to Eternity - из Афин к - Вечности» παραβρέθηκε στίς 25.2.2018 τὸ ἀπόγευμα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος.

Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀθηνῶν, ἀμέσως μετὰ τὸν κατανακτικὸ ἔσπερινὸ καὶ παρέστησαν ἀκαδημαϊκοί, κληρὸς καὶ λαός. Τὸν Ἀρχιεπίσκοπο συνόδευε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἐπίσκοπος Θεσπιῶν κ. Συμεών.

Στὸν νέο ψηφιακὸ δίσκο φάλλει ὁ Βυζαντινὸς χορὸς τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς καὶ Μουσικῆς τοῦ Ἱδρύματος Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου. Ὁ ψηφιακὸς δίσκος περιλαμβάνει βυζαντινοὺς ἐκκλησια-

στικούς ὕμνους ἀπὸ τὶς ἀκολουθίες κάποιων ἀπὸ τοὺς γνωστότερους Ἁγίους πού συνδέθηκαν μὲ τὴν ἱστορικὴ πόλη τῆς Ἀθήνας.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Εἰρηναῖος Νάκος, Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, παρουσιάζοντας τὴν ἐκδήλωση τόνισε, μετὰξὺ ἄλλων, ὅτι «ἡ ψαλτικὴ τέχνη εἶναι τὸ προαιώνιο τραγούδι τοῦ λαοῦ μας, ὀρμητικὸ, λαμπερὸ, χαρούμενο ἢ σπαρακτικὸ. Εἶναι τὸ τραγούδι πού ἀπνχει χαρές, λύπες, πάθη καὶ ὅλα τὰ ἀκούσια συναισθήματα τοῦ ἀνθρώπου» καὶ συμπλήρωσε πὼς «ἡ ψαλτικὴ τέχνη εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης μελοποιημένη».

Ἀκολούθησε μία μικρὴ εἰσήγηση ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδίας Συλλόγων Ἱεροφαιτῶν Ἑλλάδος κ. Κωνσταντῖνο Πολίτη καὶ ἀμέσως μετὰ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας κ. Ἀλέξανδρος Κατσιάρας ἀναφέρθηκε στὴν ἐπιμέλεια καὶ ἔκδοση τοῦ ψηφιακοῦ δίσκου καὶ τόνισε πὼς «γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἀμεση τιμὴ τῶν ἁγίων ταυτίζεται μὲ τὴν μίμνηση τῆς ζωῆς των. Πάντως, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι καὶ ἡ ἐνασχόληση μὲ τὴ ζωὴ τους στό πλαίσιο τῆς ἔκδοσης τοῦ συγκεκριμένου δίσκου ἴσως κάνει καὶ τὴν δική μας διαδρομὴ πρὸς τὰ ἔσχατα, ἂν ὄχι κάτι ἄλλο, τοῦλάχιστον πῶς ἐνδιαφέρουσα».

Ἀμέσως μετὰ ὁ Βυζαντινὸς χορὸς τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς καὶ Μουσικῆς τοῦ Ἱδρύματος Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἔψαλε κάποιους ἀπὸ τοὺς ὕμνους πού περιέχει ὁ ψηφιακὸς δίσκος.

Στὴ συνέχεια ὁ Ἀρχιεπίσκοπος συνεχάρη ὅλους τοὺς συντελεστὲς τῆς προσπάθειας αὐτῆς καὶ τόνισε ὅτι «ὁ Χριστιανισμὸς, ἡ πίστη μας, δημιουργεῖ καὶ δημιουργεῖ συνεχῶς πολιτισμὸ, ὁ ὁποῖος ἔχει πολλὲς ἐκφάνσεις. Μία ἀπὸ αὐτὲς εἶναι ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ, ἡ ὁποία πολλὲς φορὲς εἶναι ἕνα στήριγμα τῆς πίστεώς μας μέσα στίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουμε στὴν ζωὴ».

Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στίς οικονομικὲς ἀπαιτήσεις πού ἔχει ὁ χῶρος τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς κάνοντας λόγο γιὰ τὶς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζει γιὰ νὰ ἐπιτελέσει τὸ ἔργο του καὶ ἐξῆρε τὴ συνδρομὴ ὄλων. Ἔκανε ἐπίσης ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὴν κ. Αἰκατερίνη Σοφίανου γιὰ τὴν στήριξη αὐτῆς τῆς

μυσταγωγικῆς προσπάθειας καί τῆς προσέφερε ὡς ἀναμνηστικό δῶρο ἓνα ἀντίγραφο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἐπισκόπου Σαλώνων Ἡσαΐα.

Ὁ ψηφιακός δίσκος συνοδεύεται ἀπό ἓνα τρίγλωσσο (Ἑλληνικά, Ἀγγλικά, Ρωσικά) ἔντυπο 88 σελίδων πού περιλαμβάνει τούς στίχους τῶν φαλλομένων τροπαρίων. Τήν ἔκδοση προλογίζουν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὁ Διευθυντής τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κ. Ἀλέξανδρος Κασιάρας καί ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Εἰρηναῖος Νάκος, Γενικός Διευθυντής τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

*Προσωπικότητες ἐγνωσμένου κύρους
καί προσφορᾶς στό πλευρό τῆς «Ἀποστολῆς»*

Τήν δημιουργία «Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς» στό Φιλανθρωπικό Ὄργανισμό «Ἀποστολή» πού ἀπαρτίζεται ἀπό προσωπικότητες ἐγνωσμένου κύρους καί προσφορᾶς στήν ἑλληνική κοινωνία παρουσίασε στίς 6.3.2018 στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος μέ τόν Γενικό Διευθυντή τοῦ Ὄργανισμοῦ κ. Κωνσταντῖνο Δήμτσα.

Ἡ «Συμβουλευτική Ἐπιτροπή», ὅπως ἀνέφερε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, θά συνεδριάζει ὑπό τήν Προεδρία του καί θά ἔχει ὡς σκοπό τήν ὁραματική, προγραμματική, τεχνοκρατική καί στρατηγική ὑποστήριξη καί ὑποβοήθηση τοῦ ἔργου τῆς «Ἀποστολῆς» ὑπό τίς τρέχουσες συνθηκες παρατεταμένης οικονομικῆς καί κοινωνικῆς κρίσης, μείζονος δημογραφικῆς συρρίκνωσης, μετανάστευσης Ἑλλήνων πρὸς τό ἐξωτερικό καί συνεχιζομένων προσφυγικῶν καί μεταναστευτικῶν ροῶν πρὸς τήν Χώρας μας.

Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχουν ὀριθεῖ οἱ: κ. Σπυρίδων Θεοδωρόπουλος, κ. Νικόλαος Καραμούζης, κ. Ἀχιλλέας Κωσταντακόπουλος, κ. Χρῆστος Μεγάλου, κ. Εὐάγγελος Μυτιλιναῖος, κ. Ἀλεξάνδρα Παπαλεξοπούλου, κ. Μιχαήλ Τσαμάζ. Ἡ συμμετοχή τῶν ἀνωτέρων στίς ἐργασίες τῆς Ἐπι-

τροπῆς εἶναι ἄμισθη καί ἐντάσσεται στό πλαίσιο τῆς ἑταιρικῆς κοινωνικῆς εὐθύνης τους, ἀλλά καί τῆς προσωπικῆς ἐπιθυμίας τῶν ἀνωτέρω νά συμβάλουν στή βελτίωση καί μεγιστοποίηση τοῦ ἔργου τῆς «Ἀποστολῆς». Τεχνικός Σύμβουλος τῆς Ἐπιτροπῆς θά εἶναι ἡ Ἐταιρεία Grant Thornton Α.Ε. νομίμως ἐκπροσωπούμενη ἀπό τόν κ. Βασίλειο Καζᾶ.

Στήν προσφώνησή του πρὸς τά μέλη τῆς «Ἐπιτροπῆς» ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ὡς Ἰδρυτής καί Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπογράμμισε τή σημασία συνέχισης καί ἐνίσχυσης τοῦ ἔργου τῆς «Ἀποστολῆς» καί μάλιστα ὑπό τίς τρέχουσες συνθηκες, καί ἐξῆρε τήν προθυμία καί ἐτοιμότητα τῶν Μελῶν τῆς «Ἐπιτροπῆς» νά συμμετάσχουν σέ αὐτήν, λέγοντας: «Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν εἰλικρινῆ καί εὐγενῆ προθυμία καί τήν ἐτοιμότητά σας νά συμβάλετε ἀπό τόν πολῦτιμο χρόνο σας καί τίς πολλές ἐπαγγελματικές ὑποχρεώσεις σας στό ἔργο τῆς «Ἀποστολῆς» καί τῆς Ἐκκλησίας γενικότερα. Συμμετέχετε σέ μία προσπάθεια, ἡ ὁποία ἔχει χαρακτῆρα ἱερό, πνευματικό, κοινωνικό καί συνάμα ἔθνικό. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι αὐτό ἀποτελεῖ γιά σᾶς ἠθική ἱκανοποίηση καί ἐπιβράβευση».

Ὁ φιλανθρωπικός ὀργανισμός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἔχει τά τελευταῖα ὀκτώ χρόνια τῆς λειτουργίας του διευρύνει σημαντικά τήν κοινωνική δράση του μέ σκοπό νά ἀντιμετωπίσει τίς ἐπώδυνες συνέπειες τῆς οικονομικῆς καί κοινωνικῆς κρίσης, ἀλλά καί τοῦ προσφυγικοῦ καί μεταναστευτικοῦ ζητήματος, προσφέροντας στούς ἐπωφελομένους μεταξύ ἄλλων ἐπείγουσα ὕλική ἀρωγή, προγράμματα στήριξης παιδιῶν, ἡλικιωμένων, ἀτόμων μέ εἰδικές ἀνάγκες, ἀλλά καί ἀναπτυξιακή προοπτική, ἰδιαιτέρως μέ προγράμματα ἀναπτυξιακοῦ χαρακτῆρα, τά ὁποῖα ἔχει ἐντάξει στή δράση του καί τά ὁποῖα ἤδη ἐκτελεῖ μέ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία.

Ἡ Διαβεβαίωση τῶν νέων Ἐπισκόπων Θεσπῶν καί Ἀνδρουσῶν

Τή Διαβεβαίωσή τους ἐνώπιον τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου ἔδωσαν τό μεσημέρι τῆς

28.3.2018 στην Ἀρχιεπισκοπή οἱ δύο νέοι Ἐπίσκοποι Θεσπιῶν κ. Συμεών καί Ἀνδρούσης κ. Κωνσταντῖος.

Παρέστησαν Ἀρχιερεῖς, ὁ Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων κ. Γεώργιος Καλαντζῆς, διευθυντές ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, κληρῶς καί λαός.

*Παρουσία τοῦ Μακαριώτατου
ἡ συναυλία - ἀφιέρωμα στή χορωδιακή
μουσική*

Παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνόμου πραγματοποιήθηκε στίς 5.3.2018 τό ἀπόγευμα φιλανθρωπική συναυλία τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Παλλήνης στό Θέατρο Παλλάς.

Ἡ συναυλία - ἀφιέρωμα στή χορωδιακή μουσική μέ τόν γενικό τίτλο «τραγουδάμε μαζί» ὁργανώθηκε ἀπό τό Γενικό Φιλόπρωχο Ταμεῖο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς γιά τούς εὐαγεῖς σκοπούς του. Τήν συνδιοργάνωση εἶχε τό Ἰδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τό Πειραματικό Μουσικό Γυμνάσιο - Λύκειο Παλλήνης.

Τόν Ἀρχιεπίσκοπο ὑποδέχθηκαν ὁ Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμανδρίτης Συμεών Βενετσιάνος καί ὁ Διευθυντής τοῦ Γενικοῦ Φιλόπρωχου Ταμείου π. Βασίλειος Χαβάτζας.

Παρέστησαν Διευθυντές τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, κληρικοί καί λαϊκοί. Τόν Ἀρχιεπίσκοπο συνόδευε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἐπίσκοπος Θεσπιῶν κ. Συμεών.

Ὁ Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμανδρίτης Συμεών Βενετσιάνος εὐχαρίστησε ὅλους τούς συντελεστές τῆς συναυλίας, συνεχάρη τούς μαθητές, τούς ἐκπαιδευτικούς καί τούς γονεῖς τῶν παιδιῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὐχαρίστησε ὅσους κοπίασαν γιά τήν ἀποψινή ἐκδήλωση καί συνεχάρη μαθητές, καθηγητές, γονεῖς, ἀλλά καί ὅσους συμπαραστέκονται σέ αὐτά τά πνευματικά ἔργα. Εὐχήθηκε, ἐπίσης, δύναμη καί εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιά νά συνεχίσουν τό ἔργο τους, καί προσέφερε γιά τό

σχολεῖο μία εἰκόνα τοῦ Κυρίου μέ τήν εὐχή «νά τήν προσέξουν, ὥστε νά μὴν βρεθεῖ σέ κάποιο καλάθι».

Τό Μουσικό Γυμνάσιο καί Λύκειο Παλλήνης εἶναι δημόσιο σχολεῖο, στεγάζεται σέ κτίριο εἰδικά κατασκευασμένο ἀπό τόν ΟΣΚ καί ἀνήκει στήν περιφερειακή διεύθυνση τῆς Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς. Ἰδρύθηκε τό 1988 καί ἦταν τό πρῶτο ἀπό τά 45 μουσικά σχολεῖα πού λειτουργοῦν σήμερα σέ ὅλη τή χώρα. Σκοπός τοῦ Πειραματικοῦ Μουσικοῦ Γυμνασίου-Λυκείου Παλλήνης, μέ βάση τόν ἰδρυτικό του νόμο 3345/2.9.1988 ἄρθρο 1, εἶναι: «Ἡ προετοιμασία καί ἡ κατάρτιση τῶν νέων πού ἐπιθυμοῦν νά ἀκολουθήσουν τήν ἐπαγγελματική κατεύθυνση τῆς μουσικῆς χωρίς νά ὑστεροῦν σέ γενική παιδεία, ἂν τελικά ἐπιλέξουν ἄλλο τομέα ἐπιστημονικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἔκφρασης».

**Ἱερά Μητρόπολις
Μαντινείας καί Κυνουρίας**

Τά 50 Χρόνια τοῦ Περιοδικοῦ ΑΛΙΕΥΣ

Τή Δευτέρα 29η Ἰανουαρίου 2018, καί ὥρα 6.30 μ.μ., πραγματοποιήθηκε στά Γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως Δημοσιογράφων Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου, ἐπί τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας 25 στήν Ἀθήνα, ἐκδήλωση γιά τήν καθιερωμένη κοπή τῆς πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας τῆς Ἐνώσεως.

Στό πλαίσιο τῆς ἐκδηλώσεως, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως ἀπένειμε τόν τίτλο τοῦ Ἐπίτιμου Μέλους τῆς Ἐνώσεως στόν Σεβασμιώτατο καί ἐκδοτικό του ἔργο, καθώς καί γιά τή συμπλήρωση 50 χρόνων ἀπό τήν ἐκδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ «ΑΛΙΕΥΣ» τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, τοῦ ὁποῦ ὁ Σεβασμιώτατος εἶναι ἀπ' ἀρχῆς τῆς κυκλοφορίας του ἐκδότης καί πρωτεργάτης.

Στήν ἐκδήλωση παρέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνόμος, ἐκπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως, ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν κομμάτων, μέλη καί φίλοι τῆς Ἐνώσεως καί πλῆθος κόσμος.

Ἡ ΕΔΙΠΤ (Ἐνωσις Δημοσιογράφων Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου) εἶναι ὁ φορέας 250 περίπου ἐκδοτικῶν δημοσιογραφικῶν ἐπιχειρήσεων,

πού εκδίδουν ἐφημερίδες καί περιοδικά 150ήμερα, μηνιαῖα, διμηνιαῖα ἕως καί τριμηνιαῖα.

Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας

*Ἡ 192α Ἐπέτειος τῆς Ἐξόδου
τοῦ Μεσολογγίου.*

Κορυφώθηκαν τήν Κυριακή τῶν Βαΐων οἱ ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τόν ἑορτασμό τῆς 192ης Ἐπετείου τῆς Ἐξόδου τῆς Ἡρωικῆς Φρουρᾶς τῶν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων στήν Ἱερά Πόλη τοῦ Μεσολογγίου.

Στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίου Σπυρίδωνος τελέσθηκαν ὁ Ὅρθρος καί ἡ ἀρχιερατική θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ κ. Κυρίλλου καί συλλειτουργούντων τῶν Μητροπολιτῶν Τρίκκης καί Σταγῶν κ. Χρυσοστόμου καί Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ.

Τόν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Μητροπολίτης Κηφισίας, ὁ ὁποῖος μίλησε γιά τήν «ψυχολογία τῶν μεταπτώσεων πού χαρακτηρίζει λαούς, ἄτομα, ἀλλά καί πολλές φάσεις τῆς προσωπικῆς μας θρησκευτικῆς ζωῆς». «Όταν εὐλογοῦμε τόν Θεό καί καταπατοῦμε τόν νόμο Του, ὅταν ὑμνοῦμε τήν ἀγάπη Τοῦ ἐνῶ ἀφήνουμε νά μᾶς κατευθύνουν οἱ ἐχθροί Του, ὅταν προσκυνοῦμε τόν Σταυρό καί τά Πάθη Του καί ρίχνουμε στόν βόρβορο τήν ψυχή μας, πού τήν ἔπλυνε μέ τό τίμιο Αἷμα Του, δέν παρουσιάζουμε ἀνάλογη φρικτή εἰκόνα μεταπτώσεων;» ρώτησε ὁ Σεβασμιώτατος, καί ἀνέφερε πώς δέν πρέπει νά κάνουμε τό ἠθικό μας, γιατί ἂν οἱ ἄνθρωποι «περάσουν μία φάση ἀπογοτεῦσεων καί ἀδυναμίας, θά ξαναβροῦν μέ τή χάρη τό πρόσωπό Του. Πρίν ἀπό ἐμᾶς τίς ἔζησαν μαθητές τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἀξίας, πού πρὸς στιγμήν λόγισαν ἀλλά οἱ μεταπτώσεις τους δέν ἐξελίχθηκαν σέ μόνιμη πώση. Στίς κρίσιμες στιγμές ὁ Χριστός τοὺς βοήθησε νά συναισθανθοῦν, νά συνέλθουν. Θά κάνει τό ἴδιο καί μέ ἐμᾶς, ἐφ' ὅσον στό βάθος ἡ ἀγάπη μας κι ἡ ἐμπιστοσύνη μας στρέφονται σ' Ἐκεῖνον κι ὄχι στά ὄνειρα τοῦ ἑαυτοῦ μας».

Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος κ. Κύριλλος ἀναφερόμενος στόν Ἑορτασμό τῆς Ἱερᾶς Πόλεως τοῦ Μεσολογγίου, τόνισε: «Ἕνας ἀπλός ἑορτασμός

τῶν ἐθνικῶν καί θρησκευτικῶν γεγονότων δέν εἶναι ἀρκετός, ἀλλά ἀπαιτεῖται ἐσωτερική ὑπαρξιακή προσέγγιση γιά τήν κατανόσή τους. Ἡ προσευχή καί ἡ νήψη εἶναι τά κατάλληλα μέσα γιά νά μπορέσει ὁ ἄνθρωπος νά προσεγγίσει σωστά τήν ἑορτή τῆς Βαΐοφόρου καί νά ἑορτάσει θεοπρεπῶς.

Ἡ θριαμβευτική εἴσοδος τοῦ Χριστοῦ στά Ἱεροσόλυμα δείχνει τήν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως πού ἤρθε μετά τό Πάθος, γιά τήν σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας καί ἡ ἀποφυγή τῶν λαθῶν καί τῆς διχόνοιας τοῦ λαοῦ, πού παρὰ λίγο νά κοστίσει τό τέλος τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα τῶν ὑπόδουλων Ἑλλήνων γιά ἐλευθερία καί ἀνεξαρτησία εἶναι τά κατάλληλα μέσα γιά νά μπορέσουν οἱ Νεοέλληνες νά προσεγγίσουν σωστά τήν ἑορτή τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου καί νά ἑορτάσουν ἀξιοπρεπῶς.

Ἡ ἡρωική Ἐξοδος τῶν Μεσολογγιτῶν δείχνει τήν ἐλπίδα τῆς ἀνάστασης τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων, πού ἤλθε μετά τόν θάνατο τῶν ἀγωνιστῶν, γιά τήν σωτηρία τῆς Πατρίδος».

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς, εὐχαρίστησε τοὺς ἀγίους Ἀρχιερεῖς γιά τήν παρουσία τους καί τήν ἀγάπη τους πρὸς τό Μεσολόγγι καί τήν Ἑλλάδα καί ζήτησε νά εὐχονται ὥστε «τή σημερινή δύσκολη ἐποχή νά μένουμε σταθεροί στήν Πίστη καί νά ἔχουμε ἀγάπη στήν Πατρίδα, ἀκολουθώντας τά βήματα τῶν πεσόντων Ἡρώων Προγόνων μας».

Ἀκολούθησε ἡ ἐπίσημη Δοξολογία, παρουσία τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου. Στή συνέντευξη, ἐνώπιον τοῦ Προέδρου, ξεκίνησε ἡ ἱερά Πομπή τιμῆς στοὺς Πεσόντες τῆς Ἐξόδου.

Μέ τήν ἱερά λιτανεῖα μεταφέρθηκε ἡ Εἰκόνα τῆς Ἐξόδου καί ὁ Σταυρός Εὐλογίας τοῦ Ἐπισκόπου Ρωγῶν Ἰωσήφ στόν Κήπο τῶν Ἡρώων τῆς Ἱερᾶς Πόλεως, μέ τή συμμετοχή τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν λοιπῶν ἐπισήμων καί πλήθους κόσμου. Μεταξύ αὐτῶν, μαθητές τῶν Σχολείων τῆς

Ἱερᾶς Πόλεως, μέλη πολιτιστικῶν συλλόγων τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας καί ἄλλων Νομῶν, φιλαρμονικές καί ἐκπρόσωποι φορέων.

Τιμές στήν Ἱερά Εἰκόνα τῆς Ἐξόδου ἀπέδωσαν, τό ἄγλημα τῆς Προεδρικῆς Φρουρᾶς καί τά ἀγήματα τῶν τριῶν Σωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ μας Στρατοῦ. Τιμώμενη Χώρα κατά τόν φετινό ἐορτασμό ἦταν οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς.

Στόν Τύμβο ὅπου φυλάσσονται τά ὄσα τῶν πεσόντων, τελέσθηκε ἐπιμνημόσυνη δέση ὑπέρ ἀναπαύσεως «τῶν ἀειμνήστων ἀγωνιστῶν καί προμάχων τῆς Ἱερᾶς Πόλεως τοῦ Μεσολογγίου, Ἰωσήφ καί Πορφυρίου τῶν Ἀρχιερέων καί πάντων τῶν μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ἥρωικῇ Ἐξόδῳ ἀγωνισαμένων καί πεσόντων ὀρθοδόξων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, Ἑλλήνων τε καί Φιλελλήνων».

Ἀκολούθησε ἡ κατάθεση στεφάνου ἀπό τόν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλο, ἡ ἐκφώνηση τοῦ πανηγυρικοῦ τῆς ἡμέρας ἀπό τόν ἐκπρόσωπο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργό Ψηφιακῆς Πολιτικῆς, Τηλεπικοινωνιῶν καί Ἐνημέρωσης κ. Νικόλαο Παπᾶ καί ἡ ὑψίφωνος κα Νivian Douglas ἀπέδωσε τό μοιρολόι «Νά ζῆ τό Μεσολόγγι», μέ τή συνοδεία τῆς χορωδίας τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Δήμου Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου, ὑπό τή διεύθυνση τοῦ καλλιτεχνικοῦ διευθυντῆ κ. Σπύρου Χολέβα.

Κατά τήν τάξη τοῦ ἐορτασμοῦ, τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, ἡ Ἱερά Εἰκόνα τῆς Ἐξόδου καί ὁ Σταυρός Εὐλογίας τοῦ Ἐπισκόπου Ρωγῶν Ἰωσήφ ἐπιστρέφουν μέ λιτανευτικῆ πομπή στό Μουσεῖο Ἱστορίας καί Τέχνης τῆς Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου, ὅπου φυλάσσονται.

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας

*Συμμετοχή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Γαβριήλ
στό Παγκόσμιο Συνέδριο Ἱεραποστολῆς*

Στίς ἐργασίες τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου Ἱεραποστολῆς καί Εὐαγγελισμοῦ, πού διοργανώθηκε ἀπό τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.) στήν Ἀροῦσα τῆς Τανζανίας, συμμετείχε ἀπό τίς 8 ἕως 13 Μαρτίου 2018, ὡς ἐκπρόσω-

πος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ.

Τό Συνέδριο, μέ γενικό σύνθημα: «Moving in the Spirit: Called to Transforming Discipleship», εἶχε ἰδιαίτερα νεανικό χαρακτήρα καί συμμετείχαν σύνεδροι ἀπό κάθε γωνιά τοῦ πλανήτη, ἀνάμεσά τους ἐκπρόσωποι Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, Ἀκαδημαϊκοί, Θεολόγοι, Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ἱεραποστολῆς καί Εὐαγγελισμοῦ, καθώς καί Μέλη τοῦ προσωπικοῦ του Π.Σ.Ε. καί τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Σκοπός τοῦ Συνεδρίου ἦταν ἡ ἀνάδειξη τοῦ πολυδιάστατου καί πολυσήμαντου ρόλου τῆς Ἱεραποστολῆς καί τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἡ συμφιλίωση τῶν Λαῶν τοῦ κόσμου, ἡ ἔμπρακτε συνεργασία, ἡ ἐνότητα, ἡ εὐθύνη καί ἡ καθοριστική συμβολή τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου ἀπέναντι τόσο στήν κοινωνική ἀδίκια ὅσο καί στήν ἀντιμετώπιση προβλημάτων πού ἀπειλοῦν τήν παγκόσμια εἰρήνη καί εὐημερία.

Ἡ πραγματοποίηση τοῦ ἐν λόγω Συνεδρίου στήν Ἀφρικανική Ἠπειρο εἶχε συμβολικό χαρακτήρα καί σκοπό σηματοδοτώντας μία σπουδαία εὐκαιρία γιά νά προβληθοῦν τόσο τά πάμπολλα σοβαρά κοινωνικά προβλήματα, ἀπό τά ὅποια μαστίζονται οἱ Λαοί τῆς Ἀφρικῆς, ὅσο καί ὁ ἀντίκτυπος πού αὐτά παρουσιάζουν στήν εὐρύτερη παγκόσμια κοινότητα.

Στό πλαίσιο αὐτό, τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καί ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης κ. Θεόδωρος, ἔχοντας τήν πνευματική, ποιμαντική καί κοινωνική εὐθύνη γιά τόν Ὁρθόδοξο πληθυσμό τῆς Ἀφρικανικῆς Ἠπείρου ἔχει θέσει ὡς πρωταρχικό πεδίο δράσης του τήν Ἱεραποστολή καί ἔχει ἀναπτύξει μία τεράστια φιλανθρωπική δράση μέ στόχο τήν κάλυψη οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, εκπαιδευτικῶν καί υγιεινομικῶν ἀναγκῶν μέ κύριο καί βασικό μέλημά του τήν προστασία τῶν ἀνυπεράσπιστων παιδιῶν.

Τῆ Δευτέρα 12 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε διομολογιακή συνάντηση μεταξύ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μέ τούς ἐκπροσώπους τῶν Προχαλκιδονίων Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, κατά τήν ὁποία προήδρευσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προύσης κ. Ἐπι-

δοφόρος ως εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Τό «παρόν» επίσης έδωσε ό Συροορθόδοξος Πατριάρχης κ. Ίγνάτιος, όποιος και παρουσίασε έκτενώς τήν προβληματική κατάσταση πού βιώνουν οί Χριστιανοί στήν περιοχή τής Μέσης Ἀνατολῆς, καταθέτοντας τά έντυπωσιακά ποσοστά μετανάστευσης ως τραγική απόρροια του θρησκευτικού φονταμενταλισμού και τής θρησκευτικής βίας πού αὐτοί υπόκεινται.

Κατά τίς ἐργασίες του Συνεδρίου, οί εκπρόσωποι τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Γαβριήλ και ἡ θεολόγος κ. Κατερίνα Βούλγαρη παρουσίασαν και προέβαλαν τόσο τήν Ὁρθόδοξη Θεολογία και Παράδοση όσο και τήν πλούσια και πολυποίκιλη προσφορά τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος ἀπέναντι στήν οικονομική και προσφυγική κρίση, τονίζοντας τή σημασία τής ὀρθόδοξης μαρτυρίας και τήν ἀνάγκη καταδίκης του προσπλητισμού ως μέσου ἱεραποστολῆς.

Μετά τήν ὀλοκλήρωση τῶν ἐργασιῶν, οί συμμετέχοντες ἐξῆραν τήν γενναία φιλοξενία και τήν ἄρτια διοργάνωση του Συνεδρίου μέ τήν καθοριστική συνεργασία και μέριμνα του Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀρούσης και Κεντρικῆς Τανζανίας κ. Ἀγαθονίκου.

Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν

*Μνημόσυνο Κληρικῶν και Λαϊκῶν
Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821*

Μέ λαμπρότητα ἐτελέσθη τό ἀπόγευμα τῆς 25ης Μαρτίου 2018, ὁ Μεθέορτος Ἐσπερινός τῆς μεγά-

λης ἑορτῆς του Ἐυαγγελισμού, στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐυαγγελιστρίας Πατρῶν, χοροστατοῦντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσόστομου και συχοροστατοῦντος του Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κερνίτης κ. Χρυσάνθου, μέ τή συμμετοχή πολλῶν Ἱερέων και Διακόνων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Πατρῶν και πλήθους Λαοῦ.

Μετά τό πέρας τῆς Ἀκολουθίας του Ἐσπερινοῦ ἐτελέσθη πάνδημο μνημόσυνο τῶν Ἀγωνιστῶν τῶν 1821, κατά τήν παραδοσιακή Μοναστηριακή Τάξη, Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν του Ἐθνεγέρτου, Θεοδώρου του Κολοκοτρώνη και πάντων τῶν ὑπέρ τῆς Ὁρθόδοξης ἡμῶν Πίστεως και τῆς Πατρίδος ἡμῶν, εὐκλεῶς ἀγωνισαμένων και ἡρωικῶς πεσόντων, πατέρων και ἀδελφῶν ἡμῶν, κατά τόν ἱερόν ἀγῶνα ὑπέρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἀπό τόν τουρκικόν ζυγόν, ως και πάντων τῶν μακαρίων και ἀοιδίμων κητόρων του Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἐυαγγελιστρίας Πατρῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος ἀνεφέρθη μέ συγκινητικά λόγια στούς ἀγῶνες και τίς θυσίες γιά τήν ἐλευθερία τῆς Πατρίδος, Κληρικῶν και Λαϊκῶν, οί ὁποιοί μέ πίστη στόν Θεό, ἀγάπη στήν Πατρίδα και ἐνότητα, κατόρθωσαν νά ἀποτινάξουν τόν τουρκικό ζυγό τετρακοσίων χρόνων.

Τό χρέος τιμῆς, μνήμης και εὐγνωμοσύνης ὄλων μας, πρός αὐτούς εἶναι μέγα και ἀνεξάντλητον, ἀλλά και ἡ μίμνηση τῶν ἀγῶνων και τῶν ἀρετῶν τους, μάλιστα στούς δύσκολους καιρούς πού ζοῦμε, εἶναι ἀπαραίτητα στοιχεῖα γιά τήν πορεία τῆς Πατρίδος μας στό μέλλον.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΙΚΑ

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Ἐκοιμήθη ὁ Μητροπολίτης
Πριγκηποννήσων Ἰάκωβος*

Θλίψη στήν ὁμογένεια τῆς Κωνσταντινούπολης προκάλεσε ἡ ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων Ἰακώβου. Ὁ Μητροπολίτης ἄφησε τήν τελευταία του πνοή στίς 28.3.2018 σέ νοσοκομεῖο, ὕστερα ἀπό πολύμηνη δοκιμασία μέ τήν ὑγεία του.

Ὁ μακαριστός Ἰάκωβος ἦταν ὁ τελευταῖος ἱεράρχης πού ἀποφοίτησε ἀπό τή Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης τό 1970, ἕναν χρόνο πρῖν αὐτή κλείσει μέ νόμο τῆς Τουρκίας.

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τέλεσε στόν Πατριαρχικό Ναό τρισάγιο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολί-

του. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στή νῆσο Πριγκηπο.

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων, ὑπέριμος καί ἔξαρχος Προποντίδος, κυρός Ἰάκωβος (Σωφρονιάδης) γεννήθηκε στό Φερίκι-οῖ τό ἔτος 1947. Ἀποφοίτησε ἀπό τή Θεολογική Σχολή Χάλκης τό 1970. Τό 1987 ἐξελέγη Μητροπολίτης Λαοδικείας, καί τόν Ἰούνιο τοῦ 2002 μετατέθηκε στή Μητρόπολη Πριγκηποννήσων. Δέχτηκε τιμητικές διακρίσεις ἀπό τίς Ἐκκλησίες Ἱεροσολύμων, Ρωσίας, Ρουμανίας, Ἑλλάδος, Πολωνίας, Γεωργίας, τήν Ἱ. Μονή Σινᾶ, διάφορες ἱερές μητροπόλεις καί ἰδρύματα. Τό 2011 ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ ἱστορικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» καί προσφάτως ἀναγορεύτηκε ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.